

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-mail: info@uradni-list.si

Št. 79 Ljubljana, četrtek 30. 9. 1999

Cena 1080 SIT

ISSN 1318-0576

Leto IX

DRŽAVNI ZBOR

3756. Zakon o prevozu nevarnega blaga (ZPNB)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o prevozu nevarnega blaga (ZPNB)

Razlašam zakon o prevozu nevarnega blaga (ZPNB), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 16. septembra 1999.

Št. 001-22-135/99

Ljubljana, dne 24. septembra 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O PREVOZU NEVARNEGA BLAGA (ZPNB)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina in namen zakona)

(1) Ta zakon ureja pogoje za prevoz nevarnega blaga za posamezne vrste prometa, dolžnosti oseb, ki sodelujejo pri prevozu, pogoje za embalažo in vozila, imenovanje varnostnega svetovalca, usposabljanje oseb, ki sodelujejo pri prevozu, pristojnosti državnih organov in nadzor nad izvrševanjem zakona.

(2) Namen tega zakona je zagotoviti varen prevoz nevarnega blaga.

2. člen

(področja veljavnosti)

Ta zakon velja za prevoz nevarnega blaga:

- v cestnem prometu,
- v železniškem prometu,

- po morju in celinskih vodah in
- v zračnem prometu.

3. člen

(mednarodne pogodbe)

(1) Za prevoz nevarnega blaga v cestnem prometu se uporabljajo:

- evropski sporazum o mednarodnem cestnem prevozu nevarnega blaga (ADR), (Uradni list SFRJ - MP, št. 59/72) in akt o notifikaciji nasledstva (Uradni list RS - MP, št. 9/92), katerega sestavni del sta prilogi A in B,
- protokol, s katerim se dopolnjuje tretji odstavek

14. člena evropskega sporazuma o mednarodnem cestnem prevozu nevarnega blaga (ADR), (Uradni list SFRJ - MP, št. 8/77) in akt o notifikaciji nasledstva (Uradni list RS - MP, št. 9/92) in

- protokol, ki dopolnjuje člen 1 (a), člen 14 (1) in člen 14 (3) (b) evropskega sporazuma o mednarodnem cestnem prevozu nevarnega blaga (ADR), (Uradni list RS - MP, št. 7/97).

(2) Za prevoz nevarnega blaga v železniškem prometu se uporablja:

- konvencija o mednarodnih železniških prevozih (COTIF), (Uradni list SFRJ - MP, št. 8/84) in akt o potrditvi nasledstva (Uradni list RS - MP, št. 9/92), katere sestavni del je pravilnik o mednarodnem železniškem prevozu nevarnega blaga (RID).

(3) Za prevoz nevarnega blaga v pomorskem prometu se uporabljajo:

- mednarodna konvencija o varnosti kontejnerjev (CSC), (Uradni list SFRJ - MP, št. 3/87) in akt o notifikaciji nasledstva (Uradni list RS - MP, št. 15/92),

- mednarodna konvencija o varstvu človeškega življenja na morju 1974, (Uradni list SFRJ - MP, št. 2/81) in akt o notifikaciji nasledstva (Uradni list RS - MP, št. 15/92) in

- protokol k mednarodni konvenciji o varstvu človeškega življenja na morju 1974, (Uradni list SFRJ - MP, št. 2/81) in akt o notifikaciji nasledstva (Uradni list RS - MP, št. 15/92).

(4) Za prevoz nevarnega blaga v zračnem prometu se uporablja:

- konvencija o mednarodnem civilnem letalstvu (Uradni list FLRJ - MP, št. 3/54, 5/54, 9/61, 5/62, in Uradni list SFRJ - MP, št. 11/63, 49/71, 62/73, 15/78 in 2/80) in akt o notifikaciji nasledstva (Uradni list RS - MP, št. 24/92).

(5) Za prevoz jedrskega materiala se uporabljata tudi:

- konvencija o fizičnem varovanju jedrskega materiala, (Uradni list SFRJ - MP, št. 9/85) in akt o notifikaciji nasledstva (Uradni list RS - MP, št. 9/92) in

– skupna konvencija o varnosti ravnanja z izrabljenim gorivom in varnosti ravnanja z radioaktivnimi odpadki (Uradni list RS – MP, št. 3/99).

4. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. nevarno blago so snovi, materiali in predmeti, ki so v predpisih iz prejšnjega člena razvrščeni po razredih na: eksplozivne snovi, pline, vnetljive tekočine, vnetljive trdne snovi, samovnetljive snovi, snovi, ki v stiku z vodo sproščajo vnetljive pline, perokside, organske perokside, strupe, kužne snovi, radioaktivne snovi, jedke snovi in drugo nevarno blago. Nevarno blago so tudi odpadki, pripravki in jedrski material, če izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med nevarno blago po predpisih iz prejšnjega člena;

2. embalaža je vsaka embalažna enota, izdelana po predpisih iz prejšnjega člena za polnjenje z nevarnim blagom (sodi, vreče, ročke, mešana in sestavljena embalaža, vsebniki IBC, cisterne, zabojniki ali druge embalažne enote);

3. tovorek je embalažna enota, napolnjena z nevarnim blagom in pripravljena za prevoz;

4. vozilo je vsako prevozno sredstvo po predpisih iz 3. člena tega zakona (motorno vozilo, letalo, železniški vagon, ladja ali drugo prevozno sredstvo);

5. pošiljatelj je tisti, ki je kot pošiljatelj naveden v pogodbi o prevozu oziroma prevoznih listini. Če se prevoz opravi brez pogodbe o prevozu oziroma prevozne listine, je pošiljatelj tisti, ki izroči nevarno blago v prevoz;

6. prevoznik je tisti, ki opravlja prevoze iz 2. člena tega zakona in je kot tak naveden v pogodbi o prevozu oziroma prevoznih listini. Če se prevoz opravi brez pogodbe o prevozu oziroma prevozne listine, je prevoznik tisti, ki prevažata nevarno blago;

7. prejemnik je tisti, ki je kot prejemnik naveden v pogodbi o prevozu oziroma prevoznih listini. Če se prevoz opravi brez pogodbe o prevozu oziroma prevozne listine, je prejemnik tisti, ki prevzame nevarno blago;

8. organizator prevoza je tisti, ki organizira prevoz ali opravlja druge storitve v zvezi s prevozom nevarnega blaga;

9. oseba, ki pakira, je tisti, ki tovorke polni, pakira ali pripravlja za prevoz;

10. polnilec je tisti, ki nevarno blago polni v cisterno, v vozilo za razsuti tovor, v zabojnik za razsuti tovor ali pripravlja napolnjeno cisterno, vozilo ali zabojnik za prevoz;

11. uporabnik cisterne zabojnika je tisti, ki kot lastnik, zaposleni ali sicer upravičen do tega uporablja cisterno zabojnik za prevoz nevarnega blaga;

12. nakladalec je tisti, ki nalaga nevarno blago na vozilo ali v zabojnik;

13. nadzor je vsako preverjanje, pregled ali drug postopek, ki ga iz varnostnih razlogov izvajajo pristojni organi.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen kot v predpisih iz 3. člena tega zakona.

II. DOLOČBE, KI VELJAJO ZA VSE PROMETNE PANOGE

Embalaža

5. člen

(dopustna embalaža)

Za nevarno blago se lahko uporablja le embalaža, ki:

– po kakovosti in izvedbi ustreza količini in lastnostim nevarnega blaga, za katero se uporablja,

– je po predpisih iz 3. člena tega zakona v njej dopu-
šten prevoz nevarnega blaga,

– je po predpisih iz 3. člena tega zakona preizkušena
in odobrena,

– ima po predpisih iz 3. člena tega zakona napise,
oznake ali nalepke za označitev nevarnosti in druge podatke
o nevarnem blagu ter embalaži.

6. člen

(1) Proizvajalec embalaže za nevarno blago mora pri-
dobiti odobritev za označevanje embalaže.

(2) Proizvajalec embalaže mora skrbeti za to, da je na
vsaki embalaži, ki jo da v promet, ustrezna označitev.

(3) Če embalaža ne ustreza več predpisom iz 3. člena
tega zakona, jo proizvajalec ne sme več označevati.

7. člen

(odobritev embalaže)

(1) Embalažo za prevoz radioaktivnega blaga in jedr-
skega materiala odobri minister, pristojen za okolje in pro-
stor.

(2) Embalažo za prevoz drugega nevarnega blaga odo-
bri organizacija, ki jo določi minister, pristojen za trg, v
soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

(3) Pred izdajo odločbe o določitvi organizacije iz prejš-
njega odstavka minister, pristojen za trg, v sodelovanju z
nacionalno akreditacijsko službo ugotovi izpolnjevanje po-
gojev za izvajanje postopka za odobritve embalaže za prevoz
nevarnega blaga pri tej organizaciji.

(4) Podrobnejše predpise o odobritvi embalaže za pre-
voz nevarnega blaga na podlagi predpisov iz 3. člena tega
zakona sprejme minister, pristojen za notranje zadeve.

(5) Organizacija iz drugega odstavka tega člena sme
odobriti embalažo, če ta ustreza zahtevam predpisov iz
3. člena tega zakona.

(6) Minister, pristojen za okolje in prostor, in organiza-
cija iz drugega odstavka tega člena lahko vzame kot osnovo
za izdajo odobritve embalaže tudi rezultate preizkusov tujih
organizacij, ki izpolnjujejo pogoje iz 3. člena tega zakona,
če je to potrebno zaradi smotnosti, enostavnosti ali hitrosti
postopka.

(7) Embalaža, ki jo odobri pristojni organ tuje države,
se upošteva, če je preizkušena in odobrena po predpisih iz
3. člena tega zakona.

8. člen

(označevanje embalaže)

(1) Minister, pristojen za okolje in prostor, in organiza-
cija iz drugega odstavka prejšnjega člena mora v odobritvi
embalaže določiti vrsto označevanja s kodo, ki mora ustre-
zati predpisom iz 3. člena tega zakona. Nedopustne so
oznake, ki bi se lahko zamenjale z že določenimi ali tujimi
oznakami.

(2) Če je potrebno zaradi varnosti prevozov ali če je to
določeno v predpisih iz 3. člena tega zakona, se v odobritvi
za označevanje embalaže lahko določijo ustrezne omejitve
za uporabo embalaže (posebni pogoji, časovne omejitve).

9. člen

(neustrezna embalaža)

Če pristojni organ za nadzor ugotovi, da embalaža ne
ustreza pogojem predpisov iz 3. člena tega zakona, prepove
njeno nadaljnjo uporabo za prevoz nevarnega blaga in o tem
takoj obvestiti ministra, pristojnega za okolje in prostor, oziro-
ma organizacijo iz drugega odstavka 7. člena tega zakona. Ta
mora izvesti postopek za odvzem odobritve embalaže.

Vozila**10. člen**
(vozila)

Za prevoz nevarnega blaga se lahko uporablja vozilo, ki:

- je izdelano in opremljeno po predpisih iz 3. člena tega zakona,
- je pregledano in je zanj izdano potrdilo (certifikat), če to določajo predpisi iz 3. člena tega zakona,
- je označeno z opozorilnimi tablam, napisi, oznakami (nalepkami) za označevanje nevarnosti in drugimi informacijami o nevarnem blagu in vozilu, kot določajo predpisi iz 3. člena tega zakona.

Prevoz nevarnega blaga**11. člen**
(preventivni varnostni ukrepi)

Glede na vrsto predvidljivih nevarnosti morajo udeleženci pri prevozu nevarnega blaga sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi preprečili nesrečo oziroma posledice morebitne nesreče čim bolj zmanjšali. Ob nevarnosti oziroma nesreči morajo takoj obvestiti policijo ali center za obveščanje ter sporočiti podatke, potrebne za ukrepanje.

12. člen
(dolžnosti pošiljatelja)

- Pošiljatelj sme dati nevarno blago v prevoz, če:
- je to dopustno po predpisih iz 3. člena tega zakona,
 - je bilo za nevarno blago, za katere je potrebno dovoljenje za prevoz po 22. ali 25. členu tega zakona, to dovoljenje izdano,
 - je pakirano v embalaži, ki ustreza pogojem iz 5. člena tega zakona,
 - so izpolnjene določbe o načinu prevoza, skupnem nakladanju, ravnanju, shranjevanju, čiščenju in dekontaminaciji ter druge določbe predpisov iz 3. člena tega zakona,
 - vozilo oziroma druge prevozne enote ustrezajo pogojem iz 10. člena tega zakona,
 - so vozniku ali tistemu, ki opravlja prevoz, izročene predpisane spremne listine po predpisih iz 3. člena tega zakona ter po potrebi dovoljenje za prevoz po 22. členu tega zakona oziroma posebno dovoljenje po 25. členu tega zakona,
 - je upošteval druge varnostne ukrepe po predpisih iz 3. člena tega zakona.

13. člen
(dolžnosti organizatorja prevoza)

Organizator prevoza mora zagotoviti, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prejšnjega člena tega zakona.

- 14. člen**
(dolžnosti osebe, ki pakira nevarno blago za prevoz)
- Dolžnosti osebe, ki pakira nevarno blago za prevoz, so:
- upoštevati mora predpise o pakiranju,
 - pri pripravi tovorkov mora upoštevati predpise o napisih in oznakah ali nalepkah za označevanje nevarnosti,
 - upoštevati mora druge varnostne ukrepe po predpisih iz 3. člena tega zakona.

15. člen

(dolžnosti polnilca, ki polni nevarno blago za prevoz)

- Dolžnosti osebe, ki polni nevarno blago za prevoz, so:
- pred polnjenjem cisterne, cisterne zabojnika, vozila za tovor v razsutem stanju ali zabojnika za tovor v razsutem stanju mora preveriti, ali so cisterna, vozilo ali zabojnik ter njihova oprema očiščeni in tehnično brezhibni,
 - cisterno, cisterno zabojnika, vozilo ali zabojnike sme napolniti samo s tistim nevarnim blagom, ki se sme prevažati v cisternah, vozilih za tovor v razsutem stanju ali zabojnikih za tovor v razsutem stanju,
 - pri polnjenju cisterne mora upoštevati določila o nevarnem blagu v dveh rezervoarjih cisterne, ki ležita neposredno drug poleg drugega,
 - pri polnjenju cisterne mora upoštevati dopustno stopnjo polnjenja ali dopustno maso polnjenja na liter prostornine,
 - po polnjenju cisterne mora preveriti tesnost naprav za zapiranje,
 - paziti mora, da na zunanji strani cisterne, ki jo polni, ni ostankov nevarnega blaga,
 - cisterno sme polniti le na določenem in posebej prirejenem prostoru za polnjenje,
 - upoštevati mora druge varnostne ukrepe po predpisih iz 3. člena tega zakona.

16. člen

(dolžnosti uporabnika cisterne zabojnika)

- Dolžnosti uporabnika cisterne zabojnika so:
- upoštevati mora predpise o konstrukciji, opremi, preverjanju in označbi,
 - skrbeti mora za vzdrževanje cisterne in njene opreme na tak način, da izpolnjuje pogoje po predpisih iz 3. člena tega zakona,
 - zagotoviti mora izreden preizkus cisterne zabojnika, če je prišlo do dogodka (predelava, nesreča), ki bi lahko vplival na varnost,
 - upoštevati mora druge varnostne ukrepe po predpisih iz 3. člena tega zakona.

17. člen

(dolžnosti nakladalca, ki naklada nevarno blago za prevoz)

- Dolžnosti osebe, ki naklada nevarno blago za prevoz, so:
- z nakladanjem lahko začne, če so izpolnjeni vsi pogoji za prevoz nevarnega blaga iz 12. člena tega zakona,
 - pri natovarjanju tovorkov mora upoštevati določbe o prepovedi skupnega nakladanja in predpise o ločitvi od živih in krmil,
 - nakladati sme le na določenem in posebej prirejenem prostoru za nakladanje,
 - upoštevati mora druge varnostne ukrepe po predpisih iz 3. člena tega zakona.

18. člen

(dolžnosti prevoznika)

- Prevoznik sme prevažati nevarno blago, če:
- je to dopustno po predpisih iz 3. člena tega zakona,
 - je bilo za nevarno blago, za katere je potrebno dovoljenje za prevoz po 22. ali 25. členu tega zakona, to dovoljenje izdano,
 - je pakirano v embalaži, ki ustreza pogojem iz 5. člena tega zakona,
 - so izpolnjene določbe o načinu prevoza, skupnem nakladanju, ravnanju, shranjevanju, čiščenju, razplinjenju in dekontaminaciji ter druge določbe predpisov iz 3. člena tega zakona,

- vozilo ustreza pogojem iz 10. člena tega zakona,
- je vozilo tehnično brezhibno, opremljeno in označeno po predpisih iz 3. člena tega zakona,
- je vozilo pravilno naloženo oziroma da ni preobremenjeno,
- ima zavarovano odgovornost za škodo povzročeno tretjim osebam,
- je upošteval druge varnostne ukrepe po predpisih iz 3. člena tega zakona in drugih predpisih, ki urejajo varnost prevoza.

19. člen

(dolžnosti prejemnika)

Dolžnosti prejemnika so:

- ne sme zavlačevati prevzema nevarnega blaga,
- če je v predpisih iz 3. člena tega zakona tako določeno, mora vozilo očistiti, razpliniti in dekontaminirati ter poskrbeti za odstranitev tabel in oznak ali nalepk za označevanje nevarnosti, potem ko so bila vozila očiščena, razplinjena in dekontaminirana,
- nevarno blago sme razkladati le na določenem in posebej prirejenem prostoru za razkladanje,
- upoštevati mora druge varnostne ukrepe po predpisih iz 3. člena tega zakona in drugih predpisih, ki urejajo varnost prevoza.

20. člen

(dolžnosti prevoznika ob izgubi nevarnega blaga)

Prevoznik mora ukreniti vse potrebno, da se nevarno blago najde, če se med prevozom izgubi, in o nevarnosti nevarnega blaga takoj obvestiti center za obveščanje ali policijo.

21. člen

(ukrepi ob razsutju ali razlitju nevarnega blaga)

(1) Nevarno blago, ki se med prevozom razsuje ali razlije, mora prevoznik zavarovati, pobrati ali odstraniti oziroma dati na za to določen prostor ali na drug primeren način poskrbeti, da ni več nevarno, ter o tem obvestiti center za obveščanje ali policijo.

(2) Če nevarnega blaga, ki je izpadlo ali se razlilo, prevoznik ne more pobrati, odstraniti, dati na določen prostor ali kako drugače nevtralizirati, mora poklicati organizacijo, ki je pooblaščen za reševanje nesreč z nevarnim blagom, da to stori na prevoznikove stroške.

(3) Minister, pristojen za okolje in prostor, v soglasju z ministrom, pristojnim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, določi prostore za začasno shranjevanje razsutega ali razlitega nevarnega blaga in kontaminiranih stvari in pogoje, ki jih morajo ti prostori izpolnjevati.

22. člen

(dovoljenje za prevoz)

(1) Za prevoz eksplozivnih in radioaktivnih snovi (jedrskega materiala, radioaktivnega blaga in radiofarmaceutikov) je potrebno dovoljenje.

(2) Dovoljenje za prevoz eksplozivnih snovi v notranjem prometu izda upravna enota, z območja katere se pošiljka pošilja, za prevoz v mednarodnem prometu (uvoz, izvoz, tranzit) pa minister, pristojen za notranje zadeve.

(3) Dovoljenje za prevoz jedrskih materialov in radioaktivnega blaga izda minister, pristojen za okolje in prostor, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo, za radiofarmaceutike pa minister, pristojen za zdravstvo.

(4) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena ni potrebno za prevoz manjših količin eksplozivnih snovi, določenih v predpisih iz 3. člena tega zakona, in za prevoz tistih radioaktivnih snovi, za katere ni predvideno dovoljenje v predpisih iz 3. člena tega zakona. Dovoljenje prav tako ni potrebno za prevoze, ki jih opravljajo slovenska vojska, policija ali civilna zaščita za lastne potrebe, pri tem pa se morajo izvajati varnostni ukrepi oziroma spremstvo.

(5) Dovoljenje se lahko izda za en sam prevoz ali za več prevozov v določenem času.

(6) Pošiljatelj ali organizator prevoza mora o točnem času začetka in predvidenem času zaključka prevoza, za katerega je potrebno izdati dovoljenje na podlagi tega člena, obvestiti najbližjo policijsko postajo najmanj 48 ur pred začetkom prevoza, pri prevozu radioaktivnih snovi pa še izdajatelja dovoljenja.

23. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za prevoz vložil pošiljatelj, organizator prevoza ali prejemnik, vsebovati pa mora:

- podatke o proizvajalcu, pošiljatelju, prevozniku in prejemniku,
- identifikacijsko številko, podatke in potrdila, ki so določena v predpisih iz 3. člena tega zakona,
- podatke o količini, kemični in fizikalni sestavi,
- navedbo prevozne poti,
- navedbo kraja raztovarjanja,
- čas začetka in predviden čas zaključka prevoza,
- čas in kraj, ki sta predvidena za postanke,
- podatke o vozilu in vozniku za prevoz nevarnega blaga v cestnem prometu.

(2) Pri zahtevah za izdajo dovoljenja za več prevozov v določenem času podatkov iz sedme in osme alinee ni potrebno navajati.

24. člen

(dodatne zahteve izdajatelja dovoljenja)

(1) Če predložena dokumentacija, predpisana v prvem odstavku prejšnjega člena, ne zadostuje za odločitev o izdaji dovoljenja, sme izdajatelj dovoljenja zahtevati še dodatna dokazila (npr. certifikat oziroma izjavo o ustreznosti embalaže).

(2) Izdajatelj dovoljenja lahko v dovoljenju določi dodatne pogoje za prevoz ali posebne varnostne ukrepe. Dodatni pogoji in posebni varnostni ukrepi so obvezni, če izdajatelj dovoljenja oceni, da so potrebni zaradi varovanja ljudi, okolja ali stvari ali zaradi varovanja prevoza pred posegi nepooblaščenih oseb.

(3) Stroške za dodatne pogoje oziroma posebne varnostne ukrepe plača tisti, ki je vložil zahtevo za izdajo dovoljenja.

25. člen

(posebno dovoljenje)

(1) Minister, pristojen za notranje zadeve, izda posebno dovoljenje za prevoz nevarnega blaga, ki glede na določbe tega zakona ni dovoljen, če je zagotovljena varnost prevoza. Dovoljenje sme izdati:

- zaradi preizkušanja nevarnega blaga,
- zaradi posebnih okoliščin prevoza določenih v predpisih iz 3. člena tega zakona, varnostnih ali obrambnih potreb ali potreb za zaščito in reševanje.

(2) Dovoljenje se izda za določen čas in pod pogoji, ki jih zahteva varnost prevoza.

26. člen
(omejitve)

Minister, pristojen za notranje zadeve, prepove prevoz določenega nevarnega blaga ali pa ga dovoli le pod posebnimi pogoji, če je to potrebno zaradi varnosti prometa, vzdrževanja javnega reda ali varstva okolja.

27. člen

(nedovoljeno označevanje tovorkov in vozil)

Z oznakami ali nalepkami, napisi ali tablamami po predpisih iz 3. člena tega zakona ni dovoljeno označevati tovorkov ali vozil, ki se ne uporabljajo za prevoz nevarnega blaga.

III. VARNOSTNI SVETOVALEC IN OSEBE,
KI SODELUJEJO PRI PREVOZU28. člen
(varnostni svetovalec)

(1) Pravne osebe in samostojni podjetniki posamezniki s sedežem v Republiki Sloveniji, katerih dejavnost obsega prevoz nevarnega blaga po cesti ali železnici ali pa s temi prevozi povezano natovarjanje ali raztovarjanje, morajo imenovati najmanj enega varnostnega svetovalca za prevoz nevarnega blaga (v nadaljnjem besedilu: svetovalec).

(2) Podatke o svetovalcu morajo sporočiti ministru, pristojnemu za notranje zadeve, in ministru, pristojnemu za promet in zveze.

(3) Svetovalec mora imeti veljavno potrdilo o strokovni usposobljenosti.

(4) Funkcijo svetovalca lahko opravlja oseba, ki ima v podjetju tudi druge zadolžitve, ali oseba, ki ni zaposlena v podjetju, če je strokovno usposobljena za opravljanje nalog svetovalca.

(5) Potrdila o strokovni usposobljenosti svetovalca, ki so jih izdali pristojni organi drugih držav, so enakovredna potrdilom, izdanim v Republiki Sloveniji, če so izdani v skladu s predpisi iz 3. člena tega zakona.

(6) Pravnim osebam in samostojnim podjetnikom posameznikom, ki opravljajo prevoze manjših količin nevarnega blaga, določenih v predpisih iz 3. člena tega zakona, ni potrebno imenovati svetovalca.

29. člen
(naloge svetovalca)

(1) Naloge svetovalca so predvsem:

- spremljanje skladnosti ravnanja z nevarnim blagom v podjetju s predpisi, ki urejajo prevoz nevarnega blaga,
- svetovanje vodstvu podjetja,
- interno usposabljanje drugih zaposlenih v podjetju in vodenje evidence o takšnih usposabljanjih,
- izvajanje ustreznih ukrepov za preprečevanje nesreč ali hujših kršitev predpisov,
- izvajanje pravih ukrepov ob nesreči,
- priprava letnega poročila in druge naloge.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet in zveze, predpiše podrobnejše naloge svetovalca.

30. člen
(strokovno usposabljanje svetovalcev)

Minister, pristojen za delo, na predlog ministra, pristojnega za notranje zadeve, v sodelovanju s strokovnim svetom Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje sprejme program strokovnega usposabljanja. Izvajalce programa strokovnega usposabljanja določi minister, pristojen za delo, na predlog ministra, pristojnega za notranje zadeve.

31. člen

(strokovno usposabljanje oseb, ki sodelujejo pri prevozu)

(1) Osebe, ki sodelujejo pri prevozu nevarnega blaga, morajo biti strokovno usposobljene.

(2) Minister, pristojen za delo, na predlog ministra, pristojnega za notranje zadeve, v sodelovanju s strokovnim svetom Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje sprejme program strokovnega usposabljanja. Izvajalce programa strokovnega usposabljanja določi minister, pristojen za delo, na predlog ministra, pristojnega za notranje zadeve.

IV. POSEBNA DOLOČILA O PREVOZU NEVARNEGA
BLAGA V CESTNEM PROMETU32. člen
(dolžnosti prevoznika)

(1) Prevoznik mora zagotoviti, da so izpolnjeni vsi pogoji za prevoz nevarnega blaga po 10. členu tega zakona.

(2) Prevoznik sme zaupati vožnjo vozila samo vozniku, ki je usposobljen za prevoz nevarnega blaga po 36. členu tega zakona.

33. člen
(dolžnosti pošiljatelja)

Pošiljatelj, ki da nevarno blago v prevoz v cestnem prometu, mora poleg dolžnosti, navedenih v 12. členu tega zakona:

- prevoznika seznaniti o predpisani označitvi vozila ter o podatkih o nevarnem blagu,
- označiti tovorke z napisi in pritrčiti oznake ali nalepke za označevanje nevarnosti in
- izpolniti druge pogoje za prevoz po predpisu iz prvega odstavka 3. člena tega zakona.

34. člen
(dolžnosti voznika)

Voznik sme prevažati nevarno blago, če:

- je poučen o svojih obveznostih in posebnostih prevoza,
- se je prepričal, da vozilo in tovor ustrezata predpisom,
- so tovorki označeni z ustreznimi napisi in oznakami ali nalepkami za označevanje nevarnosti,
- je vozilo označeno z opozorilnimi tablamami, napisi, oznakami ali nalepkami za označevanje nevarnosti, drugimi informacijami o nevarnem blagu in o vozilu po predpisu iz prvega odstavka 3. člena tega zakona,
- ima s seboj dokumente in dodatno opremo po predpisu iz prvega odstavka 3. člena tega zakona in
- so izpolnjeni drugi pogoji za prevoz po predpisu iz prvega odstavka 3. člena tega zakona.

35. člen
(varnostni ukrepi)

(1) Voznik mora med nakladanjem, prevozom in razkladanjem nevarnega blaga upoštevati varnostne ukrepe po predpisih iz 3. člena tega zakona.

(2) Minister, pristojen za promet in zveze, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor, določi parkirne prostore za vozila za prevoz nevarnega blaga in določi pogoje, ki jih morajo ti parkirni prostori izpolnjevati.

(3) Minister, pristojen za notranje zadeve, določi pooblaščen organizacije za opravljanje pregledov ustreznosti vozil za prevoz nevarnega blaga in izdajo potrdil (certifikatov) po 10. členu tega zakona.

36. člen

(usposobljenost voznika)

Voznik vozila za prevoz nevarnega blaga mora imeti veljavno potrdilo o strokovni usposobljenosti. Nevarno blago sme prevažati le oseba, ki je dopolnila 21 let.

37. člen

(strokovno usposabljanje voznikov)

Minister, pristojen za delo, na predlog ministra, pristojnega za notranje zadeve, v sodelovanju s strokovnim svetom Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje sprejme program strokovnega usposabljanja. Izvajalce programa strokovnega usposabljanja določi minister, pristojen za delo, na predlog ministra, pristojnega za notranje zadeve.

38. člen

(nadzor na cesti)

(1) Nadzor nad prevozom nevarnega blaga na cestah opravlja policija. Če se za nadzor potrebna posebna znanja, se ob izvajanju takšnega nadzora vključijo tudi inšpekcijske službe, po potrebi pa tudi specializirane organizacije ali posameznike, kadar to ni v nasprotju z interesi postopka.

(2) Na zahtevo policista mora voznik izročiti dokumente in dodatno opremo v pregled. Prav tako mora voznik omogočiti pregled blaga in odvzem potrebne količine vzorca nevarnega blaga za analizo. Za odvzeti vzorec ni mogoče zahtevati odškodnine.

(3) Policist, ki opravlja nadzor, izpolni zapisnik. Izvod zapisnika po opravljenem nadzoru izroči vozniku. Vsebinsko in obliko zapisnika določi minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) Izvod zapisnika o nadzoru mora imeti voznik pri sebi in ga na zahtevo policista predložiti pri morebitnih naslednjih nadzorih.

(5) Naslednji nadzor prevoza nevarnega blaga se opravi le, če policist domneva, da je od prejšnjega nadzora prišlo do bistvene spremembe varnostnih pogojev. Izpolnjevanje osnovnih pogojev za prevoz nevarnega blaga se preveri v vsakem primeru.

(6) Voznik vozila za prevoz nevarnega blaga mora dovoliti pregled vozila na kraju samem ali na primernem prostoru, ki ga določi policist. Primeren je tisti prostor, kjer je možno vozilo ustaviti, opraviti nadzor, odpraviti ugotovljene pomanjkljivosti ali parkirati vozilo.

39. člen

(začasna prepoved oziroma prekinitev prevoza)

(1) Policist odredi prekinitev prevoza, če pri nadzoru ugotovi hujše kršitve, določene v seznamu iz drugega odstavka 43. člena tega zakona. Na kraju se pomanjkljivosti odpravijo, če pri tem niso ogroženi ljudje, stvari ali okolje.

(2) Dokler velja odredba o prekinitvi prevoza, se lahko prevozno sredstvo premakne le po navodilih policista. Ob morebitni kršitvi odredbe o prekinitvi prevoza ali navodil policista, imajo policisti pravico preprečiti nadaljevanje prevoza, tako da vozilo izločijo iz prometa in ga na prevoznikove stroške zadržijo na primernem zavarovanem prostoru.

(3) Policist odvzame potrdilo o pregledu vozila (certifikat) iz 10. člena tega zakona, če je bilo vozilo poškodovano v prometni nesreči in ga pošlje pooblaščenim organizacijam, ki ga je izdala.

(4) Če drugi pristojni organi med nadzorom prevoza ugotovijo pomanjkljivosti, ki bi lahko vplivale na varnost ljudi, stvari ali okolja, morajo o tem obvestiti policijo ali center za obveščanje ter jim sporočiti podatke o vozilu in nevarnem blagu.

40. člen

(nadzor pri pošiljatelju, prevozniku, prejemniku)

(1) Pristojni organ sme preventivno ali če so bile pri cestnih nadzorih prevozov nevarnega blaga ugotovljene pomanjkljivosti, opraviti nadzor pri pošiljatelju, prevozniku ali prejemniku nevarnega blaga oziroma pri drugih pravnih ali fizičnih osebah, ki opravljajo kakršno koli dejavnost v zvezi s prevozom nevarnega blaga. Navedeni morajo organu, pristojnemu za nadzor, omogočiti pregled vozil, postopkov in vso dokumentacijo, povezano s prevozom nevarnega blaga.

(2) Pristojni organi za nadzor pri pošiljatelju, prevozniku ali prejemniku nevarnega blaga oziroma pri drugih pravnih ali fizičnih osebah, ki opravljajo kakršno koli dejavnost v zvezi s prevozom nevarnega blaga po cestah, so inšpekcijske službe in policija. Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ima inšpektor oziroma policist pravico in dolžnost:

– začasno prepovedati opravljanje posameznih opravil v zvezi s prevozom nevarnega blaga (priprave na prevoz, nakladanje, prekladanje in razkladanje), če za njihovo opravljanje niso izpolnjeni predpisani pogoji,

– prepovedati prevoz ali nadaljevanje prevoza nevarnega blaga, če ugotovi, da je prišlo med pripravo na prevoz ali med prevozom do opustitve varnostnih ukrepov,

– prepovedati nadaljnji prevoz ali ravnanje z nevarnim blagom osebam, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev za izvajanje opravil v zvezi s prevozom,

– prepovedati prevoz nevarnega blaga, če je napačno deklarirano,

– odrediti odpravo kršitev tega zakona in drugih predpisov, ki urejajo prevoz nevarnega blaga v določenem roku.

41. člen

(vstop v Republiko Slovenijo)

Policist ne dovoli vstopa v Republiko Slovenijo vozilu, če ugotovi hujše kršitve, določene v seznamu iz drugega odstavka 43. člena tega zakona. Vstop se lahko dovoli, če so nepravilnosti odpravljene ali če ni pričakovati ogrožanja ljudi, stvari ali okolja.

42. člen

(pravna pomoč)

O hujših ali ponavljajočih se kršitvah predpisa iz prvega odstavka 3. člena tega zakona, ki jih je storil voznik vozila, registriranega v tujini, je potrebno obvestiti ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, zaradi posredovanja informacij in podatkov, potrebnih za razjasnitev okoliščin pri ugotovljenih kršitvah, pristojnemu organu države registracije vozila. Če pristojni organ druge države zahteva uvedbo postopka zoper lastnika vozila, registriranega v Republiki Sloveniji, ali če zahteva podatke, potrebne za razjasnitev okoliščin pri ugotovljenih kršitvah predpisa iz prvega odstavka 3. člena tega zakona v drugi državi, ali uvedbo postopka zoper podjetje s sedežem v Republiki Sloveniji, potem ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, odredi ukrepe v skladu s tem zakonom. O sprejetih ukrepih obvesti pristojni organ druge države.

43. člen

(letno poročilo)

(1) Pristojni organi, ki izvajajo nadzor, morajo ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, predložiti letno poročilo o opravljenih nadzorih najkasneje do konca četrtega meseca tekočega leta za preteklo leto. Letno poročilo mora vsebovati vsaj podatke o:

– natančnem ali približnem številu prevozov nevarnega blaga po cesti (v prevoženih tonah ali v tonah na kilometer),

- številu izvedenih nadzorov,
- številu nadzorovanih vozil, ločeno po državah registracije,

- številu in vrsti ugotovljenih kršitev,
- številu in vrsti izrečenih ukrepov.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše podrobnejše sestavine in obliko letnega poročila ter seznam hujših kršitev, določenih s predpisi iz prvega odstavka 3. člena tega zakona, zaradi katerih je potrebno vozilo izločiti iz prometa ali ne dovoliti vstopa v Republiko Slovenijo.

(3) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, na podlagi zbranih podatkov sestavi skupno letno poročilo in ga posreduje pristojnim mednarodnim organom.

V. POSEBNA DOLOČILA O PREVOZU NEVARNEGA BLAGA V ŽELEZNIŠKEM PROMETU

44. člen

(dolžnosti pošiljatelja)

Pošiljatelj nevarnega blaga sme nevarno blago predati v prevoz v železniškem prometu, če so izpolnjeni pogoji iz 12. člena tega zakona in:

- je prevoznika seznanil o predpisani označitvi vozila ter o podatkih o nevarnem blagu,

- je po predpisu iz drugega odstavka 3. člena tega zakona na vozilo in tovorke namestil oznake za označevanje nevarnosti in/ali oranžne table za označevanje nevarnosti ali pa jih je skupaj z nevarnim blagom izročil, da se namestijo.

45. člen

(dolžnosti polnilca)

Poleg dolžnosti, ki izhajajo iz 15. člena tega zakona, mora polnilec preveriti:

- če ni potekel rok za naslednjo kontrolo cisterne, baterijske cisterne ali zamenljive cisterne in

- vse drugo, kar je potrebno preveriti pred polnitvijo cisterne z utekočinjenim plinom in po polnitvi.

VI. POSEBNA DOLOČILA O PREVOZU NEVARNEGA BLAGA V ZRAČNEM PROMETU

46. člen

(pogoji za prevoz)

Nevarno blago se sme prevažati v zračnem prometu, če:

- je minister, pristojen za promet in zveze, odobril operativna navodila prevoznika za prevoz nevarnega blaga in mu izdal spričevalo letalskega prevoznika (AOC), ki vključuje zahteve in pogoje za take vrste prevoza,

- fizične in pravne osebe, ki sodelujejo pri pakiranju, transportnih manipulacijah in prevozu, izpolnjujejo predpisane pogoje glede ravnanja z nevarnim blagom in so strokovno usposobljene,

- je konkretno nevarno blago dovoljeno prevažati v zračnem prometu in je pravilno označeno in etiketirano ter so izdelane predpisane prevozne listine,

- embalaža izpolnjuje predpisane tehnične zahteve in je preizkušena ter odobrena,

- je prevoznik pravočasno pridobil soglasje ministra, pristojnega za promet, če je zrakoplov naložen izključno z nevarnim blagom,

- je prevoznik zagotovil izpolnitev vseh predpisanih pogojev za prevzem nevarnega blaga na prevoz v zračnem prometu ter pravočasno obvestil pristojni organ za kontrolo in vodenje zračnega prometa o prevozu nevarnega blaga,

- je vzpostavljen predpisan sistem informiranja in obveščanja,

- so izpolnjene zahteve tehničnih predpisov o varnem prevozu nevarnega blaga v zračnem prometu.

VII. POSEBNA DOLOČILA O PREVOZU NEVARNEGA BLAGA PO MORJU IN CELINSKIH VODAH

47. člen

(prevoz s tovornimi ladjami po morju)

Pri prevozu nevarnega blaga s tovornimi ladjami po morju se poleg varnostnih ukrepov, predpisanih v določbah mednarodnih predpisov iz tretjega odstavka 3. člena tega zakona, uporabljajo tudi varnostni ukrepi, predpisani s tem zakonom.

48. člen

(prevoz s potniškimi ladjami po morju)

S potniškimi ladjami za prevoz po morju se lahko prevažata nevarno blago samo, če so izpolnjeni pogoji, ki so predpisani v predpisih iz tretjega odstavka 3. člena tega zakona in če so izpolnjeni pogoji, ki so predpisani s tem zakonom. Nevarno blago mora biti v posebnem prostoru, ki je ločen od potnikov, in pravilno skladiščeno.

49. člen

(prevoz po celinskih vodah)

Prevoz nevarnega blaga v plovbi po celinskih vodah je prepovedan, razen v manjših količinah z enega na drugi breg z brodovi, če so izpolnjeni vsi varnostni ukrepi, predpisani s tem zakonom. Med prevozom na brodu ne sme biti potnikov.

50. člen

(tehnična navodila za ladje)

Tehnična pravila o primernosti ladij za prevoz nevarnega blaga v pomorskem prometu izda klasifikacijska ustanova, ki jo je pooblastila Vlada Republike Slovenije, po predpisih Mednarodnega združenja klasifikacijskih družb (IACS), mednarodnem pomorskem kodeksu o prevozu nevarnih tovorov, kodeksu o konstrukciji in opremljenosti ladij, ki prevažajo nevarna razsuta kemična sredstva, kodeksu o konstrukciji in opremljenosti ladij, ki prevažajo utekočinjene pline, in drugih mednarodnih predpisih o gradnji ladij za prevoz nevarnih tovorov, ki jih je prevzela Republika Slovenija.

51. člen

(pregled vkrcanega tovora)

Minister, pristojen za promet in zveze, na podlagi predpisov iz tretjega odstavka 3. člena tega zakona določi pogoje, ki jih mora izpolnjevati pravna ali fizična oseba za opravljanje pregledov vkrcanega tovora nevarnega blaga in za izdajo potrdil ter pooblasti pravno ali fizično osebo za opravljanje teh pregledov in za izdajo potrdil.

VIII. PRISTOJNI ORGANI IN INŠPEKCIJSKO NADZORSTVO

52. člen

(pristojni organi)

(1) Izvršilne predpise k temu zakonu v zvezi z določbami predpisov iz prvega odstavka 3. člena tega zakona izda minister, pristojen za notranje zadeve.

(2) Izvršilne predpise k temu zakonu v zvezi z določbami predpisov iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 3. člena tega zakona izda minister, pristojen za promet in zveze.

(3) Izvršilne predpise k temu zakonu iz 7., 21., 29., 30., 31., 35., 37., 38., 43. in 51. člena tega zakona pristojni ministri izdajo do 1. 1. 2001.

53. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Za nadzor nad izvajanjem tega zakona in na njegovi podlagi izdanih izvršilnih predpisov sta za prevoz jedrskih materialov in radioaktivnega blaga pristojna ministrstvo, pristojno za okolje in prostor – Uprava Republike Slovenije za jedrsko varnost in ministrstvo, pristojno za zdravstvo – Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije, za radiofarmaceutike pa ministrstvo, pristojno za zdravstvo – Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva po prejšnjem odstavku ima inšpektor pravico in dolžnost:

– v primeru nezgode med prevozom po ozemlju Republike Slovenije nadzorovati izvajanje ukrepov po predpisih iz 3. člena tega zakona,

– nadzorovati priprave za pakiranje, nakladanje, razkladanje in prevoz ter v primeru ugotovljenih nepravilnosti odrediti, da se te nepravilnosti odpravijo v določenem roku pred začetkom ali zaključkom prevoza ali začasno prepovedati opravljanje dejavnosti v primeru hujše kršitve varnostnih ukrepov,

– prepovedati nadaljnji prevoz, če se ugotovi, da ni vseh dovoljenj in listin, ki so zahtevane s tem zakonom ali z izvršilnimi predpisi, če prevoz ne spremljajo usposobljeni spremljevalci ali da je v kateri fazi prevoza prišlo do hujše opustitve varnostnih ukrepov,

– preverjati prevozne listine, označenost in opremljenost vozila, smer vožnje, čas in kraj postankov med prevozom, odrediti, da se odpravijo nepravilnosti oziroma pomanjkljivosti, ugotovljene pri izvajanju inšpekcijskega nadzorstva nad osebami, vozilom in viri sevanja, ter prepovedati nadaljnji prevoz v primeru, ko bi to ogrozilo ljudi ali okolje.

(3) Pri vnosu in iznosu nevarnega blaga na carinsko območje Republike Slovenije ali z njega ter pri postopkih za odobritev carinsko dovoljene rabe ali uporabe nevarnega blaga je za nadzor nad izvajanjem tega zakona in na njegovi podlagi izdanih izvršilnih predpisov pristojna Carinska uprava Republike Slovenije.

(4) Za nadzor nad izvajanjem tega zakona in na njegovi podlagi izdanih izvršilnih predpisov pri prevozu nevarnega blaga v železniškem in letalskem prometu je pristojno ministrstvo, pristojno za promet in zveze – Prometni inšpektorat Republike Slovenije, ki nadzoruje izvajanje določb drugega in četrtega odstavka 3. člena, pete, šeste, sedme in osme alineje 18. člena, druge in tretje alineje 19. člena ter določb 21., 27., 28., 29., 31., 40., 44., 45. in 46. člena tega zakona.

(5) Za nadzor nad izvajanjem tega zakona in na njegovi podlagi izdanih izvršilnih predpisov pri prevozu nevarnega blaga po morju in celinskih vodah je pristojna Uprava Republike Slovenije za pomorstvo, ki nadzoruje izvajanje določb tretjega odstavka 3. člena ter 47., 48., 49., 50. in 51. člena tega zakona.

(6) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva po četrtem in petem odstavku tega člena ima inšpektor pravico in dolžnost:

– prepovedati prevoz ali nadaljevanje prevoza nevarnega blaga, če ugotovi, da je prišlo med pripravo na prevoz ali med prevozom do opustitve varnostnih ukrepov,

– prepovedati nadaljnji prevoz ali ravnanje z nevarnim blagom osebam, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev za izvajanje prevoza ali ravnanje z nevarnim blagom,

– prepovedati prevoz nevarnega blaga, če je napačno deklarirano,

– začasno prepovedati opravljanje posameznih opravil v zvezi s prevozom nevarnega blaga (priprave za prevoz, nakladanje, prekladanje in razkladanje), če za njihovo opravljanje glede kraja in časa niso izpolnjeni predpisani pogoji,

– odrediti odpravo kršitev zakona in drugih predpisov, ki urejajo prevoz nevarnega blaga v določenem roku (odreditvena odločba).

IX. KAZENSKE DOLOČBE

54. člen

(1) Z denarno kaznijo od 300.000 do 8.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. kot pošiljatelj pakira nevarno blago v embalažo, ki ne ustreza pogojem iz 5. člena tega zakona,

2. kot prevoznik vozi nevarno blago v embalaži, ki ne ustreza pogojem iz 5. člena tega zakona,

3. kot prejemnik prevzame nevarno blago v embalaži, ki ne ustreza pogojem iz 5. člena tega zakona,

4. proizvajalec embalaže, ki ravna v nasprotju s 6. členom tega zakona,

5. kot organizacija, določena za preizkušanje vzorcev embalaže, odobri označevanje embalaže v nasprotju z zahtevami predpisov iz 3. člena tega zakona (7. člen),

6. uporablja vozilo, ki ni izdelano in opremljeno v skladu z 10. členom tega zakona,

7. vozilo ni pregledano in zanj ni izdano potrdilo (certifikat) (10. člen),

8. kot pošiljatelj da nevarno blago v prevoz v nasprotju z 12. členom tega zakona,

9. kot pošiljatelj ne izroči vozniku ali tistemu, ki opravlja prevoz, predpisane spremne dokumentacije in dovoljenja, če je potrebno (12. člen),

10. kot organizator prevoza ne zagotovi, da so izpolnjeni vsi pogoji iz 12. člena tega zakona,

11. kot uporabnik cisterne zabojnika ne ravna po določbah 16. člena tega zakona,

12. kot prevoznik prevažna nevarno blago v nasprotju s 18. členom tega zakona,

13. kot prejemnik prejme blago v nasprotju z 19. členom tega zakona,

14. kot prevoznik o izgubi ne obvesti policije ali centra za obveščanje (20. člen),

15. kot prevoznik ni zavaroval, pobral, odstranil ali dal na za to določen prostor razsuto ali razlito nevarno blago (21. člen),

16. kot prevoznik ne pokliče pooblaščen organizacije, da na njegove stroške pobere, odstrani ali da na določen prostor nevarno blago, ki se je razsulo ali razlilo (21. člen),

17. kot prevoznik vozi nevarno blago brez dovoljenja za prevoz ali ne opravlja prevoza pod pogoji, določenimi v dovoljenju (22., 24., 25. člen),

18. opravlja prevoz določenega nevarnega blaga kljub prepovedi prevoza ali ne opravlja prevoza pod posebnimi pogoji, ki jih določi pristojni organ (26. člen),

19. z oznaki ali nalepkami, napisi ali tablami označuje tvorke ali vozila, ki se ne uporabljajo za prevoz nevarnega blaga (27. člen),

20. ne imenuje najmanj enega varnostnega svetovalca ali ne sporoči njegovega imena pristojnemu organu (28. člen),

21. varnosti svetovalec ne izpolnjuje predpisanih pogojev (28. člen),

22. varnostni svetovalec ne opravlja nalog iz 29. člena tega zakona,

23. osebe, ki sodelujejo pri prevozu nevarnega blaga niso strokovno usposobljene (31. člen),

24. dovoli, da vozilo vozi oseba, ki ni strokovno usposobljena ali ji je potekla veljavnost potrdila o strokovni usposobljenosti (32. člen, 36. člen),

25. kot prevoznik ne zagotovi, da so izpolnjeni vsi pogoji za prevoz nevarnega blaga (32. člen),

26. kot pošiljatelj prevozniku ne izroči navodila za predpisano označitev vozila ali ne označi tovorkov (33. člen),

27. organu, pristojnemu za nadzor, ne izroči v pregled spremnih dokumentov ali dodatne opreme ali ne omogoči pregleda blaga ali odvzema potrebne količine vzorca nevarnega blaga za analizo ali ne poskrbi, da se opravi pregled vozila na kraju samem ali na primernem prostoru (38. člen),

28. kljub odredbi o prekinitvi prevoza nadaljuje s prevozom (39. člen),

29. ne omogoči pregleda postopkov, vozil in vse dokumentacije, povezane s prevozom nevarnega blaga (prvi odstavek 40. člena),

30. kljub prepovedi še vedno opravlja posamezna opravila v zvezi s prevozom nevarnega blaga (drugi odstavek 40. člena),

31. kot pošiljatelj nevarnega blaga preda nevarno blago v prevoz v železniškem prometu v nasprotju s 44. členom,

32. opravlja prevoze nevarnega blaga v zračnem prometu v nasprotju s 46. členom tega zakona,

33. s tovornimi ladjami po morju vozi nevarno blago v nasprotju s 47. členom tega zakona,

34. s potniškimi ladjami za prevoz po morju vozi nevarno blago v nasprotju s 48. členom tega zakona,

35. opravlja prevoz nevarnega blaga v plovbi po celinskih vodah v nasprotju z 49. členom tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 150.000 do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(3) Z denarno kaznijo od 30.000 do 350.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

55. člen

(prekrški posameznika)

Z denarno kaznijo 40.000 tolarjev se za prekršek takoj na kraju kaznuje posameznik, če:

1. ne upošteva predpisov o pakiranju (14. člen),

2. pri pripravi tovorkov ne upošteva predpisov o napisih in oznakah (nalepkah) za označevanje nevarnosti in drugih varnostnih ukrepov (14. člen),

3. kot polnilec pred polnjenjem in med njim ne upošteva vseh varnostnih ukrepov (15. člen),

4. kot uporabnik cisterne zabojnika ne ravna po določbah 16. člena tega zakona,

5. kot nakladalec prične z nakladanjem, pa niso izpolnjeni vsi pogoji za prevoz nevarnega blaga (17. člen),

6. ne upošteva določb o prepovedi skupnega nakladanja in predpisov o ločitvi od živil in krmil (17. člen),

7. ne upošteva vseh varnostnih ukrepov med nakladanjem nevarnega blaga (17. člen),

8. zavlačuje prevzem nevarnega blaga (19. člen),

9. ne očisti in ne dekontaminira vozil, če predpisi iz 3. člena tega zakona to določajo, in ne poskrbi za odstranitev tabel in oznak (nalepk) za označevanje nevarnosti, potem ko

so vozila raztovorjena, očiščena, razplinjena in dekontaminirana (19. člen),

10. ne upošteva vseh varnostnih ukrepov med razkladanjem nevarnega blaga (19. člen),

11. izgubi med prevozom nevarno blago in o tem ne obvesti policije ali centra za obveščanje (20. člen),

12. razlitega ali izpadlega nevarnega blaga ne zavaruje, pobere oziroma odstrani (prvi odstavek 21. člena),

13. prevaža ali sprejme nevarno blago, za katero ni bilo izdano dovoljenje, ali opravlja prevoz nevarnega blaga v nasprotju s pogoji, določenimi v dovoljenju (22., 24. člen),

14. prevaža ali sprejme nevarno blago brez posebne dovoljenja (25. člen),

15. vozi določeno nevarno blago kljub prepovedi ali omejitvam pristojnega organa (26. člen),

16. označuje tovorne in vozila, ki se ne uporabljajo za prevoz nevarnega blaga (27. člen),

17. kot varnostni svetovalec ni strokovno usposobljen ali nima veljavnega potrdila o strokovni usposobljenosti (28. člen),

18. kot varnostni svetovalec ne opravlja predpisanih nalog (29. člen),

19. sodeluje pri prevozu nevarnega blaga in ni strokovno usposobljen (31. člen),

20. da v prevoz nevarno blago, pa niso izpolnjeni vsi pogoji za prevoz (33. člen),

21. prevaža nevarno blago v nasprotju s 34. členom tega zakona,

22. med prevozom, nakladanjem in razkladanjem nevarnega blaga ne upošteva vseh varnostnih ukrepov (35. člen),

23. kot voznik vozila za prevoz nevarnega blaga nima veljavnega potrdila o strokovni usposobljenosti ali še ni dopolnil 21 let (36. člen),

24. na zahtevo organa, pristojnega za kontrolo, ne izroči spremnih dokumentov ali dodatne opreme v pregled ali ne omogoči pregleda blaga ali odvzema potrebne količine vzorca nevarnega blaga za analizo ali ne dovoli, da se opravi pregled vozila na kraju samem ali na primernem prostoru (38. člen),

25. nadaljuje z vožnjo kljub prepovedi pristojnega organa (39. člen),

26. je kot pošiljatelj predal blago za prevoz v železniškem prometu, pa niso bili izpolnjeni vsi pogoji (44. člen),

27. kot polnilec ni upošteval vseh varnostnih ukrepov za prevoz v železniškem prometu (45. člen),

28. ne izpolnjuje predpisanih pogojev za pakiranje, transportnih manipulacijah in prevozu nevarnega blaga v zračnem prometu (46. člen),

29. prevaža nevarno blago s morskimi ladjami za prevoz potnikov v nasprotju s 48. členom tega zakona,

30. prevaža nevarno blago po celinskih vodah (49. člen).

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

56. člen

(rok za uskladitev z določbami tega zakona)

(1) Organizacija, določena za odobritev embalaže, mora izpolnjevati vse pogoje iz 7. člena tega zakona v treh letih od uveljavitve zakona.

(2) Pravne osebe in samostojni podjetniki posamezniki morajo imenovati varnostnega svetovalca za nevarno blago v enem letu od uveljavitve zakona.

57. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati:

- zakon o prevozu nevarnih snovi (Uradni list SFRJ, št. 27/90 in 45/90).

58. člen

Prilogi A in B iz prvega odstavka in pravilnik o mednarodnem železniškem prevozu nevarnega blaga (RID) iz drugega odstavka 3. člena se objavijo najkasneje do uveljavitve tega zakona.

59. člen

(predpisi, ki se uporabljajo do izdaje novih)

Če niso v nasprotju z določbami tega zakona, se do izdaje izvršilnih predpisov na podlagi tega zakona uporabljajo naslednji izvršilni predpisi:

- pravilnik o strokovnem usposabljanju voznikov motornih vozil, s katerimi se prevažajo nevarne snovi, in drugih oseb, ki sodelujejo pri prevozu teh snovi (Uradni list RS, št. 71/97);
- odredba o določitvi pooblaščenih podjetij za opravljanje pregledov vkrčnega tovora nevarnih snovi ter izdajo potrdil (Uradni list RS, št. 50/95);
- odredba o določitvi podjetij za strokovno usposabljanje oseb, ki ravnajo z nevarnimi snovmi in jih prevažajo, ter o izdaji spričeval (certifikatov) (Uradni list RS, št. 18/92);
- odredba o določitvi podjetij za opravljanje posebnih pregledov motornih in priklopnih vozil za prevoz nevarnih snovi glede izpolnjevanja pogojev za prevoz nevarnih snovi (Uradni list RS, št. 56/92).

60. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2000.

Št. 801-11/99-2/3

Ljubljana, dne 16. septembra 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

3757. Energetski zakon (EZ)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi energetskega zakona (EZ)**

Razlašam energetski zakon (EZ), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 16. septembra 1999.

Št. 001-22-136/99

Ljubljana, dne 24. septembra 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

ENERGETSKI ZAKON (EZ)**I. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

Ta zakon določa načela energetske politike, pravila za delovanje trga z energijo, načine in oblike izvajanja gospodarskih javnih služb na področju energetike, načela zanesljive oskrbe in učinkovite rabe energije ter pogoje za obratovanje energetskih postrojenj, pogoje za opravljanje energetske dejavnosti, ureja izdajanje licenc in energetskih dovoljenj ter organe, ki opravljajo upravne naloge po tem zakonu.

2. člen

S tem zakonom se zagotavljajo pogoji za varno in zanesljivo oskrbo uporabnikov z energetskimi storitvami po tržnih načelih, načelih trajnostnega razvoja, ob upoštevanju njene učinkovite rabe, gospodarne izrabe obnovljivih virov energije ter pogojev varovanja okolja.

3. člen

S tem zakonom se zagotavlja konkurenčnost na trgu energije po načelih nepristranskosti in preglednosti, upoštevanje varstvo potrošnikov in izvajanje učinkovitega nadzora nad oskrbo z energijo.

4. člen

V tem zakonu uporabljeni pojmi pomenijo:

- energija: je vsaka oblika proizvedene ali pridobljene energije, namenjene za dobavo ali prodajo;
- dispečiranje: je prilagajanje proizvodnje električne energije porabi na državni ravni;
- distribucija: je transport goriv ali električne energije po distribucijskem omrežju;
- distribucijsko omrežje: je energetsko omrežje od prenosnega omrežja do končnega odjemalca;
- dobava: je organiziranje ali prodaja energije in goriv odjemalcem;
- dobavni pogoji: so tehnično in ekonomsko opredeljene obveznosti za dobavo energije, ki zavezujejo dobavitelja in odjemalca;
- dobavitelj energije: je pravna ali fizična oseba, ki odjemalca na osnovi pogodbe oskrbuje z energijo ali gorivom;
- dostop do omrežja: je uporaba energetskega omrežja za odjem ali oddajo dogovorjene količine električne energije ali plina ob dogovorjenem času;
- energetske storitve: so storitve, katerih ključni pogoj je raba energije, kot je to npr. zagotavljanje razsvetljave, ogrevanja, hlajenja, transporta, delovanja informacijskih in komunikacijskih naprav, mehanskega dela ter kemične in električne energije;
- geotermalna energija: je toplotna energija, pridobljena iz zemlje iz vodonosniki;
- goriva: so trdna, tekoča in plinasta goriva, ki z zgorevanjem ali drugim kemičnim ali fizikalnim procesom sproščajo energijo;
- kvalificirani proizvajalec: je tisti proizvajalec, ki v posameznih proizvodnih objektih proizvaja električno energijo z nadpovprečno dejansko doseženim izkoristkom pri sproizvodnji električne energije in toplote, ali če izkorišča odpadke ali obnovljive vire energije na ekonomsko primeren način, ki je usklajen z varstvom okolja;
- lokalni energetski koncept: je koncept razvoja lokalne skupnosti na področju oskrbe in rabe energije, ki poleg načinov bodoče oskrbe z energijo vključuje tudi ukrepe za

učinkovito rabo energije, sproizvodnjo toplote in električne energije, uporabo obnovljivih virov energije in odpadkov;

– načelo trajnostnega razvoja: razvoj, s katerim zadostimo sedanje potrebe ne da bi ogrozili možnost bodočih generacij, da zadostijo svojim lastnim potrebam;

– nasedle investicije: so investicije, ki so bile načrtovane in izvedene pred 1. 1. 1997 in v tržnih razmerah niso rentabilne, oziroma se ne morejo amortizirati;

– obnovljivi viri energije: so viri energije, ki se v naravi ohranjajo in v celoti ali pretežno obnavljajo, posebej pa energija vodotokov, vetra, neakumulirana sončna energija, biomasa, bioplin in geotermalna energija;

– odjemalec: je pravna ali fizična oseba, na pogodbeni osnovi oskrbovana z energijo ali gorivi za lastno rabo;

– omrežje: je sistem povezanih naprav, ki so namenjene prenosu ali distribuciji električne energije, toplote ali plina do odjemalcev;

– organizator trga: je pravna oseba, ki je določena za organiziranje delovanja trga z električno energijo ali z zemeljskim plinom po določbah tega zakona;

– oskrba z energijo: je proces pridobivanja in predelave, proizvodnje, prenosa, distribucije in dobave energije;

– organiziran trg z električno energijo: je ustanova, v kateri poteka organizirana izmenjava ponudb po nakupu s ponudbami po dobavi električne energije ter trgovanje za dan časovni okvir;

– pridobivanje: je proces izkoriščanja goriv in toplote iz naravnega okolja;

– priključitev na omrežje: je fizična priključitev ali priključitev na energetsko omrežje pod pogoji določenimi s tem zakonom;

– proizvodnja: je fizikalni ali kemični proces transformacije goriv in obnovljivih virov energije v električno, toplotno in druge oblike energije;

– predelava goriv: pomeni kemični ali fizikalni proces, s katerim gorivu spreminjamo lastnosti ali stanje;

– prenos: je transport goriv ali električne energije po prenosnem omrežju;

– prenosno omrežje: je visokonapetostno električno omrežje ali plinsko omrežje od proizvajalca oziroma poveza-ve s sosednjimi prenosnimi omrežji do distribucijskega omrežja ali končnega odjemalca;

– sistemske storitve: so storitve, ki omogočajo nemoteno, zanesljivo in kvalitetno oskrbo z energijo;

– sproizvodnja: je tehnološki proces sočasne proizvodnje koristne toplotne in električne energije iz istega energetskega vira (kogeneracija);

– strnjeno oskrbovalno območje male oskrbe: geografsko in z distribucijskim omrežjem povezano sklenjeno območje, na katerem izvaja malo oskrbo v eni ali več lokalnih skupnostih isti izvajalec male oskrbe z električno energijo;

– tarifni sistem za prodajo energije: določa elemente in način njihove uporabe za prodajo energije odjemalcem glede na vrsto odjema;

– tekoča goriva so: utekočinjeni naftni plin, primarni bencin, motorni bencin – osvinčeni, motorni bencin – neosvinčeni, letalski bencin za batne motorje, bencinsko gorivo za reaktivne motorje, petrolejsko gorivo za reaktivne letalske motorje, ostali petroleji, ekstra lahko kurilno olje, dieselsko gorivo, kurilno olje;

– terminal z utekočinjenim zemeljskim plinom: je terminal, ki se uporablja za utekočinjanje zemeljskega plina, njegovo skladiščenje in uplinjanje;

– tranzit: je transport (prenos) energije ali goriv s poreklom z območja druge države in namenjenih na območje tretje države čez ozemlje Republike Slovenije, oziroma trans-

port energije s poreklom z območja druge države namenjene na območje te druge države čez ozemlje Republike Slovenije;

– upravičeni odjemalec: je odjemalec, ki lahko prosto izbira dobavitelja po določbah tega zakona;

– upravljalec omrežja: je pravna ali fizična oseba, ki je določena za upravljanje, obratovanje in razvoj omrežja po določbah tega zakona;

– varčevalni potencial: je delež energije v skupnem obsegu rabe energije pri porabniku, ki ga je možno znižati z ekonomsko utemeljenimi vlaganji.

5. člen

Določbe tega zakona se, kolikor ni v posameznih členih drugače določeno, uporabljajo za pravne in fizične osebe, ki opravljajo dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: izvajalci energetskih dejavnosti) na naslednjih področjih energetskih dejavnosti:

– proizvodnja električne energije in toplote za daljinsko ogrevanje,

– predelava nafte ali naftnih derivatov,

– transport energije in goriv po omrežjih,

– upravljanje električnega in plinskega omrežja,

– skladiščenje plinskih, tekočih in trdih goriv,

– dobava električne energije, plina ali toplote,

– organiziranje trga z električno energijo,

– trgovanje, zastopanje in posredovanje na organiziranem trgu z električno energijo.

Dejavnosti iz prejšnjega odstavka so tržne dejavnosti, kolikor ta zakon ne določa drugače.

Besedilo prvega in drugega odstavka tega člena se ne nanaša na javne gospodarske zavode, ki opravljajo svojo dejavnost na podlagi posebnih zakonov.

II. LICENCE

6. člen

Za opravljanje energetskih dejavnosti iz prejšnjega člena je potrebno pridobiti licenco za:

– proizvodnjo električne energije in toplote za daljinsko ogrevanje,

– proizvodnjo, trgovanje in distribucijo tekočih goriv,

– predelavo nafte ali naftnih derivatov,

– transport energije in goriv po omrežjih,

– upravljanje električnega in plinskega omrežja,

– skladiščenje plinskih, tekočih in trdih goriv,

– dobavo električne energije, plina ali toplote,

– organiziranje trga z električno energijo,

– trgovanje, zastopanje in posredovanje na organiziranem trgu z električno energijo.

Licenco izda Agencija za energijo.

7. člen

Licenca se lahko izda pravni ali fizični osebi, ki:

1. je registrirana oziroma priglašena za opravljanje energetskih dejavnosti,

2. ima strokovno usposobljene delavce za izvajanje dejavnosti, za katero želi pridobiti licenco,

3. razpolaga s finančnimi sredstvi ali dokaže da jih lahko dobi v obsegu, potrebnem za izvajanje energetske dejavnosti, za katero želi pridobiti licenco,

4. ji v zadnjih desetih letih pred vlogo prošnje za dodelitev licence ni bila odvzeta enaka licenca,

5. ni bila v zadnjih petih letih pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje povezano z opravljanjem gospodarskih dejavnosti, ki jih ureja ta zakon.

Vlada z uredbo predpiše podrobnejše pogoje glede obsega finančnih sredstev in glede strokovne usposobljenosti ter druge pogoje in postopek za izdajo licence ter obrazec licence in podatke, ki so potrebni za vodenje registra izdanih in odvzetih licenc. Pogoji za pridobitev licence za opravljanje tržne in regulirane dejavnosti so različni. Postopek za izdajo licence obstoječim pravnim ali fizičnim osebam, ki so že pred uveljavitvijo tega zakona opravljale energetska dejavnost, ne sme biti ovira za vstop v tržno dejavnost.

Imetnik licence je dolžan omogočiti inšpekcijskim organom nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz licence.

8. člen

Agencija za energijo z odločbo odvzame licenco, če imetnik licence:

- ne izpolnjuje več pogojev iz 7. člena tega zakona,
- ne odpravi pomanjkljivosti v roku šestih mesecev od izdaje odločbe pristojnega inšpektorja, s katero je bila odredjena odprava ugotovljenih pomanjkljivosti.

O pritožbi zoper odločbo o izdaji oziroma zavrnitvi izdaje licence odloča ministrstvo, pristojno za energetiko. Pritožba ne zadrži izvršitve.

Če je imetnik licence pred odvzemom opravljal gospodarsko javno službo, se z odločbo iz prvega odstavka tega člena določi pravno ali fizično osebo, ki ima licenco za tovrstno energetska dejavnost, da začasno opravlja energetska dejavnost v objektih, napravah ali omrežjih dosednjega imetnika licence.

Če se dosedanji izvajalec dejavnosti, ki mu je bila odvzeta licenca in prevzemnik dejavnosti ne moreta sporazumeti o njihovih medsebojnih razmerjih v zvezi s tem prevzemom dejavnosti, se glede objektov, naprav in omrežij ter drugih sredstev, potrebnih za izvajanje gospodarske javne službe, izvede prisilni odkup.

III. ENERGETSKA POLITIKA

9. člen

Z energetska politiko se zagotavlja:

- zanesljivo in kakovostno oskrbo z energijo,
- dolgoročno uravnoteženost razvoja energetskega gospodarstva glede na gibanje porabe energije,
- načrtno diverzifikacijo različnih primarnih virov energije,
- spodbujanje izrabe obnovljivih virov energije,
- zagotavljanje prednosti učinkoviti rabi energije in izkoriščanju obnovljivih virov energije pred oskrbo iz neobnovljivih virov energije,
- ekološko sprejemljivost pri pridobivanju, proizvodnji, transportu in porabi vseh vrst energije,
- spodbujanje konkurenčnosti na trgu z energijo,
- varstvo potrošnikov in spodbujanje prilagodljivih porabnikov energije.

10. člen

Energetska politika s primernimi ukrepi zagotavlja prednost uporabi obnovljivih oblik energije in energetskega vira, ki pri izbiri manj onesnažujejo okolje.

Energetska politika je usmerjena v odpravljanje posledic in zamenjavo neekoloških tehnologij uporabe energijskih virov, ki zaradi ustvarjanja produktov izgorovanja pospešujejo nastanek učinkov tople grede (CO₂) ter generirajo dušikove okside (NO) v atmosferi.

Energetska politika na državni ravni vzpodbuja uporabo alternativnih virov, na lokalni ravni tudi za manjše enote.

Ministrstvo, pristojno za energetiko, spremlja razvoj in rezultate razvoja novih ekoloških tehnologij v svetu ter vzpodbuja domače raziskave ter prenos rezultatov v prakso.

11. člen

Država je dolžna spodbujati tržna pravila in konkurenco pri oskrbi z energijo. Država in lokalne skupnosti so odgovorne za učinkovitost izvajanja javnih služb. Pri tem je potrebno posamezne proizvajalce ali dobavitelje obravnavati nepristransko v okviru pogojev obratovanja omrežij, določenih s tem zakonom.

12. člen

Odjemalci energije iz omrežij imajo pravico do oskrbe na pregleden in nepristranski način pod pogoji, določenimi s tem zakonom in na njegovi podlagi sprejetimi predpisi ter s splošnim aktom, izdanim po javnem pooblastilu.

13. člen

Z nacionalnim energetskega programom se določajo dolgoročni razvojni cilji in usmeritve energetskega sistema in oskrbe z energijo, vlaganja v javno infrastrukturo, vzpodbude za vlaganja v obnovljive vire energije in učinkovito rabo energije, uporaba ekonomsko upravičenih tehnologij za pridobivanje goriv in proizvodnjo energije ter predvideni obseg vlaganj zasebnih vlagateljev v energetska dejavnost.

Nacionalni energetskega program mora biti v skladu s prostorskimi in drugimi razvojnimi akti Slovenije.

Pri pripravi nacionalnega programa se uporablja metodologija celovitega načrtovanja vseh faz od pridobivanja do uporabe energije upoštevajoč negotovosti in različne možne nacionalne energetske strategije.

Nacionalni energetskega program vsebuje cilje, usmeritve in izbrano strategijo rabe in oskrbe z energijo in perspektivne energetske bilance za obdobje 10 let in okvirno za vsaj 20 let ter oceno učinkov glede doseganja ciljev iz 2. člena tega zakona.

Vlada vsaj vsakih 5 let pripravi nacionalni energetskega program in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejem.

14. člen

Ministrstvo, pristojno za energetiko, opravlja v zvezi s planiranjem naslednje naloge:

- vrednoti in da soglasje k razvojnim načrtom povezanim z izvajanjem dejavnosti prenosa in distribucije električne energije in plina,
- zbira in analizira podatke o proizvodnji, porabi, uvozu, izvozu in cenah energije in goriv ter drugih podatkov potrebnih za energetskega načrtovanje,
- izvaja programe za spodbujanje učinkovite rabe energije in rabe obnovljivih virov energije.

Minister, pristojen za energetiko, predpiše vrste podatkov, ki so mu jih dolžni sporočati izvajalci energetskega dejavnosti, kakor tudi elemente planiranja za izdelavo 10-letnih razvojnih načrtov izvajalcev iz 18. člena tega zakona.

15. člen

Dolgoročne in letne energetske bilance, ki jih sprejme Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), napovedujejo skupno porabo energije in načine zagotavljanja oskrbe z energijo.

Dolgoročna energetska bilanca mora biti sprejeta za obdobje 20 let in se obnavlja vsakih pet let.

Obvezne sestavine energetskega bilanc so:

- napoved porabe po posameznih vrstah energije z upoštevanjem ukrepov učinkovite rabe energije in načel trajnostnega razvoja,

– način zadovoljevanja oskrbe s posameznimi vrstami energije, upošteva je primarno (obnovljive in neobnovljive vire) in končno energijo,

– ekološke obremenitve, ki izhajajo iz proizvodnje in rabe energije,

– potreben nivo zalog in rezervnih kapacitet za doseganje načrtovanega nivoja zanesljivosti oskrbe,

– načini spodbujanja ekološko primernejših goriv.

16. člen

Obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih pogodb in sporazumov, predvsem glede trga energije, naložb, tranzita in povezovanja v mednarodna energetska omrežja, so sestavni del energetske politike in načrtovanja razvoja energetskih dejavnosti.

17. člen

Izvajalci energetskih dejavnosti in lokalne skupnosti so dolžni v svojih razvojnih dokumentih načrtovati obseg porabe in obseg ter način oskrbe z energijo in te dokumente usklajevati z nacionalnim energetskim programom in energetsko politiko Republike Slovenije.

Poleg naloge iz prejšnjega odstavka, so lokalne skupnosti dolžne usklajevati z nacionalnim energetskim programom tudi svoje prostorske in druge plane razvoja.

18. člen

Izvajalci dejavnosti prenosa in distribucije električne energije ter prenosa zemeljskega plina izdelajo vsaki dve leti načrte razvoja omrežij. Načrti razvoja morajo biti sestavljeni za najmanj 10 let in usklajeni z nacionalnim energetskim programom.

Razvojni načrt za obdobje najmanj 10 let izdelajo tudi izvajalci dejavnosti proizvodnje ali predelave energije in goriv ter izvajalci oskrbe z naftnimi derivati.

IV. TRG ENERGIJE IN GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE NA PODROČJU ENERGETIKE

19. člen

Če zakon drugače ne določa, se oskrba z energijo izvaja kot tržna dejavnost, v kateri dobavitelj in odjemalec prosto dogovorita količino in ceno dobavljene energije.

Dogovor je lahko sklenjen v obliki kratkoročnih ali dolgoročnih pogodb ali neposredno na organiziranem trgu z električno energijo.

Odjemalci električne energije, ki presegajo priključno moč 41 kW na enem odjemnem mestu in izvajalci dejavnosti distribucije električne energije, so upravičeni odjemalci.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, lahko električno energijo od kvalificiranih proizvajalcev nazivne moči do 1 MW odkupujejo vsi odjemalci električne energije.

Vlada lahko na osnovi nacionalnega energetskega programa predpiše najmanjši delež porabe energije v različnih oblikah, ki ga morajo porabniki zadovoljevati iz obnovljivih virov ali odpadkov neposredno, z nakupi na trgih ali z zagotavljanjem povečanega deleža izrabe obnovljivih virov pri drugih porabnikih energije.

Odjemalci zemeljskega plina in izvajalci dejavnosti distribucije zemeljskega plina z letnim odjemom 5 milijonov m³ ali več na enem odjemnem mestu ter proizvajalci električne energije, ki uporabljajo za gorivo zemeljski plin, so upravičeni odjemalci.

a) Oskrba z električno energijo

20. člen

Prenos električne energije je obvezna republiška gospodarska javna služba.

Upravljanje prenosnega omrežja je obvezna republiška gospodarska javna služba.

Distribucija električne energije, upravljanje distribucijskega omrežja ter dobava električne energije za odjemalce, ki niso upravičeni odjemalci po tretjem odstavku 19. člena tega zakona, so obvezne republiške gospodarske javne službe.

Organiziranje trga z električno energijo je obvezna republiška gospodarska javna služba.

Organizacijo in način izvajanja gospodarskih javnih služb iz tega člena uredi vlada v skladu s tem zakonom in z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

21. člen

Izvajalec dejavnosti prenosa je odgovoren za vzdrževanje in razvoj prenosnega omrežja.

Upravljalca prenosnega omrežja je odgovoren za vodenje, obratovanje in usklajeno delovanje tega omrežja s sosednjimi omrežji ter zagotavljanje sistemskih storitev.

Vlada lahko določi javno podjetje, ki izvaja prenos električne energije na celotnem ozemlju Slovenije, za upravljalca prenosnega omrežja.

22. člen

Upravljalca prenosnega omrežja izravna na državni ravni odstopanja dobave in porabe električne energije od količin, dogovorjenih na organiziranem trgu.

23. člen

Izvajalec dejavnosti distribucije je odgovoren za vzdrževanje in razvoj distribucijskega omrežja.

Upravljalca distribucijskega omrežja je odgovoren za vodenje, obratovanje in usklajeno delovanje tega omrežja s prenosnim omrežjem.

Vlada lahko določi javna podjetja, ki izvajajo distribucijo električne energije, za upravljalce distribucijskih omrežij in dobavitelje električne energije tistim odjemalcem, ki niso upravičeni odjemalci po tretjem odstavku 19. člena tega zakona.

24. člen

Z električno energijo se trguje na organiziranem trgu, ki ga organizira pravna oseba, organizator trga.

Vlada lahko določi javno podjetje, ki izvaja prenos električne energije, za organizatorja trga.

Naloge organizatorja trga so:

1. evidentiranje vseh pogodbeno dogovorjenih obveznosti med dobavitelji in upravičenimi odjemalci,

2. sprejemanje ponudb za dobavo električne energije,

3. sprejemanje in potrditev povpraševanj za nakup in ustreznih jamstev za nakup, kolikor je to zahtevano,

4. izravnavanje ponudb za prodajo in povpraševanje začeni z ponudbo z najnižjo ceno za kupca za določen časovni okvir do zadostitve povpraševanja,

5. obveščanje udeležencev trgovanja in upravljalca omrežja o rezultatih izravnavanja, načrtovanje vstopa v omrežje kot posledica izravnavanja in cene preostale ponujene energije,

6. sprejemanje povratnih informacij od upravljalca omrežja glede potrebnih sprememb izravnave, zaradi tehničnih možnosti in izjemnih situacij v prenosnem ali distribucijskem omrežju,

7. določanje končne cene proizvedene energije za vsak določen časovni okvir in informiranje vseh vpletenih v trgovanje,

8. vzpostavljane sistema obračunavanja trgovanja po končni doseženi ceni in informiranje o dejanskem obratovanju proizvajalcev in razpoložljivosti proizvodnih kapacitet za vsak časovni okvir,

9. pridobivanje informacij od upravitelja omrežja na zahtevo vpletenih v trgovanje, v primerih da niso bili vključeni v trgovanje v določenem časovnem okviru,

10. javno objavljane tržnih gibanj za katerokoli zahtevano obdobje.

Pri izravnavanju ponudb lahko organizator trga daje prednosti ponudbam:

- kvalificiranih proizvajalcev,
- proizvajalcev, ki uporabljajo domača goriva, vendar največ v skupnem obsegu 15% primarne energije, potrebne za proizvodnjo v koledarskem letu porabljene električne energije po energetske bilanci Republike Slovenije.

Organizator trga električne energije je dolžan zagotoviti odkup za vso proizvedeno električno energijo od kvalificiranih proizvajalcev, najmanj pod enakimi pogoji, kot trenutno veljajo na organiziranem trgu.

25. člen

Pravico delovanja na organiziranem trgu imajo pravne ali fizične osebe z ustrežno licenco po določbah tega zakona in to:

- proizvajalec: prodaja v svojem imenu,
- upravičeni odjemalec: kupuje v svojem imenu,
- trgovec: kupuje in prodaja električno energijo za tretjo stran in lahko opravlja tudi zastopniško in posredniško funkcijo,
- tržni zastopnik: zastopa pravno ali fizično osebo in opravlja vse transakcije v njenem imenu po njenih pooblastilih in lahko opravlja tudi posredniško funkcijo,
- tržni posrednik: posreduje pri sklepanju pogodb o nakupu ali prodaji električne energije.

Na trgu z električno energijo se količinsko in terminsko evidentirajo vse sklenjene pogodbe, potrebne za oskrbo z električno energijo na celotnem območju Republike Slovenije najmanj enkrat dnevno za vsaj 24 ur vnaprej.

Vlada Republike Slovenije z uredbo določi pravila za delovanje trga z električno energijo.

26. člen

Izvajalci dejavnosti proizvodnje električne energije imajo pravico do pomoči pri reševanju naslednjih investicij.

Program reševanja naslednjih investicij sprejme vlada na predlog ministra, pristojnega za energetiko.

27. člen

Izvajalci dejavnosti prenosa in izvajalci dejavnosti distribucije so dolžni upravičenim odjemalcem in proizvajalcem električne energije omogočiti dostop do omrežij na pregleden in nepristranski način po načelu reguliranega dostopa tretje strani. Podatki o zasedenosti prenosnega in distribucijskega omrežja so javni.

Cene za uporabo omrežij določa Agencija za energijo na način, ki vzpodbuja učinkovitost izvajalcev in uporabnikov (po metodi zamejene cene), ločeno za prenosno in distribucijska omrežja ter za posamezne sistemske storitve, razen za tiste storitve, za katere se organizira konkurenčni trg. V cenah za uporabo omrežij za električno energijo od kvalificiranega proizvajalca nazivne moči do 1 MW ne smejo biti upoštevane postavke, ki niso utemeljene kot minimalni stroški.

Upravitelj omrežja lahko zavrne dostop do omrežja, če so razlog za to tehnične ali obratovalne omejitve v omrežju. Z dokazi podprte razloge za to mora sporočiti zavrnjenemu odjemalcu ali proizvajalcu električne energije. Zavrnjena stranka se na zavrnitev lahko pritoži Agenciji za energijo. Odločitev Agencije za energijo je dokončna.

Če ne pride do dostopa do omrežja, sme po pridobitvi energetskega dovoljenja upravičeni odjemalec ali proizvajalec električne energije, ki želita skleniti pogodbo o oskrbi z električno energijo, zgraditi neposredno oskrbovalno linijo.

28. člen

Dostop do omrežja je lahko zavrnjen tudi na zahtevo proizvajalca električne energije v Republiki Sloveniji po načelu vzajemnosti. Upravitelj omrežja lahko zavrne dostop do omrežja proizvajalcu iz države, v kateri odjemalec, ki ga namerava oskrbovati, ne bi bil upravičen do proste izbire dobavitelja.

29. člen

Proizvajalec, ki v posameznem proizvodnem objektu proizvaja električno energijo in toploto z nadpovprečno dejansko doseženim izkoristkom pri soproizvodnji električne energije in toplote, ali če izkorišča odpadke ali obnovljive vire energije na ekonomsko primeren način, ki je usklajen z varstvom okolja, lahko pridobi status kvalificiranega proizvajalca.

Natančnejše pogoje, ki vključujejo obseg proizvodnje, vrsto energetskega vira in dosežene izkoristke, za pridobitev statusa kvalificiranega proizvajalca predpiše Vlada Republike Slovenije s posebno uredbo.

Položaj kvalificiranih proizvajalcev na trgu z električno energijo določi Vlada Republike Slovenije z uredbo iz 25. člena tega zakona.

b) Oskrba z zemeljskim plinom

30. člen

Prenos zemeljskega plina je obvezna republiška gospodarska javna služba.

Upravljanje prenosnega omrežja je obvezna republiška gospodarska javna služba.

Distribucija zemeljskega plina je izbirna lokalna gospodarska javna služba.

Kadar lokalna skupnost uvede distribucijo zemeljskega plina kot lokalno gospodarsko javno službo, uredi organizacijo in način njenega izvajanja v skladu s tem zakonom in z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

31. člen

Izvajalci dejavnosti prenosa in skladiščenja zemeljskega plina ter dejavnosti terminala za utekočinjen zemeljski plin morajo v okviru ekonomskih pogojev izvajati svojo dejavnost na zanesljiv, varen in učinkovit način, v skladu s tehničnimi predpisi, ki urejajo to področje.

Izvajalci dejavnosti iz prejšnjega odstavka tega člena pri opravljanju svoje dejavnosti ne smejo diskriminirati med odjemalci ali vrstami odjemalcev omrežja ali storitev, zlasti ne, če gre za povezane družbe.

Izvajalci dejavnosti iz prvega odstavka tega člena morajo drug drugega obveščati v obsegu in na način, ki zagotavlja varno in učinkovito delovanje povezanih omrežij.

32. člen

Izvajalec dejavnosti prenosa zemeljskega plina je dolžan upravičenim odjemalcem dovoliti dostop do svojega prenosnega omrežja, o čemer se dogovorijo s pogodbo.

Podatki o zasedenosti prenosnega omrežja za zemeljski plin so javni.

Izvajalec dejavnosti prenosa zemeljskega plina je dolžan v soglasju z ministrstvom, pristojnim za energetiko, enkrat letno objaviti okvirne cene in druge komercialne pogoje za uporabo omrežja.

Izvajalec dejavnosti prenosa zemeljskega plina lahko zavrne sklenitev pogodbe o dostopu do omrežja, zaradi premajhnih zmogljivosti, ali če bi zaradi sklenjenih dolgoročnih pogodb o nakupu zemeljskega plina in o prenosu plina do njegovega omrežja, zašel v resne gospodarske težave. Podrobno utemeljene razloge za to mora sporočiti upravičenemu odjemalcu, ki želi skleniti pogodbo o dostopu do njegovega omrežja.

Če po pogajanjih ne pride do sklenitve pogodbe o dostopu do omrežja, odloči o dostopu do omrežja, na pobudo upravičenega odjemalca, Agencija za energijo, ki določi pogoje dostopa ali dostop zavrne. Odločitev Agencije za energijo je dokončna.

Ce je upravičeni odjemalec priključen na distribucijsko omrežje, se določbe tega člena uporabljajo tudi za dostop do tega omrežja.

Ce ne pride do dostopa do omrežja zaradi premajhnih zmogljivosti omrežja, sme upravičeni odjemalec zahtevati povečanje zmogljivosti omrežja, če ga je pripravljen financirati sam ali s katerokoli pravno osebo.

Ce po pogajanjih ne pride do sklenitve pogodbe o povečanju zmogljivosti omrežja, odloči o tem, na pobudo upravičenega odjemalca, Agencija za energijo, ki določi pogoje povečanja zmogljivosti omrežja ali zavrne zahtevo upravičenega odjemalca.

Ne glede na določbe tega člena sme, po pridobitvi energetskega dovoljenja, upravičeni odjemalec zgraditi neposredno oskrbovalno linijo.

Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za dostop do omrežja, ki je bilo zgrajeno ali obratuje kot sestavni del objekta za pridobivanje zemeljskega plina in do omrežja, ki se uporablja za transport zemeljskega plina od nahajališča do naprave za oplemenitenje.

c) Oskrba s toplotno energijo in drugimi energetskimi plini iz omrežja

33. člen

Distribucija toplote je izbira lokalna gospodarska javna služba.

Oskrba z energetskimi plini iz omrežja, razen z zemeljskim plinom (v nadaljnjem besedilu: drugi energetski plini), je izbira lokalna gospodarska javna služba.

Proizvodnja toplote za daljinsko ogrevanje se opravlja na podlagi licence.

34. člen

Izvajalec dejavnosti distribucije toplote, ki opravlja dejavnost kot gospodarsko javno službo, sklene dolgoročne pogodbe o dobavi te energije z izvajalci dejavnosti proizvodnje toplotne energije.

Letne pogodbe v okviru dolgoročnih pogodb iz prejšnjega odstavka morajo biti sklenjene do 31. avgusta za naslednjo kurilno sezono ali koledarsko leto.

Ce pogodbe iz prejšnjega odstavka niso sklenjene, pogoje za dobavo in odjem določi pristojni organ lokalne skupnosti z odločbo v upravnem postopku.

35. člen

Več občin se lahko sporazume, da skupaj ustanovijo režijski obrat, gospodarski javni zavod, javno podjetje za distribucijo toplotne energije ali da podelijo koncesijo.

Za skupno ustanovitev režijskega obrata se uporabljajo določbe o skupnih organih občinske uprave v zakonu, ki ureja lokalno samoupravo.

Ce več občin skupaj ustanovi gospodarski javni zavod, javno podjetje za distribucijo toplote ali podelijo koncesijo, v sporazumu iz prvega odstavka tega člena ustanovijo ali določijo organ, ki opravlja naloge in pristojnosti ustanovitelja v imenu vseh občin, ter uredijo način sporazumnega prenehanja udeležbe posamezne občine kot ustanoviteljice.

V sporih iz sporazuma iz prvega odstavka tega člena odloča za tožnika pristojno sodišče v pravnem postopku.

36. člen

Minister, pristojen za energetiko, lahko v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, določi način ogrevanja na posameznih zaokroženih območjih lokalnih skupnosti ali v posameznih industrijskih obratih, če je to smotno iz ekoloških, energetskih ali tehnoloških razlogov in je s tem zagotovljena smotrnejša izraba energije.

d) Skupne določbe za oskrbo z energijo iz omrežij

37. člen

Pravne osebe, ki opravljajo energetske dejavnosti na področju oskrbe z električno energijo ali z zemeljskim plinom ali toploto, morajo ne glede na svoj pravni status in lastništvo pripraviti, revidirati in objaviti letne računovodske izkaze na način, kot to zakon zahteva za velike družbe.

38. člen

Pravne osebe, ki opravljajo več kot eno energetske dejavnosti na področju oskrbe z električno energijo ali z zemeljskim plinom, ali ki poleg energetske dejavnosti na teh dveh področjih opravljajo še drugo dejavnost, morajo pripraviti ločene računovodske izkaze v skladu z določbami zakona, ki ureja gospodarske družbe, zagotoviti njihovo revizijo in revidirane računovodske izkaze javno objaviti v enem izmed dnevnik časopisov.

Za preprečevanje navzkrižnih subvencij, diskriminiranja med odjemalci in izkrivljanja konkurence, morajo osebe iz prejšnjega odstavka zagotoviti ločeno računovodsko spremljanje vsake izmed energetskih dejavnosti, ki jo opravljajo, v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi.

Letnemu poročilu morajo osebe iz prvega odstavka tega člena priložiti pravila, ki jih je mogoče spreminjati le izjemoma in iz utemeljenih razlogov, po katerih so na posamezne račune dejavnosti razdeljene. Sestavni del letnega računovodskega poročila oseb iz prvega odstavka tega člena so tudi kriteriji, v skladu s katerimi so na posamezne energetske dejavnosti razporejena:

- sredstva,
- obveznosti do virov sredstev,
- prihodki in
- odhodki.

Letno poročilo mora obsegati tudi vsako transakcijo s povezano družbo oziroma družbo z istimi lastniki.

39. člen

Izvajalci, ki opravljajo energetske dejavnosti na področju oskrbe z električno energijo ali z zemeljskim plinom ali oskrbe s toploto, morajo varovati zaupnost poslovno občutljivih podatkov, ki jih pridobijo od svojih strank, pri opravljanju dejavnosti ali nalog po tem zakonu, razen če predpis ne zahteva, da se taki podatki objavijo ali posredujejo državnim organom.

Izvajalci dejavnosti prenosa ali distribucije električne energije ali zemeljskega plina po omrežju ne smejo zlorabiti

takih podatkov o tretjih osebah pri zagotavljanju ali pogajanju o dostopu do omrežja.

40. člen

Sistemska obratovalna navodila urejajo obratovanje in način vodenja prenosnih in distribucijskih omrežij za električno energijo ter prenosnega omrežja za zemeljski plin.

S sistemskimi obratovalnimi navodili se zlasti predpiše:

- tehnične in druge pogoje za varno obratovanje omrežij z namenom zanesljive in kvalitetne oskrbe z energijo;
- način zagotavljanja in zaračunavanja sistemskih storitev;
- postopke za obratovanje omrežij v kriznih stanjih;
- tehnične in druge pogoje za priključitev na omrežje;
- tehnične pogoje za medsebojno priključitev in delovanje omrežij različnih upravljalcev.

Sistemska obratovalna navodila pripravi upravljalca omrežja, izda pa minister, pristojen za energetiko, oziroma pristojen organ lokalne skupnosti, če gre za distribucijo toplote ali za oskrbo z drugim energijskim plinom.

Če upravljalca prenosnega ali distribucijskega omrežja ne predlaga sistemskih obratovalnih navodil, jih predpiše minister, pristojen za energetiko, oziroma pristojni organ lokalne skupnosti, če gre za omrežje za distribucijo toplote ali za oskrbo z drugim energijskim plinom.

41. člen

Če tako zahtevajo mednarodni sporazumi ali meddržavne pogodbe, ki jih je sklenila Republika Slovenija, mora izvajalec dejavnosti prenosa opraviti tranzit energije po prenosnem omrežju pod pogoji in na način, kot je to določeno v mednarodnih sporazumih ali meddržavnih pogodbah.

Glede dostopa do omrežja se za tranzit po prvem odstavku tega člena uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo dostop upravičenih odjemalcev do prenosnega omrežja za električno energijo oziroma plin.

Če tehnične zmogljivosti prenosnega omrežja ne dopuščajo tranzita v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena, mora izvajalec dejavnosti prenosa storiti vse, kar je v njegovi moči, da se zgradi dodatno prenosno omrežje.

42. člen

Če pride do nenadnega in nepredvidenega pomanjkanja na trgu energije, pri tem pa je ogrožena varnost ljudi in celovitost omrežja, lahko vlada uvede ukrepe, s katerimi omeji dobavo energije določenim kategorijam odjemalcev, določi vrstni red omejitev, določi način uporabe energije in obvezno proizvodnjo energije.

Ukrepi smejo trajati najkrajši čas, ki je potreben za odpravo posledic pomanjkanja in vzpostavitev normalnega položaja na trgu energije, pri čemer morajo pristojni državni organi in izvajalci energijskih dejavnosti storiti vse, da se pomanjkanje čimprej odpravi.

Ukrepe iz prvega in drugega odstavka tega člena sprejme vlada z uredbo.

e) Oskrba z gorivi

43. člen

Pravne osebe, ki proizvajajo električno ali toplotno energijo, morajo imeti določene rezerve goriv ali določene rezervne zmogljivosti za proizvodnjo električne in toplotne energije, ki zagotavljajo zanesljivo oskrbo odjemalcev.

Vrsto in obseg rezerve goriv ali rezervnih zmogljivosti za posamezne vrste proizvodnih objektov predpiše minister, pristojen za energetiko.

44. člen

Distributerji naftnih derivatov za energetske namene, predelovalci surove nafte in odjemalci naftnih derivatov, ki jih ne oskrbujejo distributerji, so dolžni zagotavljati obvezne minimalne zaloge nafte in naftnih derivatov v obsegu, ki je enak 90-dnevni povprečni porabi v predhodnem letu.

Dolžnost iz prejšnjega odstavka imajo pravne osebe iz prejšnjega odstavka tega člena, ki so v preteklem letu uvozile najmanj 25 ton surove nafte ali naftnih derivatov v energetske namene.

Za upravljanje z zalogami nafte in naftnih derivatov ter zagotovitev potrebnih skladiščnih zmogljivosti plačujejo pravne osebe iz prvega odstavka tega člena letno povračilo. Višino, način plačevanja in evidentiranje vplačil kot tudi oprostitve in nadzor nad plačevanjem predpiše vlada.

Način formiranja, rok ter upravljanje z zalogami predpiše vlada s posebno uredbo. V uredbi lahko določi, da lahko pravne osebe iz prvega odstavka tega člena izpolnijo manjši del obveznosti v naravi in da se del zalog lahko začasno ali trajno skladišči izven ozemlja Republike Slovenije.

Nadzor nad obsegom in kvaliteto zalog naftnih derivatov izvajata ministrstvo, pristojno za energetiko in ministrstvo, pristojno za preskrbo.

45. člen

Izvozniki in uvozniki nafte, naftnih derivatov ter plina morajo ne glede na carinske predpise ministrstvu, pristojnemu za energetiko, prijaviti vsak uvoz in izvoz nafte, naftnih derivatov in plina.

Podrobneje predpiše način prijavljanja iz prvega odstavka tega člena minister, pristojen za energetiko.

f) Določbe o izvajalcih gospodarskih javnih služb

46. člen

Za zaposlene v gospodarskih družbah, ki opravljajo dejavnost gospodarske javne službe po tem zakonu, se ne uporabljajo naslednje določbe zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju (Uradni list RS, št. 42/93):

- določbe petega poglavja (78. do 84. člen) - v nadzornem svetu gospodarske družbe imajo lahko delavci le do 1/3 svojih zastopnikov,
- določbe pete, šeste, sedme in osme alineje prvega odstavka 89. člena,
- določbe 93. člena, kakor tudi določbe 91. in 92. člena, kolikor se nanašajo na statusne spremembe,
- določbe 98. člena,
- ostale določbe v delih oziroma obsegu, kolikor se sklicujejo ali nanašajo na navedene določbe.

47. člen

V času stavke morajo v izvajalcih, ki izvajajo gospodarske javne službe po tem zakonu, delavci zagotavljati tako obratovalno pripravljenost objektov, omrežij in naprav, kot je predpisano za nedelje, državne praznike in druge dela prostih dni.

Direktorji oziroma člani uprave v izvajalcih iz prejšnjega odstavka s sklepom določijo delavce, ki opravljajo naloge za zagotovitev obratovalne pripravljenosti iz prejšnjega odstavka.

Delavci iz prejšnjega odstavka, ki ne opravijo nalog iz prvega odstavka tega člena, storijo hujšo kršitev delovne discipline, za kar se jim lahko izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja.

48. člen

Izvajalci prenosne in distribucijske dejavnosti določajo pogoje in dajejo soglasja v postopkih za pridobitev dovoljenj za posege v prostor in okolje, ki zadevajo njihova omrežja.

V. ENERGETSKO DOVOLJENJE

49. člen

Investitor mora pred pridobitvijo dovoljenja za poseg v prostor pridobiti energetska dovoljenja za zgraditev vsakega objekta, naprave ali omrežja, oziroma njegovega dela, v katerem se bo izvajala energetska dejavnost, za katero ta zakon zahteva pridobitev energetskega dovoljenja.

Energetsko dovoljenje je potrebno za objekte za izvajanje naslednjih dejavnosti:

- proizvodnje električne energije nad 1 MW nazivne moči ter prenos in distribucija nad 1 kV,
- pridobivanja premoga, pridobivanja in predelave urana,
- pridobivanja, skladiščenja, transporta in tranzita zemeljskega plina ter obratovanja terminala za utekočinjen zemeljski plin,
- pridobivanja in predelave nafte ter skladiščenja nafte in naftnih derivatov v obsegu nad 25 t,
- proizvodnje toplote nad 1 MW za daljinsko ogrevanje ali namenjeno nadaljnji prodaji.

50. člen

Energetsko dovoljenje izda minister, pristojen za energetiko.

Z energetskega dovoljenjem se določijo:

- lokacija in območje, na katero se energetska dovoljenje nanaša,
- vrsta objekta, goriva, naprave ali omrežja, na katere se energetska dovoljenje nanaša,
- način in pogoje opravljanja energetske dejavnosti v objektu, napravi in omrežju,
- pogoje v zvezi z objektom, napravo ali omrežjem po prenehanju njegovega obratovanja,
- pogoje v zvezi z uporabo javnega dobra ali javne infrastrukture.

Minister predpiše pogoje za izdajo energetskega dovoljenja za posamezne vrste objektov, naprav in omrežja ter energetske dejavnosti, ki se v njih izvajajo, in ki se nanašajo na:

- varnost in zanesljivost delovanja objekta, naprave ali omrežja,
- vrste lokacij in območja, na katerih se bo izvajala energetska dejavnost,
- naravo primarnih virov energije,
- izkoristek goriva in raven obremenjevanja okolja skladno z veljavnimi okoljevarstvenimi predpisi,
- posebne zahteve glede tehnične in ekonomske usposobljenosti ter finančne sposobnosti izvajalca energetske dejavnosti, ki se nanašajo na posedovanje veljavne licence za opravljanje dejavnosti, na katero se objekt nanaša.

51. člen

Če je za izvajanje energetske dejavnosti potrebno pridobiti koncesijo na naravni dobrini, se pogoje za izgradnjo ustreznih zmogljivosti določijo v koncesijskem aktu, skladno s predpisom iz drugega odstavka prejšnjega člena in tedaj posebno energetska dovoljenje ni potrebno.

52. člen

Minister, pristojen za energetiko, lahko z odločbo razveljavi energetska dovoljenja:

- če investitor krši bistvene določbe energetskega dovoljenja,
 - če v določenem roku ne odpravi pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene z odločbo inšpektorja,
 - če so se bistveno spremenili okoljevarstveni, prostorski ali tehnološki pogoji za izdajo energetskega dovoljenja,
 - če investitor ne daje državnim organom ali organom lokalnih skupnosti podatkov, potrebnih za nadzor priprave in izvedbe energetskega objekta.
- Pritožba zoper odločbo o razveljavitvi energetskega dovoljenja ne zadrži izvršitve.

VI. VLAGANJA V ENERGETIKI

53. člen

Upravljalci prenosnega ali distribucijskega omrežja za električno energijo ali zemeljski plin morajo vsaki dve leti pripraviti in objaviti pregled, ki bo vključeval manjkajoče proizvodne in transportne zmogljivosti, potrebe po medsebojni povezavi z drugimi omrežji in napoved porabe električne energije ali zemeljskega plina za naslednjih 5 let.

S pomočjo ocen iz prejšnjega odstavka ministrstvo, pristojno za energetiko, indikativno načrtuje in določi vrste in obseg koncesij ali energetskega dovoljenja za energetske dejavnosti.

Če je za izvajanje energetske dejavnosti potrebno pridobiti koncesijo na naravni dobrini, se izvede razpis po določbah zakona, ki ureja pridobitev te vrste koncesije.

Za izgradnjo objektov za proizvodnjo električne energije zadošča energetska dovoljenja razen v primeru, ki je naveden v prejšnjem odstavku. Takrat veljajo določbe navedene v 51. členu.

54. člen

Izvajalci gospodarske javne službe v energetskih dejavnostih, ki so v lasti ali pretežni lasti države, morajo imeti v svojih ustanovnih aktih določila, ki omogočajo povečanje osnovnega kapitala s finančnimi vložki le s soglasjem vlade.

55. člen

Javna podjetja, ki opravljajo energetska dejavnost, lahko izdajajo dolžniške vrednostne papirje, če pridobijo predhodno soglasje vlade in če na podlagi tako pridobljenih sredstev financirajo projekte, predvidene v nacionalnem energetskega programu in razvojnem načrtu.

56. člen

Izvajalci gospodarske javne službe v energetskih dejavnostih morajo imeti v svojih ustanovnih aktih določila, ki dopuščajo pridobitev kontrolnega deleža v osnovnem kapitalu družbe posameznemu vlagatelju neposredno ali skupaj s obvladovanimi (povezanimi) družbami z nakupom ali z dokapitalizacijo le s soglasjem vlade.

VII. INFRASTRUKTURA

57. člen

Objekti, naprave in omrežja za proizvodnjo in prenos zemeljskega plina in električne energije ter distribucijo električne energije so infrastruktura.

Objekti, naprave in omrežja ter zemljišča, na ali v katerih je postavljena ali vgrajena infrastruktura, niso grajeno javno dobro in se zanje ne uporabljajo določbe 4. člena zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97).

Podrobneje določi objekte, naprave in omrežja, ki sestavljajo infrastrukturo vlada, na predlog ministra, pristojnega za energetiko.

58. člen

Izvajalci energetskih dejavnosti so dolžni infrastrukturo tekoče in investicijsko vzdrževati in ustrezno škodno zavarovati.

Vlada lahko prenese v last ali upravljanje posamezne stvari iz infrastrukture, ki so v lasti države, izvajalcem energetskih dejavnosti.

Za izločitev posameznega objekta, naprave ali omrežja iz infrastrukture ali vključitev v infrastrukturo, mora izvajalec energetskih dejavnosti pridobiti soglasje vlade na predlog ministra, pristojnega za energetiko, oziroma pristojnega organa lokalne skupnosti.

59. člen

Država oziroma lokalna skupnost lahko infrastrukturo v svoji lasti vložijo v javno podjetje, ki ga ustanovi ali mu jo odda v najem za nedoločen čas.

Pogodba o najemu infrastrukture mora določiti obseg in namen uporabe infrastrukture, pogoje uporabe, višino najemnine, pogoje tekočega in investicijskega vzdrževanja, okoliščine in pogoje prenehanja pogodbe, pravico države oziroma lokalne skupnosti do nadzora nad izvajanjem pogodbe ter druge določbe, pomembne za ureditev razmerij v zvezi z najemom.

60. člen

Infrastrukturni objekti po tem zakonu se lahko prodajo, kako drugače odsvojijo ali obremenijo le s predhodnim soglasjem vlade oziroma lokalne skupnosti, če to ne nasprotuje njihovemu namenu.

Pogodba, sklenjena v nasprotju z določbami prejšnjega odstavka, je nična.

Na objektih, napravah ali napeljavah, ki sestavljajo infrastrukturo, ni mogoče pridobiti lastninske pravice s priposestvom.

61. člen

Na objekte, naprave ali napeljave, ki sestavljajo infrastrukturo, ni mogoče poseči z izvršbo.

Za zagotovitev nemotenega obratovanja in vzdrževanja mora lastnik nepremičnine, preko katere je nujno potreben dostop do infrastrukture, proti pravični odškodnini dovoliti dostop do infrastrukture.

VIII. STEČAJ

62. člen

Za javna podjetja, ki opravljajo gospodarsko javno službo po tem zakonu, se stečaj ne more uvesti.

Za obveznosti izvajalca gospodarske javne službe v lasti države oziroma lokalne skupnosti odgovarjata subsidiarno Republika Slovenija oziroma lokalna skupnost.

63. člen

Po uvedbi stečaja v izvajalca gospodarske javne službe se mora zagotoviti izvajanje dejavnosti v celotnem obsegu in se za izvajanje obsega dejavnosti ne uporabljajo določbe

126. in 127. člena ter 133. do 136. člena zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 67/93, 39/97 in 52/99).

64. člen

Stečajni upravitelj mora poskrbeti, da se izvajanje gospodarske javne službe izvaja v neokrnjenem obsegu.

Stečaj izvajalca gospodarske javne službe se ne glede na 3. točko prvega odstavka 146. člena zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji, lahko opravi le s prodajo celotnega podjetja.

Kupec z nakupom podjetja, ki izvaja gospodarsko javno službo, prevzame v celoti tudi vse obveznosti pod enakimi pogoji, kot jih je prevzelo podjetje v stečaju.

IX. UČINKOVITA RABA IN OBNOVLJIVI VIRI ENERGIJE

65. člen

Učinkovita raba energije in spodbujanje rabe obnovljivih virov energije sta sestavna dela energetske politike.

Ekonomsko opravičljivi ukrepi za izrabo varčevalnih potencialov energije in za izrabo obnovljivih virov energije so pri izvajanju energetske politike enako pomembni kot zagotavljanje zadostne oskrbe z energijo na osnovi neobnovljivih virov energije.

Ob enakih stroških za izrabo varčevalnih potencialov na strani rabe ali za zagotavljanje novih zmogljivosti za isti obseg energije imajo prednost ukrepi za doseg varčevalnih potencialov.

Spodbujanje ukrepov učinkovite rabe energije in izrabe obnovljivih virov energije izvaja država s programi: izobraževanja, informiranja, osveščanja javnosti, energetskim svetovanjem, spodbujanjem energetskih pregledov, spodbujanjem lokalnih energetskih konceptov, pripravo standardov in tehničnih predpisov, fiskalnimi ukrepi, finančnimi spodbudami in drugimi oblikami spodbud.

Energetsko svetovanje za učinkovito rabo v široki rabi se lahko organizira z mrežo energetsko-svetovalnih pisarn.

Učinkovitost zgoraj omenjenih dejavnosti se preverja z njihovo sistematično in strokovno podprto evaluacijo. Postopek evaluacije določi minister, pristojen za energetiko.

66. člen

Ministrstvo, pristojno za energetiko izvaja na nacionalnem nivoju naslednje naloge:

- izvaja programe za spodbujanje učinkovite rabe energije in izrabe obnovljivih virov energije,
- pripravlja predloge in izvaja državno spodbujanje učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije,
- pripravlja predloge ustreznih predpisov, ki spodbujajo učinkovito rabo energije in izrabo obnovljivih virov energije,
- spremlja energetska učinkovitost in realizacijo varčevalnih potencialov in izrabe obnovljivih virov ter s tem povezano zmanjšanje obremenitev okolja,
- sodeluje na mednarodni ravni na področju učinkovite rabe energije in izrabe obnovljivih virov energije,
- spodbuja delovanje nevladnih organizacij, ki v javnem interesu delujejo na področju energetike.

Lokalne skupnosti izvajajo programe učinkovite rabe energije in izrabe obnovljivih virov energije v okviru svojih pristojnosti na osnovi izdelanih lokalnih energetskih konceptov. Za izvajanje teh programov lahko lokalna skupnost pridobi državne spodbude, če ima izdelan lokalni energetski koncept.

67. člen

Dobavitelji električne energije, zemeljskega plina ali toplote, morajo najmanj enkrat letno informirati odjemalce o gibanjih in značilnostih porabe energije. Pri tem lahko pripravijo programe, ki na primeren način spodbujajo in usmerjajo odjemalce k učinkoviti rabi dobavljene energije in izrabi varčevalnih potencialov.

Dobavitelji lahko te programe izvajajo na principu ekonomskih načel ali pa so programi spodbujevalne narave. Kolikor so programi spodbujevalne narave, se stroški zanje lahko pokrijejo iz cene za energijo. V takih primerih mora na program in z njim povezane stroške dati soglasje minister, pristojen za energetiko.

Dobavitelji, ki izvajajo spodbujevalne programe na področju učinkovite rabe energije, morajo po odobritvi letno poročati ministru, pristojnemu za energetiko, o učinkih izvajanih programov in predložiti natančen obračun stroškov.

68. člen

Proizvajalci in uvozniki proizvodov, ki za svoje delovanje rabijo goriva ali električno in toplotno energijo, morajo v tehnični specifikaciji proizvoda navesti porabo goriv ali energije za obratovanje naprave za tipične pogoje obratovanja. Pri tem lahko proizvode opremijo z nalepko o energijski učinkovitosti, ki kupce obvešča o porabi energije in drugih značilnostih proizvodov, pomembnih za njihovo energijsko učinkovitost.

Minister, pristojen za energetiko, predpiše obliko in vsebino nalepke, način merjenja in določanja porabe energije in drugih značilnosti proizvoda ter način kategoriziranja proizvoda glede na njegovo energijsko učinkovitost.

Minister, pristojen za energetiko, lahko predpiše minimalno energijsko učinkovitost naprav, ki za svoje delovanje rabijo goriva ali toplotno in električno energijo.

S predpisom iz drugega odstavka tega člena se lahko določi, da so nalepke za določene vrste proizvodov obvezne.

S predpisom iz tretjega odstavka tega člena se lahko določi, da na trgu ne sme biti proizvodov, ki ne izpolnjujejo zahtev o minimalni energijski učinkovitosti.

Za določitev organizacij, pooblaščenih za ugotavljanje skladnosti proizvoda s deklariranimi lastnostmi, ter glede nadzora nad to skladnostjo, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja tehnične zahteve za proizvode in ugotavljanje skladnosti.

Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za druge oznake proizvodov in objektov, kot je znak energetske učinkovitosti in energetska izkaznica zgradb.

Določba prvega odstavka ne velja za tiste naprave, ki rabijo avtonomne vire energije, kot so baterije in fotonapetostni pretvorniki.

X. RAZMERJA MED IZVAJALCI GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB IN ODJEMALCI

69. člen

Izvajalci gospodarskih javnih služb na področju energetike morajo svojo organiziranost in delovanje opravljati tako, da lahko ves čas sprejemajo informacije odjemalcev o motnjah pri dobavi energije in da na zahtevo odjemalca motnjo, ki mu onemogoča odjem energije v ustrezni količini in kakovosti, odpravijo takoj, ko je to mogoče, oziroma najkasneje v roku, ki ga določajo splošni pogoji dobave.

V primeru okvar omrežja večjega obsega zaradi naravnih havarij izvajalec distribucijske dejavnosti sanacijo omrežja izvaja po prioriteti napetostnih nivojev in v skladu s posebnimi načrti za zaščito in reševanje.

70. člen

Odjemalci energije imajo pravico priključiti svoje porabniške energetske objekte in naprave (električne, toplotne energije in plina) na omrežje izvajalcev gospodarske javne službe in se iz njega oskrbovati pod splošnimi pogoji.

Vlada predpiše splošne pogoje za dobavo in odjem električne energije iz omrežja za prenos in distribucijo električne energije in plina iz transportnega plinovodnega omrežja.

Pristojni organ lokalne skupnosti predpiše splošne pogoje za dobavo in odjem plina iz distribucijskega omrežja ter dobavo in odjem toplotne energije.

71. člen

Za vsako posamezno priključitev na energetska omrežja mora odjemalec pridobiti soglasje za priključitev. Pogoje in merila za soglasje za priključitev določajo splošni pogoji iz drugega odstavka prejšnjega člena.

O izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča po javnem pooblastilu upravljalec omrežja z odločbo v upravnem postopku.

O pritožbi zoper odločbo o izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča minister, pristojen za energetiko, oziroma župan občine, če gre za priključitev na omrežje za oskrbo s toplotno energijo oziroma z drugim energetskim plinom.

72. člen

Odjemalec nima pravice do priključitve, če ni pogojev za priključitev, če bi zaradi priključitve prišlo do večje motnje v oskrbi, ali če bi dobavitelju nastali nesorazmerno visoki stroški.

Kolikor odjemalec poveča količino zelene dobavljene energije ali poveča priključno moč, mora zaprositi za novo soglasje za priključitev.

Soglasje za priključitev se lahko v skladu z dogovorom prenese s prenehanjem pravne ali fizične osebe ali če odjemalec preneha opravljati registrirano dejavnost, na pravne naslednika ali na pravno ali fizično osebo, ki opravlja svojo dejavnost z istimi objekti, napravami ali napeljavami.

Če do dogovora s prevzemnikom iz prejšnjega odstavka ne pride, soglasje za priključitev preneha veljati.

73. člen

V posebnih primerih obstoječih zaokroženih gospodarskih kompleksov lahko izvajalec dejavnosti prenosa ali distribucije sklene pogodbo o dobavi energije s posrednikom.

Posrednik mora za opravljanje svoje dejavnosti izpolnjevati enake pogoje kot izvajalec opravljanja prenosa ali distribucije, in mora zagotoviti dobavo energije končnim odjemalcem pod pogoji, ki niso manj ugodni, kot bi bili pogoji oskrbe z energijo neposredno iz omrežja.

74. člen

Odjemalčevi energetska objekti, naprave in napeljave morajo izpolnjevati predpisane tehnične normative ali druge pogoje, s katerimi se zagotavlja njihovo nemoteno delovanje ter varnost ljudi in premoženja.

Izvajalec dejavnosti prenosa ali distribucije sme začasno odkloniti priključitev novih energetskih objektov, naprav in napeljav na svoje omrežje, oziroma sme začasno prekiniti dobavo energije, če ugotovi, da objekti, naprave ali omrežje ne izpolnjujejo predpisanih tehničnih normativov ali drugih pogojev.

Priključitev na svoje omrežje izvede izvajalec dejavnosti prenosa ali distribucije šele, ko ugotovi, da so odpravljene pomanjkljivosti.

75. člen

Upravljalca prenosnega ali distribucijskega omrežja sme na predlog izvajalca dejavnosti prenosa ali distribucije začasno prekiniti dobavo energije zaradi:

- rednega ali izrednega vzdrževanja,
- pregledov ali remontov,
- preizkusov ali kontrolnih meritev,
- razširitev omrežja.

Za predvideno prekinitvev mora izvajalec dejavnosti prenosa ali distribucije izbrati čas, ki čim manj prizadene odjemalca energije.

Upravljalca prenosnega ali distribucijskega omrežja mora o predvideni prekinitvi pravočasno obvestiti odjemalce v pisni obliki, v primeru, da gre za širši krog odjemalcev pa preko sredstev javnega obveščanja vsaj 48 ur pred prekinitvijo.

76. člen

Upravljalca prenosnega ali distribucijskega omrežja ustavi odjemalca dobavo po predhodnem obvestilu, če le-ta v roku, določenem v obvestilu, ne izpolni svoje obveznosti, v naslednjih primerih:

- če odjemalec moti dobavo energije drugim odjemalcem,
- če odjemalec odreče ali onemogoči osebam, ki imajo pooblastilo izvajalca dejavnosti prenosa ali distribucije, dostop do vseh delov priključka, do zaščitnih in merilnih naprav in do energetskih objektov, naprav ali napeljav, kadar obstaja sum, da te naprave povzročajo motnje,
- če odjemalec v primeru pomanjkanja energije ne upošteva posebnih ukrepov o omejevanju odjema energije z omrežja,
- če odjemalec na opomin dobavitelja ne zniža odjemne moči oziroma količine na dogovorjeno vrednost v zahtevanem roku,
- če odjemalec onemogoča pravilno registriranje obračunskih količin, ali če uporablja energijo brez zahtevanih oziroma dogovorjenih merilnih naprav ali mimo njih,
- če odjemalec ne plača dobavljene energije v roku, določenem v pogodbi o dobavi oziroma splošnih pogojih za dobavo in odjem energije,
- če odjemalec v roku, ki ga določi izvajalec dejavnosti prenosa ali distribucije oziroma pristojni inšpekcijski organ, ne odstrani oziroma ne zniža do dovoljene meje motenj, ki jih povzročajo njegovi objekti, naprave ali napeljave ali odjemalci.

77. člen

Upravljalca prenosnega ali distribucijskega omrežja ustavi odjemalca dobavo energije brez predhodnega obvestila:

- če odjemalec z obratovanjem svojih energetskih objektov, naprav ali napeljav ogroža življenje ali zdravje ljudi ali ogroža premoženje,
- če odjemalec brez soglasja upravljalca prenosnega ali distribucijskega omrežja priključi na njegovo omrežje svoje objekte, naprave ali napeljave oziroma če omogoči priključitev drugih objektov, naprav ali napeljav preko svojih objektov, naprav ali napeljav, najkasneje v roku 48 ur po prejemu obvestila.

78. člen

Upravljalca prenosnega ali distribucijskega omrežja je dolžan odjemalca, ki mu je bila ustavljena dobava energije, na njegove stroške ponovno priključiti na omrežje, ko ugotovi, da je odjemalec odpravil razloge za ustavitev dobave energije.

Upravljalca prenosnega ali distribucijskega omrežja, ki je odjemalca neutemeljeno ustavil ali prekinil dobavo energije mora v roku 24 ur na svoje stroške znova priključiti objekte, naprave ali napeljave odjemalca na svoje omrežje, računajoč od takrat, ko se ugotovi neutemeljena ustavitev ali prekinitvev dobave energije.

79. člen

Upravljalca prenosnega ali distribucijskega omrežja ima pravico do povračila škode, ki je nastala zaradi ravnanj odjemalca, zaradi katerih mu je ustavil dobavo po predhodnem obvestilu oziroma brez predhodnega obvestila.

Odjemalec, ki mu je upravljalca prenosnega ali distribucijskega omrežja neutemeljeno ustavil ali prekinil dobavo energije, ima pravico do povračila škode, ki mu je bila s tem povzročena.

XI. AGENCIJA ZA ENERGIJO

80. člen

Za nadzor nad delovanjem trga z električno energijo in zemeljskim plinom se s tem zakonom ustanovi Agencija za energijo kot neodvisna organizacija.

Agencija je pravna oseba javnega prava.

81. člen

Agencija opravlja s tem zakonom določene naloge z namenom, da zagotovi pregledno in nepristransko delovanje trga z električno energijo in zemeljskim plinom v interesu vseh udeležencev.

82. člen

Sredstva za ustanovitev in poslovanje Agencije za energijo se zagotavljajo iz proračuna in lastnih virov ter iz deleža cene za uporabo omrežja, ki ga vsako leto določi vlada.

83. člen

Agencijo vodi, predstavlja ter zastopa direktor, ki ga za dobo 5 let imenuje vlada.

Direktor ne sme biti zaposlen ali opravljati kakršnegakoli dela v organizacijah, ki opravljajo katero od energetskih dejavnosti in ne sme imeti nobene funkcije v takih organizacijah.

Direktor, njegov zakonec ali izvenzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne sme imeti lastniških deležev v organizaciji, ki opravlja energetsko dejavnost ali v organizaciji, ki ima lastniški delež v taki organizaciji. Določbe tega odstavka se ne uporabljajo za lastniške deleže, pridobljene z lastniškimi certifikati v postopku lastniškega preoblikovanja družbene lastnine.

Vlada razreši direktorja agencije:

- na njegov predlog;
- če mu je odvzeta opravilna sposobnost ali postane zdravstveno nesposoben za opravljanje dela;
- če nastopi razlog iz drugega odstavka tega člena;
- če nastopi razlog iz tretjega odstavka tega člena, razen če direktor ni mogel vplivati na ravnanje zakonca, izvenzakonskega partnerja ali sorodnika, hkrati pa je mogoče pričakovati, da to ne bo vplivalo na neodvisnost njegovega odločanja;
- če je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na zaporno kazen ali za povzročitev gospodarske škode.

84. člen

Direktor izdaja splošne akte ter odloča v posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije.

Splošni akti agencije se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

Za odločanje v posamičnih zadevah lahko direktor pooblasti osebo v agenciji, ki izpolnjuje pogoje za odločanje v upravnem postopku.

Agencija odloča v posamičnih zadevah v upravnem postopku.

85. člen

Organizacijo in poslovanje agencije ureja statut, ki ga s soglasjem vlade izda direktor agencije.

86. člen

Agencija najmanj enkrat letno predloži vladi poročilo o svojem delu in stanju na področju energetike.

87. člen

Agencija ima naslednje naloge:

- v skladu s tem zakonom odloča o cenah za uporabo elektroenergetskih omrežij,
- v skladu s tem zakonom odloča o upravičenosti stroškov in drugih elementov cen za uporabo elektroenergetskih omrežij,

- odloča v sporih iz 88. člena,

- izdaja licence,

- sodeluje s pristojnimi organi in inšpekcijami,

- izdaja letna poročila in informacije za javnost,

- opravlja druge naloge, določene z zakonom.

Na odločitve agencije za energijo v zadevah glede določitve cen določenih v prvi alineji prejšnjega odstavka, upravičenosti stroškov ter zavrnitve izdaje licence, se lahko stranke v postopku pritožijo na ministrstvo, pristojno za energetiko.

88. člen

Agencija odloča v sporih, ki izvirajo iz:

- zavrnitve dostopa do elektroenergetskih ali plinskih omrežij,

- obračunane cene za uporabo elektroenergetskih omrežij ali cene za uporabo plinskih omrežij.

V sporih iz prvega odstavka tega člena odloča agencija z odločbo v upravnem postopku.

89. člen

Izvajalci energetskih dejavnosti so dolžni dajati Agenciji za energijo vse podatke, ki so potrebni za izvajanje njenih nalog po 87. in prejšnjem členu tega zakona.

XII. TARIFNI SISTEM

a) Splošno

90. člen

Na podlagi tarifnega sistema se obračunava naslednja dobavljena energija iz energetskih omrežij:

- elektrika na prenosnem omrežju, razen za upravičene odjemalce;

- elektrika na distribucijskem omrežju, razen za upravičene odjemalce;

- zemeljski plin na prenosnem omrežju, razen za upravičene odjemalce;

- zemeljski plin in drugi energetski plini na distribucijskem omrežju, razen za upravičene odjemalce;

- toplota na distribucijskem omrežju.

91. člen

Tarifni sistem je predpis, ki določa elemente za obračunavanje dobavljene energije za različne skupine odjemalcev glede na moč, vrsto in karakteristiko odjema, kvaliteto ter druge elemente.

Tarifne postavke so v denarni vrednosti izraženi elementi tarifnega sistema, ki omogočajo izračun cene energije v obračunskem obdobju.

Tarifni sistem lahko določa tarifne postavke v različnih višinah odvisno od sezone in dnevne dinamike odjema.

Tarifni sistem lahko obsega tudi priključnino, ki jo mora odjemalec plačati za priključitev na energetska omrežje ali za povečanje priključne moči.

92. člen

Tarifna postavka, ki jo plačujejo odjemalci energije v posamezni tarifni skupini je na posameznem omrežju enaka.

Izvajalec dejavnosti prenosa ali distribucije energije sme s posameznimi odjemalci v tarifnih skupinah dogovoriti ugodnejše pogoje, če tak odjemalec s prilagajanjem svojega odjema prispeva k ugodnejši obremenitvi energetskega omrežja; pri tem mora odjemalce z enakim prilagajanjem obravnavati enako.

93. člen

Dobavitelj energije iz omrežja mora energijo meriti vsakemu odjemalcu.

Tarifni sistem lahko določa, da se dobavljeno energijo obračunava enkrat letno ali v krajšem časovnem obdobju, v vmesnem času pa odjemalec plačuje akontacije.

Na zahtevo odjemalca mora dobavitelj v vsakem trenutku obračunati dobavljeno energijo.

94. člen

Če tehnične možnosti v obstoječih večstanovanjskih hišah ne dopuščajo merjenja dobavljene energije posameznemu odjemalcu, se ti dogovorijo za način delitve stroškov. Do sklenitve dogovora se upošteva kot ključ delitve stanovanjska površina.

Dogovor o načinu delitve stroškov toplote se lahko sklene na podlagi proporcionalnih razmerij ali dodatne vgraditve posebnih merilnih naprav, ki omogočajo indikacijo dejanske porabe energije pri posameznem odjemalcu.

Kolikor se odjemalci odločijo za dodatno vgraditev posebnih merilnih naprav, morajo upoštevati predpis, ki določa način merjenja in obračun stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih zgradbah z več odjemalci.

Predpis iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za energetiko.

b) Tarifni sistem in cene posameznih vrst energije

95. člen

Tarifni sistem za električno energijo sprejme vlada.

96. člen

Tarifni sistem za zemeljski plin na prenosnem omrežju izdela in javno objavi izvajalec dejavnosti prenosa potem, ko da nanj soglasje vlada.

Tarifni sistem za zemeljski plin na distribucijskem omrežju izdela in javno objavi izvajalec dejavnosti distribucije potem, ko da nanj soglasje pristojni organ lokalne skupnosti oziroma organ iz 35. člena tega zakona.

Višino tarifnih postavk za zemeljski plin na distribucijskem omrežju določa pristojni organ lokalne skupnosti oziroma organ iz 35. člena tega zakona na predlog izvajalca dejavnosti distribucije zemeljskega plina.

97. člen

Tarifni sistem za toploto na distribucijskem omrežju in dobavo drugih energetskih plinov iz omrežja izdelava in javno objavi izvajalec dejavnosti distribucije potem, ko da nanj soglasje pristojni organ lokalne skupnosti oziroma organ iz 35. člena tega zakona.

Višino tarifnih postavk za toploto na distribucijskem omrežju in dobavo drugih energetskih plinov iz omrežja izdelava in javno objavi izvajalec dejavnosti distribucije potem, ko da nanj soglasje pristojni organ lokalne skupnosti oziroma organ iz 35. člena tega zakona.

XIII. INŠPEKCIJSKI NADZOR IN VARNOST
OBRATOVANJA

98. člen

Po tem zakonu zadeve inšpekcijskega nadzorstva opravlja energetska inšpektorata.

99. člen

Temeljna naloga energetskega inšpektorata je zagotoviti varno in zanesljivo obratovanje energetskih naprav, napeljav in postrojenj.

Energetski inšpektorat je pristojen izvajati nadzor nad tem ali pravne osebe ali posamezniki pri svojem delu upoštevajo zakone, tehnične predpise, standarde in druge predpise, ki veljajo za področje elektroenergetike ter za področje termoeenergetike, plinovodnih in naftovodnih omrežij in tlačnih posod.

Za področje elektroenergetike energetska inšpektorata izvaja nadzor pri izdelavi, izgradnji, funkcionalnih in zagonskih preizkusih, poskusnem obratovanju in uporabi objektov, postrojev, vodov, naprav in napeljav, ki so namenjeni proizvodnji, prenosu, razdelitvi, merjenju, zaščiti in porabi električne energije, in sicer:

- pri napravah za proizvodnjo električne energije v hidroelektrarnah, nuklearnih elektrarnah, termoelektrarnah in toplarnah, daljnovodih in transformatorskih postajah;
- pri proizvodnji elektroenergetskih materialov in opreme;
- pri izpolnjevanju tehničnih pogojev za dobavo električne energije, posebno glede kvalitete, prekinitev in omejitev v dobavi;
- pri smotni rabi električne energije v objektih in postrojih iz inšpekcijske pristojnosti;
- nad merilnimi inštrumenti in napravami merilnega sistema;
- nad upoštevanjem določil sistemskih obratovalnih navodil elektroenergetskega sistema;
- nad uredbo o omejevanju obtežb in porabe električne energije v elektroenergetskem sistemu;
- nad tehničnimi in drugimi pogoji iz izdanih soglasij za priključitev elektroenergetskih objektov;
- nad strokovnostjo in usposobljenostjo delavcev, ki delajo z elektroenergetskimi napravami v okviru zagotovitve varnosti in zanesljivosti obratovanja.

Za področje termoeenergetike, plinovodnih in naftovodnih omrežij ter tlačnih posod energetska inšpektorata izvaja nadzor pri izdelavi, izgradnji, funkcionalnih in zagonskih preizkusih, poskusnem obratovanju in uporabi objektov, postrojev, napeljav, naprav in inštalacij, ki so namenjene za proizvodnjo, prenos, razdelitev, merjenje in porabo toplotne energije, plinov, nafte in naftnih derivatov, in sicer:

- pri parnih, vročevodnih, toplotovodnih in termooljnih kotlih;

- pri toplotnih postrojih in napravah, ki služijo za proizvodnjo električne energije ali neposredni pogon v tehnološke namene;

- pri premičnih in stabilnih tlačnih posodah;
- pri magistralnih, prenosnih, distribucijskih plinovodih in naftovodih in vročevodih ter pripadajočih napravah in opremi;

- pri polnilnicah tehničnih plinov in polnilnicah komprimiranega zemeljskega plina (CNG);

- pri smotni rabi toplotne energije in goriv pri napravah in postrojih iz pristojnosti inšpekcije;

- nad merilnimi inštrumenti in napravami merilnega sistema;

- nad upoštevanjem določil sistemskih obratovalnih navodil plinskega sistema in toplotne energije;

- pri izvajanju tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja zraka in voda pri napravah in postrojih iz pristojnosti inšpekcije;

- nad strokovnostjo in usposobljenostjo delavcev, ki delajo z energetskimi napravami v okviru zagotovitve varnosti in zanesljivosti obratovanja.

100. člen

Neposredne naloge inšpekcijskega nadzorstva po tem zakonu opravlja energetska inšpektorata.

Za inšpektorja v energetskem inšpektoratu je lahko imenovana oseba, ki ima končano univerzitetno izobrazbo elektrotehnične oziroma strojne smeri, 5 let delovnih izkušenj in opravljen strokovni izpit za inšpektorja ter izpolnjuje druge splošne pogoje za delo v državni upravi.

Predpis o vsebini in načinu opravljanja strokovnega izpita izda minister, pristojen za energetiko.

101. člen

Poleg pooblastil po splošnih predpisih ima inšpektor energetskega inšpektorata pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva naslednja pooblastila:

1. odrediti, da se ugotovljene nepravilnosti ali pomanjkljivosti odpravijo v roku, ki ga določi;

2. odrediti, da se ustavi nadaljnja gradnja oziroma uporaba objekta, naprav, postrojev, napeljav ali izdelava oziroma uporaba materiala oziroma prekine dobava energije:

- če se objekti, naprave in postroji ter napeljave oziroma materiali ne gradijo oziroma ne izdelujejo po vnaprej izdelani ter potrjeni in kontrolirani tehnični dokumentaciji v primerih, ko je predpisana taka tehnična dokumentacija ali če se uporabljajo v nasprotju s tehničnimi predpisi ali drugimi predpisi in utegne to spraviti v nevarnost, stabilnost in obstoj objekta, naprave ali postroja, življenje in zdravje ljudi ali varnost prometa ter sosednih objektov;
- če se ne odpravijo ugotovljene pomanjkljivosti in nepravilnosti v roku, ki ga je določil;

3. odrediti, da je treba objekte, naprave in postroje ali njihove dele podreti ali odstraniti, če se ugotovijo nepravilnosti ali pomanjkljivosti, ki pomenijo neposredno nevarnost za varnost objekta, naprav in postrojev, za varnost življenja in zdravja ljudi, prometa, sosednih objektov in okolice, pa teh nepravilnosti in pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti;

4. prepovedati nadaljnjo proizvodnjo takih proizvodov oziroma nadaljnje izvajanje takih del, ki ne ustrezajo tehničnim predpisom ali drugim predpisom in zaradi tega obstaja nevarnost za življenje ljudi, ali nevarnost, da utegne nastati večja materialna škoda;

5. prepovedati nadaljnje upravljanje energetske naprave delavcu, ki ni strokovno usposobljen v skladu s predpisi o usposabljanju ali tehničnimi predpisi ali če nima o tem veljavnega dokazila.

102. člen

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ima inšpektor energetskega inšpektorata pravico pregledati objekte, materiale, tehnično in drugo dokumentacijo v skladu z namenom inšpekcijskega nadzorstva, lahko pa tudi zahteva potrebna dokazila ali vzame vzorce, po potrebi pa se lahko obrne tudi na strokovne organizacije in strokovnjake.

103. člen

Če obstoji neposredna nevarnost za življenje in zdravje ljudi, za promet, za sosedne objekte ali za okolico, lahko inšpektor energetskega inšpektorata s svojo odločbo odredi ukrepe iz 101. člena tega zakona.

Pritožba zoper odločbo inšpektorja iz prejšnjega odstavka ne zadrži izvršitve odločbe.

104. člen

Podjetja in druge pravne osebe ali posameznik morajo inšpektorju energetskega inšpektorata omogočiti oziroma zagotoviti nemoteno izvrševanje inšpekcijskega nadzorstva, mu dovoliti vstop ter mu dati na razpolago vse zahtevane podatke, listine in poročila, ki se nanašajo na inšpekcijske zadeve.

105. člen

Odgovorna oseba podjetja ali druge pravne osebe ali posameznik so dolžni inšpektorja energetskega inšpektorata obvestiti o izvršitvi naloženih ukrepov iz odločbe najkasneje v osmih dneh po preteku roka, določenega za odpravo pomanjkljivosti.

106. člen

Odgovorna oseba pravne osebe ali posameznik, ki imajo energetske objekte, naprave, stroje ali napeljave, za katere je predpisano inšpekcijsko nadzorstvo po tem zakonu, je dolžan pristojni energetski inšpektorat takoj obvestiti o nastalih poškodbah in okvarah, ki imajo za posledico prekinitev dobave energetskega vira ali energije ali če obstoji nevarnost za življenje in zdravje ljudi, prometa, sosednih objektov in okolice.

107. člen

Odgovorna oseba podjetja ali druge pravne osebe ali posameznik – odjemalec je dolžan energetskemu inšpektoratu sporočiti datum pripravljenosti energetske naprave oziroma postroja, parnega oziroma vročevodnega kotla ali tlačne posode, za katere je s tehničnimi predpisi predpisan način priprave za inšpekcijski pregled, za izvršitev takega pregleda.

Sporočilo mora posredovati najmanj deset dni pred dnevom zahtevanega pregleda. Če pregleda ni mogoče opraviti v roku, ki ga predlaga odjemalec, ga mora inšpektor pravočasno obvestiti ter predlagati nov rok.

Odgovorna oseba pravne osebe ali posameznik – izvajalec del na energetskem objektu, napravi, napeljavi oziroma postroju mora energetskemu inšpektoratu sporočiti datum začetka gradnje, rekonstrukcije ali obnove ter začetka funkcionalnih in zagonskih preizkusov na energetskih napravah, napeljavah, postrojih in za objekte, za katere je v skladu s 49. členom potrebno energetsko dovoljenje.

108. člen

Ministrstvo, pristojno za energetiko lahko za opravljanje strokovnih pregledov kvalitete izvedenih del, vgrajenega materiala in doseganje projektno predvidenih parametrov tehnološkega procesa ter izdelave strokovne ocene, oziroma

ma mnenja na področju energetike, pooblasti ustrezno strokovno institucijo ali drugo pravno osebo ali posameznika, ki je registriran za opravljanje tovrstne dejavnosti in izpolnjuje kadrovske, organizacijske, tehnične in druge pogoje, ki jih določi minister, pristojen za energetiko.

Ministrstvo, pristojno za energetiko lahko za opravljanje pregledov in tlačnih preizkusov premičnih in stabilnih tlačnih posod (jeklenk in kontejnerjev) pooblasti pravno osebo ali posameznika, katerega dejavnost je polnjenje teh posod s tehničnimi plini, če izpolnjuje kadrovske, organizacijske, tehnične in druge pogoje za opravljanje take dejavnosti.

Ministrstvo, pristojno za energetiko izda skupno s pooblastilom tudi obvezno navodilo za opravljanje preizkusov.

XIV. KAZENSKÉ DOLOČBE

109. člen

Z denarno kaznijo najmanj 700.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek pri samostojnem opravljanju energetske dejavnosti, če:

- za opravljanje dejavnosti nima licence (6. člen);
- ne zagotovi odkupa vse ponujene energije od kvalificiranih proizvajalcev (29. člen);
- ne zagotovi ločenega računovodskega spremljanja ali ne zagotovi revizije ali ne objavi računovodskih izkazov ločeno za posamezne energetske dejavnosti (drugi odstavek 38. člena);
- za energetski objekt nima pridobljenega energetskega dovoljenja (50. člen);
- ne posredujejo podatkov po tem zakonu (89. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe.

110. člen

Z denarno kaznijo najmanj 600.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek pri samostojnem opravljanju dejavnosti, če:

- ne ravna po izvršljivi odločbi, s katero je inšpektor ustavil nadaljnjo izgradnjo oziroma uporabo objektov, postrojov in naprav ali izdelavo materiala ali prekinitev dobave energije ali podiranje in odstranitev objektov, postrojov in naprav ali prepovedal nadaljnjo proizvodnjo proizvodov in izvajanje del ali upravljanje energetske naprave (2., 3., 4. in 5. točka 101. člena);
- se ne ravna po izvršljivi odločbi, s katero je inšpektor odredil odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti (103. člen);
- prepreči ali inšpektorju ne omogoči opraviti nalog inšpekcijskega nadzorstva, ali če mu noče dati potrebnih podatkov (104. člen);
- inšpektorja ne obvesti pravočasno o izvršitvi ukrepov (105. člen);
- ne obvesti energetski inšpektorat o nastalih poškodbah in okvarah (106. člen);
- ne sporoči datuma pripravljenosti energetske naprave, postroja, parnega oziroma vročevodnega kotla ali tlačne posode za inšpekcijski pregled (prvi odstavek 107. člena);
- ne obvesti energetskega inšpektorata o datumu začetka gradnje, rekonstrukcije ali obnove ter začetka funkcionalnih in zagonskih preskusov na energetskih napravah, napeljavah in postrojih (tretji odstavek 107. člena);
- kot polnilec tehničnih plinov opravlja preglede in tlačne preizkuse brez predhodnega pooblastila (drugi odstavek 108. člena).

Z denarno kaznijo najmanj 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe.

Z denarno kaznijo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi posameznik.

111. člen

Z denarno kaznijo najmanj 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek pri samostojnem opravljanju dejavnosti, če:

– ne ravna na način in v roku, ki ga predpiše za oblikovanje obveznih minimalnih zalog nafte in naftnih derivatov Vlada Republike Slovenije (44. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe.

112. člen

Z denarno kaznijo najmanj 600.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek pri samostojnem opravljanju energetske dejavnosti, kot dobavitelj energije:

– če o začasni prekinitvi ne obvesti odjemalca (tretji odstavek 75. člena),

– če ne priključi v roku 24 ur na svoje stroške odjemalca energije iz omrežja, kadar se ugotovi, da mu je bila dobava energije neutemeljeno ustavljena ali prekinjena (drugi odstavek 78. člena).

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe.

113. člen

Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek pri samostojnem opravljanju dejavnosti kot odjemalec, če:

– brez soglasja dobavitelja priključi na njegovo omrežje svoje objekte, naprave ali napeljave oziroma če omogoči priključitev drugih objektov, naprav ali napeljave (71. člen);

– njegovi energetski objekti, naprave in napeljave ne izpolnjujejo tehničnih normativov ter drugih pogojev, s katerimi se zagotavlja njihovo nemoteno delovanje ter varnost ljudi in premoženja (prvi odstavek 74. člena).

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe.

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi posameznik, odjemalec.

XV. PREHODNE DOLOČBE

114. člen

Vlada določi upravljavce omrežij in organizatorja trga v skladu s tem zakonom v 6 mesecih po njegovi uveljavitvi.

Upravljalci prenosnega ali distribucijskega omrežja predložijo sistemsko obratovalna navodila v 6 mesecih po določitvi v skladu s prejšnjim odstavkom, sicer jih predpiše minister, pristojen za energetiko, oziroma organ lokalne skupnosti v skladu s četrtem odstavkom 40. člena tega zakona.

Organizator trga za električno energijo izda pravila za delovanje trga za električno energijo, na katera da vlada predhodno soglasje, v 6 mesecih po določitvi v skladu s prvim odstavkom tega člena.

115. člen

Določbe tretjega odstavka 19. člena začnejo veljati 18 mesecev po uveljavitvi tega zakona, in se do 1. 1. 2003 uporabljajo le za električno energijo proizvedeno na ozemlju Republike Slovenije. Če se pogoji za odprtost trga z električno energijo proizvedeno izven ozemlja Republike Slovenije izpolnijo pred 1. 1. 2003, lahko vlada s sklepom ta rok skrajša.

Odjemalci zemeljskega plina in izvajalci dejavnosti distribucije zemeljskega plina z letnim odjemom 25 milijonov m³ ali več na enem odjemnem mestu postanejo upravičeni odjemalci s 1. 1. 2003.

Odjemalci zemeljskega plina in izvajalci dejavnosti distribucije zemeljskega plina z letnim odjemom 5 milijonov m³ ali več na enem odjemnem mestu, postanejo upravičeni odjemalci s 1. 1. 2008.

Proizvajalci električne energije na zemeljski plin postanejo upravičeni odjemalci s 1. 1. 2003.

116. člen

Vlada ustanovi Agencijo za energijo v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Agencija začne opravljati svoje naloge po tem zakonu v 6 mesecih po ustanovitvi v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena.

Agencija sprejme statut iz 85. člena tega zakona v 3 mesecih po ustanovitvi.

117. člen

Izvajalci energetskih dejavnosti morajo pridobiti licenco v skladu s tem zakonom v roku 6 mesecev po uveljavitvi uredbe iz drugega odstavka 8. člena tega zakona.

Imetniki energetskih objektov, naprav in omrežij, za katere je po tem zakonu potrebno pridobiti energetska dovoljenje in ki obratujejo ob uveljavitvi tega zakona, morajo pridobiti energetska dovoljenje v roku 1 leta po uveljavitvi podzakonskega predpisa iz tretjega odstavka 50. člena za posamezno vrsto objektov, naprav ali omrežij.

Imetniki energetskih objektov, naprav in omrežij imajo pravico do poteka roka iz prvega odstavka tega člena obratovati pod pogoji, pod katerimi so obratovali ob uveljavitvi tega zakona.

Pri določitvi roka veljavnosti in drugih pogojev energetskega dovoljenja izdanega po prvem odstavku tega člena mora minister, pristojen za energetiko, v mejah predpisanih rokov upoštevati stopnjo amortiziranosti objekta, naprave ali omrežja, čas dosedanjega obratovanja ter objektivno utemeljena pričakovanja imetnika glede časa obratovanja, ki so bila podlaga za izračun ekonomske upravičenosti investicije, hkrati pa mora biti imetniku ob spremembah pogojev energetskega dovoljenja omogočen ustrezen prilagoditven čas.

118. člen

Za imetnika objekta, naprave ali omrežja, ki v roku iz prvega odstavka tega člena ne pridobi energetskega dovoljenja, se uporabijo določbe 52. tega zakona, ki določajo posledice prenehanja energetskega dovoljenja.

119. člen

Obstoječa javna podjetja za proizvodnjo, prenos in distribucijo električne energije so dolžna uskladiti svoje poslovanje v 6 mesecih po uveljavitvi tega zakona, tako da so tržne in regulirane dejavnosti, kot jih določata 19. in 20. člen, računovodsko ločene.

Določbe 38. člena tega zakona (ločeni računovodski izkazi in preglednost računov) se začnejo za dejavnosti

proizvodnje, prenosa, distribucije in dobave električne energije uporabljati s 1. 1. 2001.

Določbe 38. člena tega zakona (ločeni računovodski izkazi in preglednost računov) se začnejo za dejavnosti proizvodnje, prenosa, distribucije in dobave zemeljskega plina uporabljati s 1. 1. 2003.

Izvajalec dejavnosti prenosa zemeljskega plina je prvič dolžan objaviti okvirne cene in druge komercialne pogoje za uporabo omrežja najkasneje do 31. 12. 2003.

120. člen

Privatizacija javnih podjetij iz prvega odstavka prejšnjega člena je možna šele po uskladitvi poslovanja v skladu s prvim odstavkom 119. člena. Privatizacija je možna v podjetjih za proizvodnjo in distribucijo električne energije ter v javnih podjetjih za pridobivanje premoga, kolikor ta zakon ne določa drugače.

Privatizacija ni možna v podjetju, ki izvaja dejavnost prenosa električne energije, upravljanja prenosnega omrežja ter organiziranja trga z električno energijo, ter v Nuklearni elektrarni Krško, d.o.o..

121. člen

Javna podjetja iz prvega odstavka prejšnjega člena se lahko privatizirajo z neposredno prodajo strateškemu partnerju, z zbiranjem ponudb ali z izdajo delnic.

Privatizacija delnic in deležev javnih podjetij iz prejšnjega člena z zamenjavo za lastniške certifikate se lahko izvede ne glede na določila prvega odstavka prejšnjega člena in prvega odstavka tega člena, v rokih, ki so predvideni z zakoni, ki urejajo lastninsko preoblikovanje in Prvi pokojninski sklad.

Do 2003 leta se lahko javna podjetja iz prvega odstavka prejšnjega člena privatizirajo največ do 45% vrednosti lastninskega deleža, s tem da delež posameznega lastnika ali povezanih družb ne sme biti večji od 24% vrednosti lastninskega deleža.

O prodaji sprejme vlada poseben sklep, v katerem določi pogoje prodaje, obseg in postopek.

122. člen

Kupnina v višini prvih 10% vrednosti lastninskega deleža, pridobljena s privatizacijo po tretjem odstavku prejšnjega člena, se iz proračuna namensko uporabi za reševanje naslednjih investicij.

Za reševanje naslednjih investicij s sredstvi iz prejšnjega odstavka vlada ustanovi javno podjetje v 12 mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Do ustanovitve podjetja iz prejšnjega odstavka opravlja funkcijo tega podjetja javno podjetje EGS-RI d.o.o., Maribor.

123. člen

Inšpektorji energetskega inšpektorata, ki še nimajo strokovnega izpita iz 100. člena tega zakona, so ga dolžni opraviti najkasneje v roku enega leta po uveljavitvi predpisa iz 100. člena tega zakona.

124. člen

Vlada in minister, pristojen za energetiko izdaja predpise iz tega zakona v 1 letu po njegovi uveljavitvi.

Vlada predloži nacionalni energetski program Državnemu zboru Republike Slovenije v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona.

125. člen

Izvajalci dejavnosti proizvodnje električne energije morajo nasedle investicije v skladu s 25. členom prijaviti ministru, pristojnem za energetiko, najkasneje v roku 12 mesecev po uveljavitvi tega zakona.

126. člen

Minister, pristojen za energetiko, izdaja tehnične predpise, s katerimi za posamezne proizvode oziroma družine proizvodov, predpiše tehnične zahteve, če bi njihova uporaba lahko ogrozila varnost oziroma zdravje, okolje in koristi potrošnikov.

Tehnične zahteve morajo biti izpolnjene preden so proizvodi dani v promet oziroma preden se začnejo uporabljati.

S tehničnimi predpisi iz prejšnjega odstavka tega člena se določijo postopki ugotavljanja skladnosti, določi se način označevanja proizvodov in zahteve, ki jih morajo izpolnjevati organi, ki izvajajo postopke ugotavljanja skladnosti, ter natančneje določijo organi in postopek za nadzor nad izvajanjem tehničnega predpisa.

XVI. KONČNE DOLOČBE

127. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o energetskega gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 33/81 in 29/86).

Do uveljavitve predpisov iz 124. člena tega zakona se uporabljajo naslednji predpisi:

- tarifni sistem za prodajo električne energije iz elektroenergetskega sistema Slovenije (Uradni list RS, št. 84/98),

- splošni pogoji za dobavo in odjem električne energije (Uradni list SRS, št. 27/85, 5/88, 23/88, 15/89 in Uradni list RS, št. 26/90),

- pogoji za izdajanje elektroenergetskih soglasij za priključitev na elektroenergetski sistem (Uradni list SRS, št. 29/86 in 15/89),

- merila in kriteriji za povračila za priključitev na transportno plinovodno omrežje SR Slovenije in za povečan odjem zemeljskega plina s tega omrežja (Uradni list SRS, št. 1/87),

- merila in kriteriji za prednostno oskrbo z mazutom v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 45/87),

- pravilnik o racionalni rabi energije pri gretju in prezračevanju objektov ter pripravi tople vode (Uradni list SRS, št. 31/84 in 35/84),

- kriteriji o združevanju sredstev uporabnikov električne energije na 110 kV za povečanje priključne moči (Uradni list SRS, št. 15/87, 45/87 in 3/88),

- merila in kriteriji o povračilih za nove priključitve in za povečanje obstoječih priključnih moči odjemalcev na nizki napetosti 0,4kV in napetosti 1-35kV (Uradni list SRS, št. 2/82, 1/83, 1/84, 27/85, 1/86, 50/86, 45/87 in 3/88),

- uredba o načinu izvajanja gospodarske javne službe oskrbe z zemeljskim plinom iz transportnega omrežja (Uradni list RS, št. 77/96),

- uredba o omejevanju obtežb in porabe električne energije v elektroenergetskem sistemu (Uradni list RS, št. 42/95 in 64/95),

- pravilnik o strokovni izobrazbi, delovnih izkušnjah ter obveznem usposabljanju in načinu preizkusa znanja delavcev, ki opravljajo dela in naloge upravljanja energetskega naprav (Uradni list SRS, št. 30/83, 31/84 in 1/87),

- program usposabljanja delavcev, ki opravljajo dela in naloge upravljanja energetskega naprav (Uradni list SRS, št. 30/83 in 1/87).

128. člen

Do sprejetja delitvenih bilanc v lokalnih skupnostih izvaja lastniške pravice in subsidiarno jamči v skladu z 62. členom tega zakona tista lokalna skupnost, na teritoriju katere je sedež javnega podjetja.

129. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 320-01/98-7/3

Ljubljana, dne 16. septembra 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

3758. Zakon o javnih financah (ZJF)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi zakona o javnih financah (ZJF)**

Razglasjam zakon o javnih financah (ZJF), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 16. septembra 1999.

Št. 001-22-137/99

Ljubljana, dne 24. septembra 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

**Z A K O N
O JAVNIH FINANCAH (ZJF)****1. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

(Vsebina in področje veljavnosti zakona)

(1) S tem zakonom se urejajo sestava, priprava in izvrševanje proračuna Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni proračun) in proračunov lokalnih samoupravnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: občinski proračuni), upravljanje s premoženjem države in občin, zadolževanje države oziroma občin, poročstva države oziroma občin, upravljanje njihovih dolgov, računovodstvo in proračunski nadzor. Določbe tega zakona, ki se nanašajo na neposredne uporabnike občinskega proračuna, veljajo tudi za ožje dele občin, ki so pravne osebe, če s tem zakonom ni drugače določeno.

(2) Ta zakon določa tudi pravila, ki se uporabljajo za Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, za javne sklade, javne zavode in agencije pri sestavi in predložitvi finančnih načrtov, upravljanju z denarnimi sredstvi, zadolževanju, dajanju poroštev,

računovodstvu, predložitvi letnih poročil in proračunskem nadzoru.

(3) Ta zakon ureja tudi zadolževanje ter dajanje poroštev javnih gospodarskih zavodov, javnih podjetij in drugih pravnih oseb, v katerih ima država oziroma občina odločujoč vpliv na upravljanje.

2. člen

(Cilji proračuna in načela zakona)

(1) Pri pripravi in izvrševanju proračuna si je treba prizadevati za makroekonomsko stabilnost ter zagotavljati trajen in stabilen narodnogospodarski razvoj.

(2) Sredstva proračuna se uporabljajo za financiranje funkcij državnih in občinskih organov, za izvajanje njihovih nalog in druge namene, ki so opredeljeni z ustavo, zakoni ali občinskimi predpisi ter v višini, ki je nujna za delovanje in izvajanje njihovih nalog in programov.

(3) Pri pripravi in izvrševanju proračuna je treba spoštovati načeli učinkovitosti in gospodarnosti.

(4) V proračunu se izkazujejo vsi prejemki, ki pripadajo državi oziroma občini, ter vsi izdatki države oziroma občine za posamezne namene.

(5) Vsi prejemki in izdatki se izkazujejo v polnem (bruto) obsegu brez medsebojnega poračunavanja.

(6) Vsi prejemki služijo za pokrivanje vseh izdatkov, razen če s tem zakonom ali zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna za posamezno leto, oziroma v odloku, s katerim se sprejme občinski proračun, ni določeno drugače.

(7) Proračun mora biti uravnotežen med prejemki in izdatki.

(8) Proračun sprejema Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Državni zbor) oziroma občinski svet za leto, ki je enako koledarskemu letu.

(9) Proračun sprejme državni zbor oziroma občinski svet pred začetkom leta, na katerega se nanaša.

(10) Država oziroma občina lahko v tekočem letu razpolaga s tistimi prejemki, ki so bili vplačani v njen proračun do konca tekočega leta. Med izdatke proračuna tekočega leta se štejejo tista izplačila iz proračuna, ki so bila izvršena do konca tekočega leta.

(11) Neposredni uporabniki lahko prevzemajo obveznosti in izplačujejo sredstva proračuna v breme proračuna tekočega leta samo za namen ter do višine, ki sta določena s proračunom, in če so za to izpolnjeni vsi z ustavo, zakoni in drugimi predpisi določeni pogoji, če s tem zakonom ni drugače določeno.

(12) Ukrepe, ki imajo pomembne finančne posledice, je treba utemeljiti z analizo stroškov in koristi v skladu s posebnimi predpisi.

3. člen

(Pomen izrazov)

(1) Posamezni izrazi imajo po tem zakonu naslednji pomen:

1. proračun je akt države oziroma občine, s katerim so predvideni prihodki in drugi prejemki ter odhodki in drugi izdatki države oziroma občine za eno leto;

2. rebalans proračuna je akt države oziroma občine o spremembi proračuna med proračunskim letom;

3. finančni načrt je akt neposrednega in posrednega uporabnika proračuna, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, s katerim so predvideni njegovi prihodki in drugi prejemki ter odhodki in drugi izdatki za eno leto;

4. dokumenti dolgoročnega razvojnega načrtovanja so strategija gospodarskega razvoja Slovenije, prostorski plani in razvojni programi;

5. neposredni uporabniki so državni oziroma občinski organi ali organizacije ter občinska uprava;

6. posredni uporabniki so javni skladi, javni zavodi in agencije, katerih ustanovitelj je država oziroma občina;

7. prejemniki proračunskih sredstev so fizične ali pravne osebe, ki na podlagi pogodbe, sklenjene z neposrednim uporabnikom, odločbe ali sklepa neposrednega uporabnika prejmejo proračunska sredstva;

8. javni sektor so neposredni in posredni uporabniki, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, javni gospodarski zavodi, javna podjetja in druge pravne osebe, v katerih imajo država ali občine odločujoč vpliv na upravljanje;

9. obvezne dajatve so vsi davčni prihodki in nedavčni prihodki, ki so z zakoni in drugimi predpisi predpisani kot splošno obvezni (npr. takse, pristojbine in denarne kazni);

10. prejemki so vsi prihodki, sredstva od prejetih vračil danih posojil, sredstva od prodaje kapitalskih deležev in iz naslova zadolževanja;

11. donacija je namenski neodplačni prihodek, ki ga domača ali tuja pravna ali fizična oseba prispeva za določen namen (npr. darilo, pomoč, volilo, denarna zapuščina);

12. izdatki so vsi odhodki, sredstva za dana posojila, sredstva za nakup kapitalskih deležev in za odplačila glavnice dolga;

13. investicijski odhodki so odhodki za naložbe v povečanje in ohranjanje stvarnega premoženja investitorja;

14. investicijski transferi so nepovratni odhodki, namenjeni za investicije prejemnikov proračunskih sredstev (investitorjev);

15. državne pomoči so izdatki in zmanjšani prejemki države oziroma občine, ki pomenijo korist za prejemnika pomoči in mu tako zagotavljajo prednost pred konkurenti in so namenjeni za financiranje in sofinanciranje programov v institucionalnih enotah, ki se ukvarjajo s tržno proizvodnjo blaga in storitev;

16. potrjen investicijski projekt je investicijski projekt, ki je potrjen s sklepom investitorja in je pripravljen na podlagi predpisane investicijske dokumentacije;

17. veljaven investicijski projekt je investicijski projekt, ki je vključen v načrt razvojnih programov;

18. zadolževanje je črpanje posojila ali izdaja vrednostnih papirjev za financiranje primanjkljaja in za odplačilo glavnice dolga in

19. likvidnostno zadolževanje je črpanje kratkoročnega posojila oziroma izdaja kratkoročnega vrednostnega papirja za financiranje začasnega primanjkljaja denarnih sredstev, ki je posledica neusklajenega gibanja prejemkov in izdatkov proračuna.

(2) Minister, pristojen za finance, izda seznam neposrednih in posrednih uporabnikov državnega proračuna. Seznam se spremeni ali dopolni ob pripravi proračuna za posamezno leto.

4. člen

(Odgovornost za izvrševanje proračuna)

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) je za izvrševanje državnega proračuna odgovorna državnemu zboru. Župan je za izvrševanje občinskega proračuna odgovoren občinskemu svetu. O izvrševanju proračuna morata poročati državnemu zboru oziroma občinskemu svetu na način, kot je določen s tem zakonom.

(2) Ministrstvo, pristojno za finance, oziroma za finance pristojen organ občinske uprave, mora redno spremljati izvrševanje proračuna in o tem, če je treba, obveščati vlado oziroma župana.

5. člen

(Predmet zakona, ki ureja izvrševanje proračuna za posamezno leto)

(1) Obseg zadolževanja in vseh predvidenih poroštev države ter obseg zadolžitve javnega sektorja na ravni države v posameznem letu, drugi elementi, ki jih določa ta zakon, in posebna pooblastila vladi in ministrstvu, pristojnemu za finance, pri izvrševanju proračuna za posamezno leto, se določijo z zakonom o izvrševanju državnega proračuna.

(2) V odloku, s katerim se sprejme občinski proračun, se določijo tudi obseg zadolževanja in vseh predvidenih poroštev občine in drugi elementi, ki jih določa ta zakon, ter posebna pooblastila županu pri izvrševanju proračuna za posamezno leto.

6. člen

(Ocena finančnih posledic zakonov in drugih predpisov)

(1) Obrazložitev zakona ali drugega predpisa, ki se predlaga v sprejem vladi, mora vsebovati oceno finančnih posledic za proračun, iz katere mora biti razvidno, ali predlagani predpis povečuje ali zmanjšuje prejemke ali izdatke proračuna. Ocena finančnih posledic mora vsebovati:

1. predvidene spremembe prejemkov in izdatkov proračuna za prihodnja tri leta;

2. predloge za pokrivanje povečanih izdatkov proračuna ali

3. predloge za nadomestitev zmanjšanih prejemkov proračuna in

4. mnenje ministrstva, pristojnega za finance, oziroma za finance pristojnega organa občine.

(2) Zakoni oziroma občinski odloki, ki urejajo financiranje posebnih potreb v javnem interesu, lahko opredeljujejo obvezni obseg sredstev, ki se morajo zagotoviti v proračunu za njihovo financiranje, če so v skladu z načrtom razvojnih programov.

7. člen

(Pravni temelj proračunskih izdatkov)

Sredstva proračuna se uporabljajo za namene, ki so določeni z zakoni oziroma občinskimi odloki ter drugimi predpisi.

8. člen

(Finančna služba neposrednega uporabnika)

(1) Neposredni uporabniki organizirajo službe, ki izvajajo naloge priprave in izvrševanja proračuna ter druge naloge, povezane z upravljanjem s premoženjem države, ki je v pristojnosti neposrednih uporabnikov (v nadaljnjem besedilu: finančna služba). Finančna služba enega neposrednega uporabnika lahko opravlja naloge tudi za druge neposredne uporabnike.

(2) Minister, pristojen za finance, predpiše skupne osnove za postopke dela finančnih služb, na podlagi katerih lahko neposredni uporabniki podrobneje uredijo organizacijo in postopke dela finančne službe. Naloge in pristojnosti finančne službe, ki opravlja naloge za več uporabnikov, ter druge pravice in obveznosti v razmerju med finančno službo in uporabniki morajo biti jasno določene.

(3) Občine organizirajo finančne službe za pripravo in izvrševanje proračuna ter izvajanja drugih nalog, povezanih z upravljanjem s premoženjem občine, v skladu z določbo prvega in drugega odstavka tega člena.

9. člen

(Uporaba denarnih sredstev na računih proračuna na koncu tekočega leta)

Denarna sredstva, ki so ostala neporabljena na računih proračuna na koncu tekočega leta, se na predlog ministrstva, pristojnega za finance, uporabijo za financiranje izdatkov proračuna prihodnjega leta, če s tem zakonom ni drugače določeno.

2. SESTAVA PRORAČUNA IN FINANČNEGA NAČRTA

10. člen

(Sestava proračuna in finančnih načrtov neposrednih in posrednih uporabnikov)

(1) Proračun sestavljajo splošni del, posebni del in načrt razvojnih programov.

(2) Splošni del proračuna sestavljajo skupna bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja.

(3) Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov.

(4) Načrt razvojnih programov sestavljajo letni načrti oziroma plani razvojnih programov neposrednih uporabnikov, ki so opredeljeni z dokumenti dolgoročnega razvojnega načrtovanja, s posebnimi zakoni ali drugimi predpisi.

(5) V splošnem in posebnem delu proračuna se prikažejo:

1. ocena realizacije prejemkov in izdatkov za preteklo leto in
2. ocena realizacije prejemkov in izdatkov za tekoče leto.

(6) V splošnem in posebnem delu proračuna se prikaže tudi načrt prejemkov in izdatkov za prihodnje leto. Predmet sprejemanja v Državnem zboru oziroma občinskem svetu je samo načrt prejemkov in izdatkov za prihodnje leto.

(7) Finančni načrt posrednega uporabnika, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, sestavljata splošni in posebni del, ki sta prikazana v skladu s prejšnjim odstavkom in na način, kot ga predpiše minister, pristojen za finance.

11. člen

(Bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja)

(1) V bilanci prihodkov in odhodkov se izkazujejo prihodki, ki obsegajo:

1. davčne prihodke, ki zajemajo tudi prispevke;
2. nedavčne prihodke;
3. kapitalske prihodke;
4. prejete donacije in
5. transferne prihodke.

(2) V bilanci prihodkov in odhodkov se izkazujejo odhodki, ki obsegajo:

1. tekoče odhodke;
2. tekoče transfere;
3. investicijske odhodke in
4. investicijske transfere.

(3) V računu finančnih terjatev in naložb se izkazujejo vsa prejeta sredstva od vrnjenih posojil, od prodaje kapital-skih vlog in vsa sredstva danih posojil ter za nakup kapital-skih naložb.

(4) V računu financiranja se izkazujejo odplačila dolgov in zadolževanje, ki je povezano s financiranjem presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov,

presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter s financiranjem odplačil dolgov v računu financiranja. V računu financiranja se prav tako izkazujejo načrtovane spremembe denarnih sredstev na računih proračuna v proračunskem letu.

(5) Minister, pristojen za finance, predpiše členitev bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja za državni in občinske proračune, finančne načrte neposrednih in posrednih uporabnikov, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, po ekonomski in funkcionalni klasifikaciji.

12. člen

(Načrt razvojnih programov)

(1) V načrtu razvojnih programov se izkazujejo načrtovani izdatki proračuna za investicije in državne pomoči v prihodnjih štirih letih, ki so razdelani po:

1. posameznih programih neposrednih uporabnikov;
2. letih, v katerih bodo izdatki za programe bremenili proračune prihodnjih let, in
3. virih financiranja za celovito izvedbo programov.

(2) Podrobnejšo vsebino načrta razvojnih programov državnih in občinskih proračunov predpiše minister, pristojen za finance, v sodelovanju z ministrom, pristojnim za razvoj.

(3) Načrt razvojnih programov se letno dopolnjuje.

3. PRIPRAVA PRORAČUNA IN FINANČNEGA NAČRTA

3. 1. Priprava proračuna

13. člen

(Predlog državnega in občinskega proračuna)

(1) Vlada predloži Državnemu zboru:

1. proračunski memorandum;
2. predlog državnega proračuna z obrazložitvami;
3. program prodaje državnega finančnega in stvarnega premoženja za prihodnje leto, ki je potrebna zaradi zagotavljanja prejemkov proračuna, z obrazložitvami;
4. predloge finančnih načrtov za prihodnje leto Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, javnih skladov in agencij, katerih ustanovitelj je država, z obrazložitvami in
5. predloge zakonov, ki so potrebni za izvršitev predloga državnega proračuna.

(2) Župan predloži občinskemu svetu:

1. predlog občinskega proračuna z obrazložitvami;
2. program prodaje občinskega finančnega in stvarnega premoženja za prihodnje leto, ki je potrebna zaradi zagotavljanja prejemkov proračuna, z obrazložitvami;
3. predloge finančnih načrtov za prihodnje leto javnih skladov in agencij, katerih ustanovitelj je občina, z obrazložitvami in
4. predloge predpisov občine, ki so potrebni za izvršitev predloga občinskega proračuna.

(3) Sestavni del obrazložitve predloga proračuna so načrti delovnih mest in načrt nabav z obrazložitvami.

14. člen

(Proračunski memorandum)

(1) Proračunski memorandum je akt vlade, ki ga predloži Državnemu zboru hkrati s predlogom državnega prora-

čuna, s katerim vlada, izhajajoč iz ekonomskih razmer in dokumentov dolgoročnega razvojnega načrtovanja, predstavi:

1. predpostavke gospodarskega razvoja za tekoče in prihodnje leto ter ciljni razvojni scenarij za nadaljnja tri leta;
2. osnovne usmeritve ekonomske in javnofinančne politike;
3. oceno prejemkov in izdatkov državnega in občinskih proračunov ter celotnih bilanc javnega financiranja;
4. predvidene spremembe državnega in občinskega premoženja ter državnega, občinskega in javnega dolga;
5. globalni pregled prevzetih obveznosti za državni proračun, ki terjajo plačilo v prihodnjih letih, in politiko načrta razvojnih programov.

(2) Vlada sprejme proračunski memorandum v mesecu aprilu tekočega leta na predlog ministra, pristojnega za finance, in ministra, pristojnega za razvoj.

15. člen

(Navodilo za pripravo predloga državnega proračuna)

(1) Na podlagi sprejetega proračunskega memoranduma minister, pristojen za finance, posreduje neposrednim uporabnikom navodilo za pripravo predloga državnega proračuna.

(2) Navodilo vsebuje:

1. temeljna ekonomska izhodišča in predpostavke za pripravo predloga državnega proračuna;
2. oceno bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja državnega proračuna v prihodnjih dveh letih;
3. okvirni predlog obsega finančnega načrta posameznega neposrednega uporabnika v prihodnjih dveh letih in
4. način priprave in terminski načrt za pripravo državnega proračuna in predlogov finančnih načrtov neposrednih uporabnikov.

16. člen

(Predlog finančnega načrta neposrednega uporabnika)

(1) Na podlagi navodila za pripravo predloga državnega proračuna pripravijo neposredni uporabniki predlog svojega finančnega načrta.

(2) Obrazložitev predloga finančnega načrta neposrednega uporabnika mora vsebovati:

1. predstavitev ciljev, strategij in programov na posameznem področju;
2. zakonske in druge podlage, na katerih temeljijo predvidene strategije in programi;
3. usklajenost ciljev, strategij in programov z dokumenti dolgoročnega razvojnega načrtovanja in proračunskim memorandumom;
4. izhodišča in kazalce, na katerih temeljijo izračuni in ocene potrebnih sredstev;
5. druga pojasnila, ki omogočajo razumevanje predlaganih strategij in programov, in
6. poročilo o doseženih ciljih in rezultatih strategij in programov s področja neposrednega uporabnika za obdobje prvega polletja tekočega leta.

17. člen

(Obveščanje občin in posrednih uporabnikov proračuna)

(1) Minister, pristojen za finance, obvesti občine, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, javne sklade in agencije o temeljnih ekonomskih izhodiščih in predpostavkah za pripravo državnega proračuna, pristojna ministrstva

pa javne zavode, katerih ustanovitelj je država oziroma se financirajo iz državnega proračuna.

(2) Za finance pristojen organ občinske uprave obvesti javne sklade in agencije o temeljnih ekonomskih izhodiščih in predpostavkah za pripravo občinskega proračuna, pristojni občinski organi pa javne zavode, katerih ustanovitelj je občina.

18. člen

(Priprava predloga občinskega proračuna)

(1) Za finance pristojen organ občinske uprave posreduje neposrednim uporabnikom navodilo za pripravo občinskega proračuna po prejemu temeljnih ekonomskih izhodišč in predpostavk za pripravo predloga državnega proračuna. Navodilo vsebuje:

1. temeljna ekonomska izhodišča in predpostavke za pripravo predloga občinskega proračuna;
2. opis načrtovanih politik občine;
3. oceno bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja občinskega proračuna v prihodnjih dveh letih;
4. okvirni predlog obsega finančnega načrta posameznega neposrednega uporabnika v prihodnjih dveh letih in
5. način priprave ter terminski načrt za pripravo občinskega proračuna in predlogov finančnih načrtov neposrednih uporabnikov.

(2) Na podlagi navodila za pripravo predloga občinskega proračuna pripravijo neposredni uporabniki predlog svojega finančnega načrta z obrazložitvijo, ki je pripravljena v skladu z drugim odstavkom 16. člena tega zakona in ga predložijo za finance pristojnemu organu občine.

19. člen

(Sporočanje predlogov finančnih načrtov neposrednih uporabnikov državnega proračuna)

(1) Neposredni uporabniki pripravijo in predložijo ministrstvu, pristojnemu za finance, predloge svojih finančnih načrtov na podlagi navodila za pripravo predloga državnega proračuna.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek pripravijo in predložijo predloge finančnih načrtov:

1. ministrstvo – za organe in organizacije v njegovi sestavi;
2. Urad predsednika Vlade Republike Slovenije – za vladne službe, za katerih organizacijo skrbi generalni sekretar;
3. ministrstvo, pristojno za upravo – za upravne enote;
4. Vrhovno sodišče Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vrhovno sodišče) – za sodišča, skladno z določili zakona o sodiščih;
5. Sena za prekrške Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: sena za prekrške) – za samostojne državne organe za postopek o prekrških in
6. Državno tožilstvo Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državno tožilstvo) – za državna tožilstva.

(3) Neposredni uporabniki iz prejšnjega odstavka, ki so pristojni za pripravo in predložitev predlogov finančnih načrtov, so pristojni za posredovanje vseh gradiv, ki jih določa ta zakon, med ministrstvom, pristojnim za finance, in državnimi organi in organizacijami iz njihove pristojnosti.

(4) S posebnim zakonom ali zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna za posamezno leto, se lahko določi, da se finančni načrti neposrednih uporabnikov iz posameznih točk drugega odstavka tega člena določijo kot skupni finančni načrt let-teh.

20. člen

(Usklajevanje zahtevkov)

(1) Ministrstvo, pristojno za finance, pregleda predloge finančnih načrtov neposrednih uporabnikov in predlaga potrebne uskladitve glede na navodilo za pripravo predloga državnega proračuna.

(2) Če z neposrednimi uporabniki ne doseže soglasja, izdela ministrstvo, pristojno za finance, poročilo za vlado, ki sprejme dokončno odločitev. Če z neposrednimi uporabniki, ki niso državni upravni organi in organizacije, vlada ne doseže soglasja, vključni v predlog proračuna predlog finančnega načrta, ki ga predlaga vlada, in v njegovo obrazložitev predlog finančnega načrta, ki ga predlaga neposredni uporabnik.

21. člen

(Predpisi za pripravo predloga proračuna)

Vlada podrobneje predpiše:

1. vsebino dokumentov razvojnega načrtovanja in postopek njihove priprave na predlog ministra, pristojnega za razvoj, in ministra, pristojnega za finance, in

2. terminski načrt za pripravo državnega proračuna, dokumente in organe, ki so pristojni za njihovo pripravo, na predlog ministra, pristojnega za finance, in ministra, pristojnega za razvoj.

3. 2. Priprava načrta razvojnih programov, načrtov delovnih mest in načrta nabav

22. člen

(Priprava predloga načrta razvojnih programov)

(1) Neposredni uporabniki predložijo predlog načrta razvojnega programa neposrednega uporabnika organu, pooblaščenemu za pripravo skupnega predloga načrta razvojnih programov (v nadaljnjem besedilu: predlagatelj), ki ga določi vlada oziroma župan.

(2) Pri pripravi skupnega načrta razvojnih programov je treba upoštevati:

1. da mora biti posamezen program ali projekt neposrednega uporabnika usklajen z dokumenti dolgoročnega razvojnega načrtovanja in s proračunskim memorandumom;

2. da mora biti posamezen investicijski projekt ali program neposrednega uporabnika v skladu s predpisano metodologijo za izdelavo investicijske dokumentacije in potrjen najmanj na ravni predinvesticijske zasnove in

3. merila in način uporabe meril za izbiro med konkurenčnimi programi ali projekti.

(3) Predlog načrta razvojnih programov mora biti usklajen s predlogi finančnih načrtov neposrednih uporabnikov.

(4) Če predlog načrta razvojnih programov ni usklajen s proračunom, ga mora predlagatelj v 30 dneh po uveljavitvi proračuna uskladiti s proračunom.

23. člen

(Predpisi za pripravo načrta razvojnih programov)

(1) Minister, pristojen za finance, predpiše način in roke za predložitev predlogov načrtov razvojnih programov neposrednih uporabnikov ter načine in postopke prevzemanja in evidentiranja obveznosti v breme proračuna.

(2) Vlada na predlog ministra, pristojnega za finance, in ministra, pristojnega za razvoj, podrobneje predpiše:

1. pogoje za uvrstitev programov in projektov v načrt razvojnih programov,

2. merila in način uporabe meril za izbiro med konkurenčnimi projekti in programi in

3. enotno metodologijo za izdelavo programov za javna naročila investicijskega značaja.

(3) Način in roke za predložitev načrtov razvojnih programov neposrednih uporabnikov občinskega proračuna predpiše župan. Določbe 1. in 2. točke prejšnjega odstavka veljajo za neposredne uporabnike državnega in občinskih proračunov, določbe 3. točke prejšnjega odstavka pa tudi za posredne uporabnike državnega proračuna ter neposredne in posredne uporabnike občinskih proračunov.

24. člen

(Priprava predlogov načrtov delovnih mest in njihov sprejem)

(1) Načrt delovnih mest neposrednega uporabnika zajema sistemizirana in zasedena delovna mesta in funkcije pri neposrednem uporabniku za prihodnji dve leti.

(2) Načrt delovnih mest neposrednega uporabnika državnega proračuna sprejme njegov predstojnik, za neposredne uporabnike občinskega proračuna pa župan.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka sprejme načrt delovnih mest:

1. za državne upravne organe in organizacije vlada, na predlog Kadrovske službe Vlade Republike Slovenije, ki je pristojna za pripravo načrta delovnih mest za državne upravne organe in organizacije;

2. vrhovno sodišče za sodišča, v skladu z zakonom o sodiščih;

3. senat za prekrške za samostojne državne organe za postopek o prekrških in

4. državno tožilstvo za tožilstva.

(4) Neposredni uporabniki iz prejšnjega odstavka pripravijo predlog načrta delovnih mest z obrazložitvijo in ga predložijo organu, pristojnemu za sprejem oziroma za pripravo skupnega načrta delovnih mest.

(5) Organi, pristojni za sprejem oziroma za pripravo načrta delovnih mest, morajo uskladiti predloge načrtov delovnih mest s predlogom proračuna.

(6) Pristojni organi sprejmejo načrt delovnih mest, ki je usklajen s proračunom, v 30 dneh po uveljavitvi proračuna.

(7) Minister, pristojen za finance, oziroma župan predpiše roke in način za pripravo in predložitev predlogov načrtov delovnih mest neposrednih uporabnikov.

25. člen

(Priprava predloga načrta nabav in njegov sprejem)

(1) Načrt nabav in gradenj (v nadaljnjem besedilu: načrt nabav) zajema osnovna sredstva, potrebna za delovanje neposrednih uporabnikov. V njem se ločeno po neposrednih uporabnikih izkažejo odplačni način pridobitve lastninske pravice in zakup osnovnih sredstev, investicijsko vzdrževanje in obnova osnovnih sredstev, ločeno po:

1. zgradbah in prostorih;

2. prevoznih sredstvih;

3. informacijski opremini in storitvah;

4. drugi opremini;

5. zemljiščih in naravnem bogastvu in

6. drugih osnovnih sredstvih.

(2) Neposredni uporabniki pripravijo predlog načrta nabav z obrazložitvijo in ga predložijo organu, pristojnemu za sprejem oziroma za pripravo skupnega načrta nabav.

(3) Vlada oziroma župan sprejme načrt nabav, ki vsebuje načrtovane projekte neposrednih uporabnikov, na podlagi predlogov neposrednih uporabnikov. Ministrstvo, pristojno za pravosodje, pripravi predlog skupnega načrta nabav za sodišča, za samostojne državne organe za postopek o prekrških, za državna tožilstva in za državno pravobranilstvo.

(4) Organi, pristojni za sprejem oziroma za pripravo načrta nabav, morajo uskladiti predloge načrtov nabav s predlogom proračuna.

(5) Vlada sprejme načrt nabav, ki je usklajen s proračunom, v 30 dneh po uveljavitvi proračuna.

(6) Minister, pristojen za finance, oziroma župan predpiše roke in način za pripravo in predložitev predlogov načrtov nabav neposrednih uporabnikov.

3. 3. Priprava finančnega načrta posrednega uporabnika proračuna, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

26. člen

(Priprava in posredovanje finančnega načrta posrednega uporabnika državnega proračuna, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije)

(1) Posredni uporabniki državnega proračuna, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba za obvezni del zavarovanja, morajo pripraviti predloge finančnih načrtov ob pripravi in na podlagi izhodišč, ki veljajo za državni proračun.

(2) Pristojna ministrstva morajo na način in v roku, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, zahtevati od posrednih uporabnikov državnega proračuna, da jim pošljejo podatke, potrebne za pripravo finančnih načrtov ministrstev. Minister, pristojen za finance, lahko od neposrednih uporabnikov zahteva podatke, ki se nanašajo na financiranje posrednih uporabnikov in so potrebni za pripravo predloga državnega proračuna.

(3) Predloge finančnih načrtov Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba za obvezni del zavarovanja, javnih skladov in agencij morajo pristojna ministrstva predložiti ministrstvu, pristojnemu za finance, ki jih hkrati s predlogom državnega proračuna predloži vladi, ta pa Državnemu zboru.

(4) Finančne načrte posrednih uporabnikov državnega proračuna sprejme pristojni organ po postopku, določenem v posebnem zakonu ali drugem predpisu ali v aktu o ustanovitvi posrednega uporabnika. Če se posredni uporabnik v pretežnem delu financira iz proračunskih sredstev, se njegov finančni načrt sprejme v 60 dneh po sprejetju državnega proračuna.

27. člen

(Priprava in predložitev finančnega načrta posrednega uporabnika občinskega proračuna)

(1) Posredni uporabniki občinskega proračuna morajo pripraviti predloge finančnih načrtov ob pripravi in na podlagi izhodišč, ki veljajo za občinski proračun.

(2) Neposredni uporabniki občinskega proračuna morajo na način in v roku, kot ga predpiše župan, od posrednih uporabnikov zahtevati, da jim pošljejo podatke, potrebne za pripravo finančnih načrtov neposrednih uporabnikov. Župan lahko od neposrednih uporabnikov zahteva podatke, ki se nanašajo na financiranje posrednih uporabnikov in so potrebni za pripravo predloga občinskega proračuna.

(3) Predloge finančnih načrtov javnih skladov in agencij morajo pristojni organi predložiti za finance pristojnemu organu občinske uprave, ki jih hkrati s predlogom občinskega proračuna predloži županu, ta pa občinskemu svetu.

(4) Finančne načrte posrednih uporabnikov občinskega proračuna sprejme pristojni organ po postopku, določenem v posebnem predpisu ali v aktu o ustanovitvi posrednega uporabnika. Če se pravna oseba v pretežnem delu finan-

cira iz proračunskih sredstev, se njen finančni načrt sprejme v 30 dneh po sprejetju občinskega proračuna.

4. SPREJEMANJE PRORAČUNA

4.1. Postopek sprejemanja proračuna

28. člen

(Predložitev predloga proračuna Državnemu zboru oziroma občinskemu svetu)

(1) Minister, pristojen za finance, predloži predlog državnega proračuna za prihodnje leto vladi do 15. septembra tekočega leta. Vlada ga mora sprejeti in predložiti Državnemu zboru skupaj s proračunskim memorandumom do 1. oktobra tekočega leta.

(2) Župan predloži predlog občinskega proračuna za prihodnje leto občinskemu svetu v 30 dneh po predložitvi državnega proračuna Državnemu zboru.

(3) Če se med pripravo predloga proračuna bistveno spremenijo predpostavke gospodarskega razvoja, usmeritve ekonomske in javnofinančne politike, obseg in sestava proračuna, sprejme vlada ob predlogu državnega proračuna tudi spremembe proračunskega memoranduma.

29. člen

(Sprejemanje proračuna)

(1) Državni zbor oziroma občinski svet mora sprejeti proračun v roku, ki omogoča uveljavitev proračuna s 1. januarjem leta, za katero se sprejema proračun.

(2) Postopke sprejemanja proračuna natančneje uredi ta Državni zbor oziroma občinski svet s poslovnikom.

30. člen

(Omejitev pri sprejemanju proračuna)

Predlogi za povečanje izdatkov proračuna morajo obsegati predloge za povečanje prejemkov proračuna ali za zmanjšanje drugih izdatkov proračuna v isti višini, pri čemer ti ne smejo biti v breme proračunske rezerve ali splošne proračunske rezervacije ali v breme dodatnega zadolževanja.

31. člen

(Predložitev občinskih proračunov)

Župan predloži občinski proračun ministrstvu, pristojnemu za finance, v tridesetih dneh po njegovem sprejetju.

4.2. Sredstva v obdobju začasnega financiranja države oziroma občine

32. člen

(Sredstva v obdobju začasnega financiranja države oziroma občine)

(1) Če proračun ni sprejet pred začetkom leta, na katero se nanaša, se financiranje funkcij države in občine ter njihovih nalog in drugih s predpisi določenih namenov (v nadaljnjem besedilu: začasno financiranje) začasno nadaljuje na podlagi proračuna za preteklo leto in za iste programe kot v preteklem letu. V obdobju začasnega financiranja neposredni uporabniki ne smejo povečevati števila zaposlenih glede na stanje na dan 31. december preteklega leta.

(2) V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine, sorazmerne s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za preteklo leto.

(3) Po preteku začasnega financiranja se v tem obdobju plačane obveznosti vključijo v proračun tekočega leta.

33. člen

(Odločanje o začasnem financiranju)

(1) Odločitev o začasnem financiranju države sprejme vlada in o tem obvesti Državni zbor.

(2) Odločitev o začasnem financiranju občine sprejme župan in o tem obvesti občinski svet ter nadzorni odbor. Odločitev o začasnem financiranju se objavi v uradnem glasilu občine.

(3) Obdobje začasnega financiranja lahko traja največ tri mesece. Če proračun ni sprejet v dodatnem roku treh mesecev začasnega financiranja, se začasno financiranje države lahko podaljša na predlog Vlade Republike Slovenije s posebnim sklepom Državnega zbora Republike Slovenije, če je to potrebno za financiranje funkcij države. Začasno financiranje občinskega proračuna se lahko podaljša na predlog župana s sklepom skupščinskega sveta, če je to potrebno za financiranje funkcij občine.

5. IZVRŠEVANJE PRORAČUNA

5. 1. Prejemki proračuna in načrtovanje likvidnosti proračuna

34. člen

(Vplačila v proračun)

(1) Prejemki proračuna se pobirajo in vplačujejo v proračun v skladu z zakonom in drugimi predpisi ne glede na obseg, ki je v proračunu določen za posamezno vrsto prejemka.

(2) Neposredni uporabniki so dolžni zagotavljati popolno in pravočasno pobiranje prejemkov proračuna iz svoje pristojnosti ter izločanje teh prejemkov v proračun.

(3) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena veljata tudi v obdobju začasnega financiranja.

35. člen

(Plačila obveznih dajatev v denarju)

Obvezne dajatve se plačujejo v denarju, razen če ni z zakonom določeno drugače.

36. člen

(Določanje obsega izdatkov neposrednih uporabnikov za določeno obdobje)

(1) Neposredni uporabniki smejo plačevati obveznosti samo v obsegu, ki ga za trimesečje ali drugo obdobje neposrednemu uporabniku določi vlada oziroma župan (v nadaljnjem besedilu: kvota).

(2) Pri določanju predloga kvote neposrednemu uporabniku minister, pristojen za finance, oziroma za finance pristojen organ občinske uprave, upošteva v letnem finančnem načrtu neposrednega uporabnika zagotovljena sredstva, prevzete obveznosti neposrednega uporabnika in predlog kvote, ki ga je pripravil neposredni uporabnik, ter likvidnostne možnosti proračuna. Ministrstvo, pristojno za finance, oziroma za finance pristojen organ občinske uprave, mora sporočiti neposrednemu uporabniku kvoto vsaj petnajst delovnih dni pred začetkom obdobja, na katero se nanaša.

(3) Minister, pristojen za finance, določi za državni in občinske proračune postopek in pogoje, ki jih je treba upoštevati pri določanju kvot iz prvega in drugega odstavka tega člena, ter ukrepe ob nespoštovanju predpisanih kvot.

37. člen

(Načrtovanje likvidnosti proračuna)

(1) Ministrstvo, pristojno za finance, oziroma za finance pristojen organ občinske uprave načrtuje likvidnost proračuna z napovedjo denarnega toka proračuna na podlagi mesečnih načrtov za izvrševanje proračuna, ki jih pripravi ministrstvo, pristojno za finance, oziroma za finance pristojen organ občinske uprave na način in v rokih, kot jih predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Mesečni načrt za izvrševanje proračuna je pregled načrtovanih prihodkov, povečanih za sredstva vrnjenih posojil in sredstva od prodaje kapitalskih naložb, ter pregled načrtovanih odhodkov, povečanih za dana posojila in sredstva za nakup kapitalskih naložb ter odplačil glavnice dolga.

(3) Največji možni obseg načrtovanih odhodkov, povečanih za dana posojila in sredstva za nakup kapitalskih deležev ter odplačila dolga, v skladu z likvidnostnimi možnostmi proračuna predhodno določi minister, pristojen za finance.

5. 2. Prerazporejanje proračunskih sredstev

38. člen

(Prerazporejanje proračunskih sredstev)

(1) Proračunskih sredstev ni mogoče prerazporejati, razen pod pogoji in na način, ki jih določa ta zakon in zakon o izvrševanju državnega proračuna, oziroma odlok, s katerim se sprejme občinski proračun, upošteva strukturo predloga proračuna.

(2) Vlada oziroma župan mora o izvršenih prerazporeditvah šestmesečno poročati Državnemu zboru oziroma občinskemu svetu.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena prerazporejanje sredstev med bilanco prihodkov in odhodkov, računom finančnih terjatev in naložb in računom financiranja ni dovoljeno.

39. člen

(Prerazporejanje sredstev za odplačila dolga, stroškov, povezanih z zadolževanjem, in poroštev)

(1) Obveznosti iz državnega oziroma občinskega dolga, stroškov, povezanih z zadolževanjem, in poroštev se poravnava ne glede na sredstva, ki so za ta namen izkazana v posebnem delu proračuna.

(2) Ne glede na določbo tretjega odstavka prejšnjega člena lahko vlada oziroma župan prerazporedi sredstva za pokrivanje obveznosti iz prejšnjega odstavka iz bilance prihodkov in odhodkov.

(3) O prerazporeditvi sredstev iz prejšnjega odstavka vlada obvesti Državni zbor, župan pa občinski svet v 30 dneh.

5. 3. Začasno zadrževanje izvrševanja proračuna in rebalans proračuna

40. člen

(Ukrepi za uravnoteženje proračuna)

(1) Če se med proračunskim letom zaradi nastanka novih obveznosti za proračun ali spremenjenih gospodarskih gibanj povečajo izdatki ali zmanjšajo prejemki proračuna, lahko vlada na predlog ministrstva, pristojnega za finance, oziroma župan na predlog za finance pristojne službe v občinski upravi največ za 45 dni zadrži izvrševanje posameznih izdatkov (v nadaljnjem besedilu: začasno zadržanje izvrševanja). Z ukrepi začasnega zadržanja izvrševanja lahko vlada oziroma župan:

1. ustavi prevzemanje obveznosti;
2. predlaga podaljšanje pogodbenih rokov plačil in
3. ustavi prerazporejanje proračunskih sredstev, potrebno zaradi prevzemanja obveznosti.

(2) Vlada lahko poleg ukrepov iz prejšnjega odstavka tudi določi, da morajo neposredni uporabniki pridobiti predhodno soglasje ministrstva, pristojnega za finance, za sklenitev pogodbe.

(3) Ministrstvo, pristojno za finance, oziroma za finance pristojen organ občinske uprave pripravi predlog obsega in ukrepov začasnega zadržanja izvrševanja v sodelovanju z neposrednimi uporabniki. Ukrepi začasnega zadržanja izvrševanja se morajo enakomerno nanašati na vse neposredne uporabnike.

(4) O odločitvi iz prvega odstavka tega člena mora vlada obvestiti Državni zbor, župan pa občinski svet takoj po njenem sprejemu.

(5) Če se med izvajanjem ukrepov začasnega zadržanja izvrševanja proračuna proračun ne more uravnovesiti, mora najkasneje 15 dni pred iztekom roka za začasno zadržanje izvrševanja proračuna vlada oziroma župan predlagati rebalans proračuna.

(6) Z rebalansom proračuna, ki ga sprejme Državni zbor oziroma občinski svet na predlog vlade oziroma župana, se prejemki in izdatki proračuna ponovno uravnovesijo.

(7) V obdobju sprejemanja rebalansa proračuna lahko vlada na predlog ministra, pristojnega za finance, oziroma župan ponovno začasno zadrži izvrševanje posameznih izdatkov.

5. 4. Vključevanje nenačrtovanih prejemkov in izdatkov v proračun

41. člen

(Vključevanje novih obveznosti v proračun)

Če se po sprejemu proračuna sprejme zakon ali odlok, na podlagi katerega nastanejo nove obveznosti za proračun, vključi vlada oziroma župan te obveznosti v proračun in določi obseg izdatkov za ta namen v okviru večjih pričakovanih prejemkov in obsega zadolžitve, ki je določen s proračunom, ali s prerazporeditvijo sredstev v okviru možnih prihrankov sredstev.

42. člen

(Splošna proračunska rezervacija)

(1) V proračunu se del predvidenih proračunskih prejemkov vnaprej ne razporedi, ampak zadrži kot splošna proračunska rezervacija, ki se v proračunu posebej izkazuje.

(2) Sredstva splošne proračunske rezervacije se uporabljajo za nepredvidene namene, za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva, ali za namene, za katere se med letom izkaže, da niso zagotovljena sredstva v zadostnem obsegu, ker jih pri pripravi proračuna ni bilo mogoče načrtovati. Sredstva proračunske rezervacije ne smejo presežati 0,5% prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov.

(3) O uporabi sredstev splošne proračunske rezervacije odloča vlada na predlog ministra, pristojnega za finance oziroma župan. Dodeljena sredstva splošne proračunske rezervacije se razporedijo v finančni načrt neposrednega uporabnika.

43. člen

(Namenski prejemki in izdatki proračuna)

(1) Namenski prejemki proračuna so donacije, namenski prejemki proračunskega sklada, prihodki od lastne dejavnosti neposrednih uporabnikov, prihodki od prodaje ali

zamenjave državnega oziroma občinskega stvarnega premoženja in odškodnine iz naslova zavarovanj. Z zakonom, ki se nanaša na izvrševanje državnega proračuna, oziroma v odloku, s katerim se sprejme občinski proračun, se lahko določijo tudi druge vrste namenskih prejemkov in izdatkov proračuna.

(2) Če se po sprejemu proračuna vplača namenski prejemek, ki zahteva sorazmeren namenski izdatek, ki v proračunu ni izkazan ali ni izkazan v zadostni višini, se v višini dejanskih prejemkov povečata obseg izdatkov finančnega načrta neposrednega uporabnika in proračun.

(3) Če so namenski prejemki vplačani v proračun v nižjem obsegu kot je izkazan v proračunu, lahko uporabnik prevzema in plačuje obveznosti samo v višini dejansko vplačanih oziroma razpoložljivih sredstev.

(4) Minister, pristojen za finance, podrobneje uredi način vključevanja namenskih prejemkov in izdatkov v državni in občinske proračune, za sredstva lastne dejavnosti pa določi tudi namene in pogoje porabe teh sredstev.

44. člen

(Prenos namenskih sredstev)

(1) Namenska sredstva, ki niso bila porabljena v preteklem letu, razen sredstva, ki jih neposredni uporabnik doseže z lastno dejavnostjo, se prenesejo v proračun za tekoče leto.

(2) Za obseg prenesenih sredstev se povečata obseg sredstev v finančnem načrtu uporabnika, na katerega se nanašajo, in proračun.

45. člen

(Vračilo donacij)

Neposredni uporabnik državnega oziroma občinskega proračuna, ki je bil prejemnik donacije, mora v okviru svojega finančnega načrta zagotoviti sredstva za vračilo donacije, ki jo zahteva donator nazaj, ker donacija ni bila porabljena na način in pod pogoji, kot jih je določil donator.

46. člen

(Obveznosti iz preteklih let)

Neposredni uporabniki zagotovijo sredstva za obveznosti iz preteklih let, ki niso predvidene v proračunu za tekoče leto, v okviru sredstev proračuna tekočega leta.

47. člen

(Spremembe neposrednih uporabnikov med letom)

(1) Če se med letom spremeni delovno področje oziroma pristojnost neposrednega uporabnika, se sorazmerno poveča ali zmanjša obseg sredstev za delovanje neposrednega uporabnika. O povečanju ali zmanjšanju sredstev odloča vlada oziroma župan.

(2) Če se neposredni uporabnik med letom ukine in njegovih nalog ne prevzame drug neposredni uporabnik, se neporabljena sredstva prenesejo v splošno proračunsko rezervacijo.

5. 5. Proračunska rezerva

48. člen

(Oblikovanje in uporaba sredstev proračunske rezerve)

(1) V proračunu se zagotavljajo sredstva za proračunsko rezervo, ki deluje kot proračunski sklad.

(2) Sredstva proračunske rezerve se uporabljajo za financiranje izdatkov za odpravo posledic naravnih nesreč, kot so potres, poplava, zemeljski plaz, snežni plaz, visok sneg, močan veter, toča, žled, pozeba, suša, množični po-

jav nalezljive človeške, živalske ali rastlinske bolezni, druge nesreče, ki jih povzročijo naravne sile in ekološke nesreče.

(3) V sredstva proračunske rezerve se izloča del skupno doseženih letnih prejemkov proračuna v višini, ki je določena s proračunom, vendar največ do višine 1,5% prejemkov proračuna. Del sredstev se izloča v rezerve začasno vsak mesec, dokončno pa po zaključnem računu proračuna za preteklo leto.

(4) O uporabi sredstev proračunske rezerve v posameznem primeru do višine 2% v proračunu načrtovane proračunske rezerve odloča vlada na predlog ministra, pristojnega za finance. O uporabi sredstev vlada obvešča Državni zbor s pisnimi poročili. O uporabi sredstev proračunske rezerve v znesku, ki presega navedeno višino, odloča Državni zbor s posebnim zakonom.

49. člen

(Proračunska rezerva občine)

(1) V proračunu občine se zagotavljajo sredstva za proračunsko rezervo, ki deluje kot proračunski sklad.

(2) Sredstva proračunske rezerve se uporabljajo za financiranje izdatkov za odpravo posledic naravnih nesreč, kot so potres, poplava, zemeljski plaz, snežni plaz, visok sneg, močan veter, toča, žled, pozeba, suša, množični pojav nalezljive človeške, živalske ali rastlinske bolezni, druge nesreče, ki jih povzročijo naravne sile in ekološke nesreče.

(3) V sredstva proračunske rezerve se izloča del skupno doseženih letnih prejemkov proračuna v višini, ki je določena s proračunom, vendar največ do višine 1,5% prejemkov proračuna. Del sredstev se izloča v rezerve začasno vsak mesec, dokončno pa po zaključnem računu proračuna za preteklo leto.

(4) O uporabi sredstev proračunske rezerve v posameznem primeru do višine, ki jo določa odlok, s katerim se sprejme občinski proračun, odloča župan na predlog za finance pristojnega organa občinske uprave in o uporabi sredstev obvešča občinski svet s pisnimi poročili. V drugih primerih uporabe sredstev proračunske rezerve, ki presega višino, določeno z odlokom o proračunu, odloča občinski svet občine s posebnim odlokom.

5. 6. Prevzemanje obveznosti v breme proračuna

50. člen

(Prevzemanje obveznosti v breme proračuna tekočega leta)

Neposredni uporabnik prevzema obveznosti s pisno pogodbo, razen če ni z zakonom drugače določeno. Za nalogo, za katero zagotavlja sredstva več neposrednih uporabnikov, je lahko sklenjena le ena večstranska pogodba, v kateri je določen neposredni uporabnik, ki je koordinator nalog.

51. člen

(Prevzemanje obveznosti v breme proračunov prihodnjih let)

(1) Neposredni uporabnik lahko prevzema obveznosti s pogodbami, ki zahtevajo plačilo v prihodnjih letih, če so za ta namen že planirana sredstva v proračunu tekočega leta.

(2) V zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna za posamezno leto, oziroma v odloku, s katerim je sprejet občinski proračun, se za posamezne namene določi največji obseg obveznosti, ki zahtevajo plačilo v prihodnjih letih in jih lahko neposredni uporabnik prevzame v tekočem letu. Minister, pristojen za finance, lahko določi še dodatne pogoje za prevzemanje obveznosti po tem členu.

(3) Omejitve iz prejšnjih odstavkov ne veljajo za obveznosti, povezane z zadolževanjem države oziroma občine in upravljanjem z dolgovi države oziroma občine.

(4) Plačila, ki izhajajo iz obveznosti prevzetih v skladu s tem členom obveznosti, mora neposredni uporabnik vključiti v proračun leta, v katerem zapadejo.

52. člen

(Plačevanje obveznosti)

(1) Obveznosti v breme državnega in občinskih proračunov se plačujejo v rokih, ki se za posamezne namene porabe določijo v zakonu o izvrševanju državnega proračuna.

(2) Neposredni uporabnik uporablja sredstva za plačevanje že opravljenih nabav blaga, storitev in gradbenih del. Dogovarjanje o predplačilih je možno le izjemoma ob primernem zavarovanju predplačil ter na podlagi predhodnega soglasja ministra, pristojnega za finance, oziroma župana. Način zavarovanja predplačil iz državnih in občinskih proračunov predpiše minister, pristojen za finance.

53. člen

(Oddaja javnih naročil)

(1) Pogodba za nabavo blaga, naročilo storitev in oddajo gradenj v breme proračunskih sredstev se lahko sklene samo skladno s predpisi o javnem naročanju.

(2) Sredstva subvencij, posojil in drugih oblik državnih pomoči se dodelijo na podlagi predhodno izvedenega javnega razpisa, objavljenega v Uradnem listu Republike Slovenije, pod pogoji in po postopku, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, če s posebnim zakonom ni drugače določeno. Minister za finance mora pri določitvi pogojev pri dodeljevanju sredstev za državne pomoči smiselno upoštevati načela zakona o javnih naročilih.

(3) Podatki o dodeljenih sredstvih iz drugega odstavka tega člena so javni.

5. 7. Izplačila iz proračuna in vračila vanj

54. člen

(Izplačila iz proračuna)

(1) Vsak izdatek iz proračuna mora imeti za podlago verodostojno knjigovodsko listino, s katero se izkazuje obveznost za plačilo.

(2) Pravni temelj in višino obveznosti, ki izhaja iz verodostojne knjigovodske listine, je treba pred izplačilom preveriti in pisno potrditi.

(3) Minister, pristojen za finance, podrobneje uredi načine prevzemanja obveznosti, obveščanja o prevzetih obveznostih in načine izplačil iz državnega in občinskega proračuna.

55. člen

(Vračila v proračun)

(1) Če se naknadno ugotovi, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno, mora neposredni uporabnik takoj zahtevati vračilo v proračun.

(2) Če se pri proračunskem nadzoru ugotovi, da so bila sredstva uporabljena v nasprotju z zakonom ali proračunom, proračunski inšpektor z odločbo izreče ukrep, s katerim se zahteva vračilo sredstev.

(3) Za sredstva, vrnjena v proračun v istem proračunskem letu, se zniža obremenitev finančnega načrta uporabnika, v breme katerega so bila sredstva plačana.

5. 8. Proračunski sklad

56. člen

(Proračunski sklad)

(1) Proračunski sklad je evidenčni račun v okviru računa proračuna, ki ga odpre država oziroma občina zaradi ločenega vodenja določenih prejemkov in izdatkov in urešničevanja posebnega namena. Proračunski sklad se ustanovi s posebnim zakonom, mednarodno pogodbo ali odlokom občine (v nadaljnjem besedilu: akt o ustanovitvi proračunskega sklada).

(2) Akt o ustanovitvi proračunskega sklada mora določati:

1. namen proračunskega sklada;
2. čas, za katerega je proračunski sklad ustanovljen;
3. ministrstvo oziroma občinski organ, ki je pristojen za upravljanje proračunskega sklada in za razpolaganje s sredstvi proračunskega sklada in
4. vire financiranja proračunskega sklada.

57. člen

(Financiranje proračunskega sklada in odgovornost za obveznosti proračunskega sklada)

(1) Proračunski sklad se financira iz:

1. proračunskih sredstev, zagotovljenih v proračunu za tekoče leto;
2. namenskih prejemkov proračuna, ki so določeni kot namenski prejemki proračunskega sklada,
3. in prejemkov od upravljanja s prostimi denarnimi sredstvi proračunskega sklada.

(2) Obveznosti proračunskega sklada se pokrivajo iz sredstev sklada.

58. člen

(Upravitelj proračunskega sklada)

(1) Upravitelj proračunskega sklada je pristojno ministrstvo, oziroma pristojni organ občine.

(2) S prenehanjem proračunskega sklada prevzame pravice in obveznosti proračunskega sklada upravitelj.

59. člen

(Posebnosti razpolaganja s sredstvi proračunskega sklada)

(1) Izplačila v breme proračunskega sklada se lahko izvajajo do višine razpoložljivih sredstev proračunskega sklada, obveznosti pa se lahko prevzemajo v okviru utemeljeno pričakovanih prejemkov proračunskega sklada.

(2) Neparabljena sredstva na računu proračunskega sklada na koncu tekočega leta se prenesejo v prihodnje leto.

60. člen

(Prenehanje proračunskega sklada)

(1) Proračunski sklad preneha:

1. s potekom časa za katerega je ustanovljen ali
2. če je dosežen namen proračunskega sklada ali
3. če proračunski sklad ne izpolnjuje namena, za katerega je ustanovljen ali
4. če sredstva proračunskega sklada ne zadostujejo za izpolnjevanje njegovega namena.

(2) Pristojno ministrstvo, oziroma pristojni organ občine, mora v 30 dneh po nastopu pogojev za prenehanje proračunskega sklada, po predpisanem postopku predlagati vladi, oziroma županu, spremembo akta o ustanovitvi proračunskega sklada.

5. 9. Sistem enotnega zakladniškega računa

61. člen

(Sistem računov za izvrševanje državnega in občinskih proračunov)

(1) Izvrševanje državnega proračuna se opravlja prek računov, ki jih pri Banki Slovenije odpre minister, pristojen za finance, in ki sestavljajo sistem enotnega zakladniškega računa. V sistem enotnega zakladniškega računa sta s svojimi računi vključena tudi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja.

(2) Izvrševanje občinskega proračuna se opravlja prek računov, ki jih pri Banki Slovenije v soglasju z ministrstvom, pristojnim za finance, odpre župan.

(3) Prihodki od upravljanja s prostimi denarnimi sredstvi na računih in stroški, nastali v zvezi z zagotavljanjem likvidnosti v sistemu enotnega zakladniškega računa, so prihodek oziroma odhodek državnega proračuna ali Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije ali Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije.

5. 10. Poročanje o doseženih ciljih in rezultatih ter o izvrševanju proračuna in finančnih načrtov posrednih uporabnikov državnega proračuna, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

62. člen

(Poročanje o doseženih ciljih in rezultatih)

(1) Neposredni uporabniki morajo pripraviti poročilo o doseženih ciljih in rezultatih na področjih iz svoje pristojnosti v preteklem letu do 28. februarja tekočega leta in ga predložiti ministrstvu, pristojnemu za finance, ta pa vladi. Vlada mora poročila predložiti Državnemu zboru skupaj z zaključnim računom proračuna.

(2) Posredni uporabniki državnega proračuna, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, morajo pripraviti poročilo o doseženih ciljih in rezultatih na področjih iz svoje pristojnosti v preteklem letu do 28. februarja tekočega leta in ga predložiti ministrstvu, pristojnemu za področje dela posrednega uporabnika ter ministrstvu, pristojnemu za finance, ta pa vladi. Vlada mora poročila, razen poročil javnih zavodov, predložiti Državnemu zboru skupaj z zaključnim računom proračuna.

(3) Župan in posredni uporabniki občinskega proračuna morajo pripraviti poročilo o doseženih ciljih in rezultatih s področja svoje pristojnosti v preteklem letu do 28. februarja tekočega leta in ga predložiti občinskemu svetu skupaj z zaključnim računom proračuna. Poročil javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je občina ni potrebno posredovati občinskemu svetu, razen če to občina drugače uredi.

(4) Minister, pristojen za finance, predpiše enotno metodologijo za pripravo poročil o doseženih ciljih in rezultatih.

63. člen

(Poročanje o izvrševanju proračuna)

(1) Minister, pristojen za finance, oziroma župan v juliju poroča vladi oziroma občinskemu svetu, o izvrševanju proračuna v prvem polletju tekočega leta. Poročilo vsebuje:

1. poročilo o realizaciji prejemkov, izdatkov, presežku ali primanjkljaju, zadolževanju in oceno realizacije do konca leta;

2. podatke o vključitvi novih obveznosti v proračun, prenosu namenskih sredstev iz proračuna preteklega leta, plačilu neporavnanih obveznosti iz preteklih let, prerazpo-

rejanju proračunskih sredstev, spremembi neposrednih uporabnikov med letom, uporabi sredstev proračunske rezerve, izdanih in unovčenih poroštvih ter izterjanih regresnih zahtevkih iz naslova poroštev;

3. razlago glavnih odstopanj v primerjavi s sprejetim proračunom in

4. predlog potrebnih ukrepov.

(2) Vlada mora poročilo iz prejšnjega odstavka predložiti Državnemu zboru.

64. člen

(Poročanje o izvrševanju finančnih načrtov posrednih uporabnikov državnega proračuna, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije)

Posredni uporabniki državnega proračuna, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, morajo poročati ministrstvu, pristojnemu za finance, o prejemkih in izdatkih, stanju na računih in naložbah prostih denarnih sredstev, na način in v rokih, ki jih določi minister, pristojen za finance.

5. 11. Pristojnosti predstojnika neposrednega uporabnika

65. člen

(Pristojnost predstojnika neposrednega uporabnika)

(1) Predstojnik neposrednega uporabnika je pristojen za prevzemanje obveznosti, verifikacijo obveznosti, izdajo odredbe za plačilo v breme proračunskih sredstev organa, ki ga vodi, in ugotavljanje pravice izterjave ter izdajanje nalogov za izterjavo v korist proračunskih sredstev.

(2) Predstojnik neposrednega uporabnika odgovarja za zakonitost, namenskost, učinkovitost in gospodarnost razpolaganja s proračunskimi sredstvi.

(3) Predstojnik neposrednega uporabnika lahko s pooblastilom prenese posamezna upravičenja iz prvega odstavka tega člena na druge osebe. Oseba, ki je pooblaščenca za izdajo odredb za plačilo, je odredbodajalec.

66. člen

(Razmejitev pristojnosti med odredbodajalci, računovodji in notranjimi nadzorniki)

(1) Izvrševanje proračuna poteka v skladu z načelom razmejitve pristojnosti med odredbodajalci in računovodji ter v skladu s sistemom notranje kontrole.

(2) Funkciji odredbodajalca in računovodje sta nezdržljivi.

6. UPRAVLJANJE Z DRŽAVNIM IN OBČINSKIM PREMOŽENJEM

6. 1. Splošna določba

67. člen

(Državno in občinsko premoženje in njegovo upravljanje)

(1) Državno in občinsko premoženje po tem zakonu je finančno in stvarno premoženje v lasti države in občin. Finančno premoženje po tem zakonu so denarna sredstva, terjatve ter delnice in deleži na kapitalu pravnih oseb in druge naložbe v pravne osebe (v nadaljevanju: delnice in deleži na kapitalu). Stvarno premoženje so premičnine in nepremičnine.

(2) Za opravljanje javnih služb in dejavnosti v javnem interesu lahko država oziroma občina državno oziroma občinsko premoženje organizirata v obliki javnih zavodov, javnih gospodarskih zavodov, javnih podjetij, javnih skladov in agencij.

6. 2. Upravljanje s finančnim premoženjem

68. člen

(Upravljanje s prostimi denarnimi sredstvi na računih, vključenih v sistem enotnega zakladniškega računa)

(1) S prostimi denarnimi sredstvi na računih, vključenih v sistem enotnega zakladniškega računa, upravlja minister, pristojen za finance. Prosta denarna sredstva se lahko nalagajo v Banko Slovenije in banke ob upoštevanju načela varnosti, likvidnosti in donosnosti naložbe. O obliki naložbe in načinu izbire banke odloča minister, pristojen za finance.

(2) Iz prostih denarnih sredstev na računih državnega proračuna lahko daje minister, pristojen za finance, likvidnostna posojila Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, obema za obvezni del zavarovanja, javnim skladom in agencijam, katerih ustanovitelj je država, in sicer pod pogoji, ki jih določi zakon, ki ureja izvrševanje proračuna za posamezno leto, in po pravilih, ki jih določi minister, pristojen za finance.

69. člen

(Upravljanje s prostimi denarnimi sredstvi občinskih proračunov)

S prostimi denarnimi sredstvi na računih upravlja župan. Prosta denarna sredstva se lahko nalagajo v Banko Slovenije, banke in državne vrednostne papirje ob upoštevanju načela varnosti, likvidnosti in donosnosti naložbe. O obliki naložbe odloča župan skladno s predpisom ministra, pristojnega za finance.

70. člen

(Ponudba prostih denarnih sredstev posrednih uporabnikov državnega oziroma občinskih proračunov)

Ministrstvo, pristojno za finance, oziroma za finance pristojen organ občinske uprave, lahko zahteva, da mu posredni uporabniki državnega proračuna, oziroma posredni uporabniki občinskega proračuna, pred deponiranjem prostih denarnih sredstev pri bankah ali pred nalaganjem teh sredstev v vrednostne papirje ponudijo denarna sredstva, če je to treba zaradi zagotavljanja likvidnostnih sredstev na računih, vključenih v sistem enotnega zakladniškega računa, oziroma za izvrševanje občinskega proračuna.

71. člen

(Upravljanje javnih zavodov, javnih podjetij, skladov in agencij ter uresničevanje pravic iz delnic in deležev na kapitalu pravnih oseb)

(1) Pristojna ministrstva, oziroma za finance pristojen organ občinske uprave, zagotavljajo izvajanje javnih služb in dejavnosti v javnem interesu, če poseben zakon ne določa drugače, tako, da izvajajo naslednje naloge:

1. usklajevanje programov dela in finančnih načrtov javnih zavodov, javnih podjetij, skladov in agencij ter financiranje dejavnosti teh pravnih oseb po potrjenih programih;

2. nadzor nad poslovanjem pravnih oseb;

3. nadzor nad izvajanjem odobrenih programov pravnih oseb;

4. nadzor nad zadolževanjem pravnih oseb in

5. uveljavljanje različnih pravic lastnika kapitalne

naložbe (npr. sodelovanje na skupščinah in v nadzornih svetih).

(2) Ministrstvo, pristojno za finance, oziroma za finance pristojen organ občinske uprave vodi centralno evidenco pravnih oseb in premoženja v lasti države.

72. člen

(Obveznost pravnih oseb za poročanje in revidiranje računovodskih izkazov)

(1) Pravne osebe, v katerih ima država oziroma občina najmanj 15-odstotni delež v kapitalu, morajo najpozneje v 180 dneh po koncu poslovnega leta, vendar najmanj 30 dni pred objavo sklica seje skupščine, predložiti ministrstvu, pristojnemu za finance in pristojnemu ministrstvu, oziroma za finance pristojnemu organu občinske uprave, gradivo za sejo skupščine in vsa revizijska poročila ter poročila nadzornih organov za preteklo poslovno leto, če jih gradivo za sejo skupščine ne vsebuje.

(2) Minister, pristojen za finance, oziroma župan lahko v pravnih osebah, v katerih ima država oziroma občina najmanj 15-odstotni delež v kapitalu, zahteva revizijo poslovanja na stroške revidirane osebe.

73. člen

(Ustanavljanje in ukinjanje pravnih oseb javnega sektorja ter pridobivanje in prodaja kapitalskih vlog v gospodarskih družbah)

(1) O ustanavljanju in ukinjanju pravnih oseb, katerih ustanovitelj ali soustanovitelj je država oziroma občina, odloča, vlada na predlog pristojnega ministra, oziroma občinski svet, razen če ni s področnim zakonom ali z zakonom o lokalni samoupravi drugače določeno.

(2) Vlada, oziroma občinski svet, se lahko na predlog pristojnega ministra, oziroma občinskega organa, odločita za nakup delnic ali deleža v gospodarski družbi, če so za nakup zagotovljenja sredstva v proračunu in če se s tem zaščitijo nacionalni oziroma občinski interesi.

(3) V primeru, da preneha javni interes za državno oziroma občinsko lastništvo delnic ali deležev na kapitalu pravnih oseb, lahko vlada oziroma občinski svet na predlog pristojnega ministra ali ministra, pristojnega za finance, oziroma občinskega organa, odločita, da se delnice oziroma delež na kapitalu proda, če to ni v nasprotju s posebnim zakonom.

74. člen

(Kupnina od prodaje kapitalskih naložb in vlog države in občin)

Kupnina od prodaje kapitalskih naložb in vlog se uporabi samo za odplačila dolgov v računu financiranja.

75. člen

(Izterjava regresnih zahtevkov iz naslova poroštev)

Če so bila za izpolnitev obveznosti iz posojilnih pogodb ali drugih obveznosti, za katere je dala država oziroma občina poroštvo, uporabljena sredstva proračuna, se vzpostavi terjatev do glavnega dolžnika, namesto katerega je bila plačana obveznost. Minister, pristojen za finance, oziroma za finance pristojen organ občinske uprave, začne takoj po izpolnitvi obveznosti postopek za poplačilo regresnega zahtevka od glavnega dolžnika na podlagi pogodbe o zavarovanju.

76. člen

(Konverzija terjatve v kapitalsko naložbo)

(1) Država lahko pridobiva kapitalske naložbe v gospodarskih družbah neodplačno, iz sredstev proračuna ali z vplačilom kapitala s stvarnim vložkom.

(2) Pridobitev kapitalskih naložb države v gospodarskih družbah z vplačilom kapitala s stvarnim vložkom se lahko izvede s:

1. konverzijo zapadlih in neplačanih davkov, prispevkov in drugih obveznih dajatev dolžnika do države v postopkih prisilne poravnave v skladu z zakonom o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji;

2. konverzijo terjatev iz naslova danih posojil in plačanih poroštev in

3. z vložitvijo premočnin in nepremičnin, razen nepremičnin, ki se uporabljajo za izvajanje javnih služb.

(3) O pridobivanju kapitalske naložbe države v gospodarskih družbah po prejšnjem odstavku odloča vlada na predlog pristojnega ministrstva, usklajenega z ministrstvom, pristojnim za finance.

77. člen

(Odpis, delni odpis, odlog in obročno plačevanje dolga do države oziroma občine)

(1) Pristojni minister v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, oziroma župan, lahko na prošnjo dolžnika ob primernem zavarovanju in obrestovanju odloži plačilo, dovoli obročno plačilo dolga dolžnika ali spremeni predvideno dinamiko plačila dolga, če se s tem bistveno izboljšajo možnosti za plačilo dolga dolžnika, od katerega sicer ne bi bilo mogoče izterjati celotnega dolga. Minister, pristojen za finance, predpiše način zavarovanja in obrestovanja odloga plačila dolga dolžnika države ali občine.

(2) Minister, pristojen za finance, oziroma župan lahko zahteva takojšnje plačilo celotnega dolga, katerega plačilo je odloženo, če eden izmed obrokov ni pravočasno plačan.

(3) Pristojni minister v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, oziroma župan, lahko do višine, določene v zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna za posamezno leto, oziroma v odloku, s katerim se sprejme občinski proračun, odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga, če bi bili stroški postopka izterjave v nesorazmerju z višino terjatve.

(4) Kot dolgovi po tem členu se ne štejejo dolgovi do države oziroma občin iz naslova obveznih dajatev.

6. 3. Upravljanje s stvarnim premoženjem

78. člen

(Pridobivanje stvarnega premoženja države in občine)

(1) Stvarno premoženje se lahko pridobiva z nakupom samo v obsegu, ki je potreben za izpolnjevanje nalog neposrednega uporabnika državnega oziroma občinskega proračuna, brez nepotrebnih zalog.

(2) Za brezplačno pridobitev premoženja je treba pridobiti predhodno soglasje vlade, oziroma za finance pristojnega organa občine, ali drugega z občinskim statutom pooblaščenega organa, če bi takšna pridobitev povzročila večje stroške ali če je lastništvo povezano s pogoji, ki bi lahko povzročili obveznosti za državo oziroma občino.

(3) Vlada predpiše načela in standarde za izvajanje določb prvega in drugega odstavka tega člena in mora pri tem upoštevati načela učinkovitosti in gospodarnosti. Načela in standardi, ki jih izda vlada, veljajo tudi za občine.

79. člen

(Načela za upravljanje s stvarnim premoženjem)

(1) Neposredni uporabniki upravljajo s stvarnim premoženjem, ki ga imajo v posesti. Upravljanje stvarnega premoženja po tem zakonu zajema uporabo premoženja, njegovo vzdrževanje in oddajanje v zakup.

(2) Predstojnik neposrednega uporabnika mora upravljati s premoženjem, ki je v upravljanju pri neposrednem uporabniku, s skrbnostjo dobrega gospodarja in voditi evidence o tem premoženju.

(3) Stvarno premoženje se mora zavarovati, če zakon tako določa. O zavarovanju stvarnega premoženja v drugih primerih odloča predstojnik neposrednega uporabnika ob upoštevanju analize stroškov in koristi ter spoštovanju načel učinkovitosti in gospodarnosti razpolaganja s proračunskimi sredstvi. Odškodnina za odpravo škode na stvarnem premoženju, ki ni zavarovano, se izplača iz proračuna.

(4) Minister, pristojen za finance, predpiše skupna merila za izvajanje prejšnjega odstavka za državo in občine.

80. člen

(Sredstva od prodaje in zamenjave državnega oziroma občinskega stvarnega premoženja, odškodnine iz naslova zavarovanj)

Sredstva od prodaje in zamenjave državnega oziroma občinskega stvarnega premoženja in odškodnine iz naslova zavarovanj le-tega, se uporabijo samo za vzdrževanje ali nakup stvarnega premoženja države oziroma občine.

7. ZADOLŽEVANJE, UPRAVLJANJE Z DOLGOVI IN POROŠTVA DRŽAVE IN OBČIN TER ZADOLŽEVANJE JAVNEGA SEKTORJA

7. 1. Zadolževanje in upravljanje z dolgovi

81. člen

(Zadolževanje države)

(1) Država se lahko zadolžuje doma in v tujini v obsegu, ki ga določa zakon.

(2) V obdobju začasnega financiranja se lahko država zadolži do višine, ki je potrebna za odplačilo glavnice državnega dolga v tekočem proračunskem letu.

(3) Če se zaradi neenakomernega pritekanja prejemkov izvrševanje proračuna ne more uravnovesiti, se lahko država likvidnostno zadolži, vendar največ do višine 5% zadnjega sprejetega proračuna.

82. člen

(Upravljanje z državnim dolgom)

(1) Država lahko s črpanjem posojil in izdajanjem vrednostnih papirjev pridobiva sredstva, potrebna za vračilo državnega dolga pred njegovo dospelostjo ali za odkup lastnih vrednostnih papirjev, če se s tem:

1. podpirajo ukrepi za doseganje gospodarskega ravnotežja;
2. zmanjšajo stroški državnega dolga ali
3. izboljša kakovost zadolžitve in se s tem dolg države ne poveča.

(2) Poleg poslov iz prejšnjega odstavka lahko država za državna, oziroma občina za občinska uravnavanja tečajnih in obrestnih tveganj, sklepa tudi druge posle, povezane z državnim oziroma občinskim dolgom (izvedeni finančni instrumenti).

83. člen

(Intervencije na trgu vrednostnih papirjev)

(1) Država lahko kupuje in prodaja lastne vrednostne papirje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev ali zunaj njega.

(2) Sredstva za nakupe vrednostnih papirjev iz prejšnjega odstavka se zagotovijo v državnem proračunu.

84. člen

(Sklepanje poslov v zvezi z državnim dolgom)

(1) O sklepanju poslov v zvezi z zadolževanjem države, upravljanjem z državnimi dolgi in intervencijami na trgu vrednostnih papirjev odloča minister, pristojen za finance, na podlagi letnega programa financiranja proračuna, ki ga sprejme vlada.

(2) Posle iz prejšnjega odstavka sklepa minister, pristojen za finance, ali druga oseba po njegovem pisnem pooblastilu.

(3) O poslih likvidnostnega zadolževanja odloča in jih sklepa minister, pristojen za finance, ali oseba, ki jo minister, pristojen za finance, pisno pooblasti.

85. člen

(Posebnosti zadolževanja občin)

(1) Občina se lahko zadolžuje na podlagi predhodnega soglasja ministra, pristojnega za finance, pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja financiranje občin. Posli zadolžitve, za katere ministrstvo, pristojno za finance, ni izdalo soglasja, so nični.

(2) Če se zaradi neenakomernega pritekanja prejemkov izvrševanje proračuna ne more uravnovesiti, se lahko občina likvidnostno zadolži, vendar največ do višine 5% zadnjega sprejetega proračuna. Če posebni zakon ne določa drugače, so prihodki od upravljanja s prostimi denarnimi sredstvi prihodek proračuna in stroški v zvezi z zagotavljanjem likvidnosti sredstev proračuna izdatek proračuna.

(3) Občina mora o zadolževanju in odplačilih glavnice dolgov poročati ministrstvu, pristojnemu za finance, na način in v rokih, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(4) V obdobju začasnega financiranja se lahko občina zadolži do višine, ki je potrebna za odplačilo glavnice občinskega dolga v tekočem proračunskem letu.

7. 2. Izdajanje poroštev

86. člen

(Poroštva države in občin)

(1) Država oziroma občina lahko izdaja poroštva v obsegu in po pogojih, ki jih določa zakon.

(2) Poroštvene pogodbe v imenu države sklepa minister, pristojen za finance, ali oseba, ki jo za to pooblasti vlada.

(3) Poroštvene pogodbe lahko v imenu občine sklepa župan ali oseba, ki jo župan pisno pooblasti.

7. 3. Zadolževanje in izdajanje poroštev javnega sektorja

87. člen

(Zadolževanje in izdajanje poroštev javnega sektorja na ravni države)

(1) Posredni uporabniki državnega proračuna, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba za obvezni del zavarovanja, javni gospodarski zavodi, javna podjetja in pravne osebe, v katerih ima država odločujoč vpliv na upravljanje, se lahko zadolžujejo in izdajajo poroštva samo pod pogoji, ki jih določi vlada na predlog ministrstva, pristojnega za finance.

(2) Skupna višina zadolžitve in izdanih poroštev iz prejšnjega odstavka se določi z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna za posamezno leto.

(3) Vlada na predlog ministra, pristojnega za finance, izda seznam pravnih oseb iz prvega odstavka tega člena,

pogoje in postopke, ki jih morajo pravne osebe oziroma predstavniki ali pooblaščenici države v organih teh pravnih oseb upoštevati pri zadolževanju in izdajanju poroštev.

88. člen

(Zadolževanje in izdajanje poroštev javnega sektorja na ravni občine)

(1) Posredni uporabniki občinskega proračuna, javni gospodarski zavodi in javna podjetja se lahko zadolžujejo in izdajajo poroštva samo, če je z zakonom, ki ureja financiranje občin to dovoljeno in pod pogoji, ki jih določi občinski svet.

(2) Pravne osebe, v katerih ima občina odločujoč vpliv na upravljanje, se lahko zadolžujejo in izdajajo poroštva pod pogoji, ki jih določi občinski svet.

(3) Skupna višina zadolžitve in izdanih poroštev iz prejšnjega odstavka se določi z odlokom, s katerim se sprejme občinski proračun.

(4) Občine morajo o zadolževanju oseb javnega sektorja in izdajanju poroštev po tem členu obveščati ministrstvo, pristojno za finance, na način in v rokih, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

8. RAČUNOVODSTVO

89. člen

(Računovodski sistem)

(1) Za vodenje poslovnih knjig in izdelavo letnih poročil za državni in občinske proračune, neposredne in posredne uporabnike proračuna, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, se uporabljajo določbe zakona o računovodstvu, razen če ta zakon ne določa drugače.

(2) Minister, pristojen za finance, predpiše računovodske postopke, kontni načrt, vodenje knjig in izdelavo poročil za državni in občinski proračun, neposredne in posredne uporabnike proračuna, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi in zakonom o računovodstvu.

90. člen

(Izjeme pri izkazovanju prejemkov in izdatkov)

(1) Minister, pristojen za finance, predpiše posebnosti pri izkazovanju prejemkov in izdatkov proračuna.

(2) Pri likvidnostnem zadolževanju se v računu financiranja na koncu leta izkaže le razlika med prejetimi in vrnjenimi sredstvi likvidnostnega zadolževanja v tekočem letu.

(3) Spremembe, nastale pri upravljanju z državnim in občinskim dolgom, konverzija terjatve v kapitalsko naložbo, odpis dolga ali terjatve se izkazujejo samo v bilanci stanja.

91. člen

(Pristojnosti računovodske službe)

Računovodstvo državnega oziroma občinskih proračunov, neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, opravlja plačila, tekoče ureja, zajemata, knjigovodsko evidentira in sporoča podatke, pripravlja obvezne računovodske izkaze, izvaja računovodski nadzor in nadzor nad izpolnjevanjem terjatev in plačilom obveznosti in arhivira izvirmike knjigovodskih listin, če ni s posebnim zakonom drugače določeno.

92. člen

(Pooblaščen računovodja)

(1) Predstojniki neposrednih in posrednih uporabnikov, ki vodijo računovodstvo, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, določijo pooblaščenega računovodjo. Če vodijo računovodstvo za več neposrednih ali posrednih uporabnikov, določijo pooblaščenega računovodjo za posameznega neposrednega ali posrednega uporabnika.

(2) Župan določi enega ali več pooblaščenih računovodij za vodenje poslovnih knjig in izdelavo letnih poročil občinskega proračuna in neposrednih uporabnikov občinskega proračuna.

(3) Pooblaščen računovodja lahko začasno zadrži izplačilo, če je v nasprotju s tem zakonom ali zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna za posamezno leto, oziroma odlokom, s katerim se sprejme občinski proračun.

93. člen

(Priprava konsolidirane premoženjske bilance države in občin)

(1) Konsolidirana premoženjska bilanca države in občin je akt vlade, v katerem se prikaže konsolidirano stanje premoženja države in občin po stanju na dan 31. decembra tekočega leta.

(2) Neposredni uporabniki državnega proračuna pripravijo premoženjsko bilanco in jo do 30. aprila v prihodnjem letu predložijo ministrstvu, pristojnemu za finance.

(3) Neposredni uporabniki občinskega proračuna pripravijo premoženjsko bilanco in jo do 30. marca v prihodnjem letu predložijo za finance pristojnemu organu občinske uprave, ki jo do 30. aprila v prihodnjem letu predloži ministrstvu, pristojnemu za finance. Občine v premoženjsko bilanco občine vključijo tudi premoženjsko bilanco posrednih uporabnikov občinskega proračuna in ožjih delov občin iz petega odstavka tega člena.

(4) Posredni uporabniki državnega proračuna, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba za obvezni del zavarovanja, sestavijo premoženjsko bilanco in jo do 30. aprila v prihodnjem letu predložijo ministrstvu, pristojnemu za finance.

(5) Posredni uporabniki občinskega proračuna in ožji deli občin sestavijo premoženjsko bilanco in jo do 30. marca v prihodnjem letu predložijo za finance pristojnemu organu občine.

(6) Na podlagi premoženjskih bilanc iz drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena pripravi ministrstvo, pristojno za finance, konsolidirano premoženjsko bilanco države in občin in jo do 31. maja v prihodnjem letu predloži vladi v sprejem.

94. člen

(Predložitev konsolidirane premoženjske bilance države in občin)

Vlada vsaki dve leti ob zaključnem računu državnega proračuna predloži državnemu zboru tudi konsolidirano premoženjsko bilanco države in občin.

95. člen

(Navodila ministra, pristojnega za finance)

(1) Minister, pristojen za finance, izda podrobnejša navodila o zaključku leta do 30. septembra tekočega leta za državne in občinske proračune.

(2) Minister, pristojen za finance, izda za državo in občine podrobnejša navodila o:

1. pripravi in predložitvi zaključnih računov;
2. pripravi in predložitvi premoženjskih bilanc in
3. pogojih, ki morajo biti zagotovljeni zaradi uporabe informacijske tehnologije pri vodenju računovodstva.

9. ZAKLJUČNI RAČUN PRORAČUNA

96. člen

(Vsebina zaključnega računa proračuna)

(1) Zaključni račun proračuna (v nadaljnjem besedilu: zaključni račun) je akt države oziroma občine, v katerem so prikazani predvideni in realizirani prihodki in drugi prejemki ter odhodki in drugih izdatki države oziroma občine za preteklo leto.

(2) Pri sestavi zaključnega računa se upošteva členitev, ki je predpisana za sestavo proračuna. Zaključni račun zajema tudi obrazložitev zaključnega računa, katere sestavni del so podatki iz bilance stanja ter pojasnilo odstopanj.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejšo vsebino in strukturo zaključnega računa državnega in občinskega proračuna.

97. člen

(Priprava in sprejem zaključnega računa državnega proračuna)

(1) Neposredni uporabnik pripravi zaključni račun svojega finančnega načrta in letno poročilo za preteklo leto in ga predloži ministrstvu, pristojnemu za finance, do 28. februarja tekočega leta.

(2) Ministrstvo, pristojno za finance, pripravi predlog zaključnega računa državnega proračuna in ga predloži računskemu sodišču do 31. marca tekočega leta.

(3) Ministrstvo, pristojno za finance, predloži vladi predlog zaključnega računa državnega proračuna skupaj z dokončnim poročilom računskega sodišča v tridesetih dneh po predložitvi dokončnega poročila računskega sodišča.

(4) Vlada določi predlog zaključnega računa državnega proračuna in ga skupaj z dokončnim poročilom računskega sodišča najpozneje do 1. oktobra tekočega leta predloži Državnemu zboru v sprejem.

98. člen

(Priprava in sprejem zaključnega računa občinskega proračuna)

(1) Neposredni uporabnik pripravi zaključni račun svojega finančnega načrta in letno poročilo za preteklo leto in ga predloži županu do 28. februarja tekočega leta.

(2) Župan pripravi predlog zaključnega računa občinskega proračuna za preteklo leto in ga predloži ministrstvu, pristojnemu za finance, do 31. marca tekočega leta.

(3) Župan predloži predlog zaključnega računa občinskega proračuna občinskemu svetu v sprejem.

(4) Župan o sprejetem zaključnem računu občinskega proračuna obvesti ministrstvo, pristojno za finance, v tridesetih dneh po njegovem sprejemu.

99. člen

(Predložitev letnih poročil posrednih uporabnikov proračuna, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije)

(1) Posredni uporabniki državnega in občinskih proračunov, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v

obveznem delu zavarovanja, morajo pripraviti letno poročilo skladno z določili zakona o računovodstvu.

(2) Posredni uporabniki državnega proračuna, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, morajo predložiti letno poročilo za preteklo leto skupaj z obrazložitvami pristojnemu ministrstvu najpozneje do 28. februarja tekočega leta. Letna poročila skladov in agencij, katerih ustanovitelj je država ter Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, mora vlada predložiti tudi Državnemu zboru.

(3) Posredni uporabniki občinskega proračuna morajo predložiti letno poročilo za preteklo leto skupaj z obrazložitvami županu najpozneje do 28. februarja tekočega leta. Letna poročila skladov in agencij, katerih ustanovitelj je občina, mora župan predložiti tudi občinskemu svetu.

10. PRORAČUNSKI NADZOR

10.1. Finančni nadzor pri neposrednih uporabnikih državnega in občinskih proračunov

100. člen

(Finančni nadzor)

(1) Finančni nadzor pri neposrednih uporabnikih državnega proračuna je sistem notranjih kontrol in notranje revizije. Neposredni uporabniki naštetih v drugem odstavku 19. člena tega zakona, organizirajo ustrezne oblike finančnega nadzora za vse državne organe in organizacije iz njihove pristojnosti.

(2) Sistem notranjih kontrol se organizira kot sistem postopkov in odgovornosti zaposlenih v neposredem uporabniku.

(3) Notranja revizija je naknadna računovodsko-finančna revizija in revizija učinkovitosti, gospodarnosti in uspešnosti.

(4) Sistem notranjih kontrol in notranje revizije se lahko dopolni z organiziranjem službe notranjih revizorjev, ki deluje v okviru neposrednega uporabnika državnega proračuna.

(5) Minister pristojen za finance predpiše skupne kriterije za organizacijo in postopke finančnega nadzora na podlagi katerih lahko neposredni uporabniki naštetih v drugem odstavku 19. člena tega zakona podrobneje uredijo organizacijo in postopke za izvajanje finančnega nadzora ter poslovanja.

(6) Občine organizirajo ustrezne oblike finančnega nadzora na podlagi podrobnejših navodil, ki jih občinam predpiše minister, pristojen za finance.

10.2. Finančni nadzor pri organu za nadzor proračuna

101. člen

(Pristojnosti organa za nadzor proračuna)

(1) Organ za nadzor državnega proračuna je ministrstvo, pristojno za finance.

(2) Ministrstvo, pristojno za finance, ima pri nadziranju naslednje pristojnosti:

1. opravlja inšpiciranje porabe proračunskih sredstev;
2. opravlja naknadno računovodsko-finančno revizijo in revizijo učinkovitosti, gospodarnosti in uspešnosti skupnih projektov različnih neposrednih uporabnikov državnega proračuna in

3. pripravlja skupne usmeritve za izvajanja notranje revizije pri neposrednih uporabnikih državnega in občinskih proračunov.

(3) Minister, pristojen za finance, podrobneje uredi izvajanje druge in tretje točke prejšnjega odstavka.

(4) Ugotovitve in revizijska mnenja, ki jih izda ministrstvo, pristojno za finance, pri izvajanju revizije iz 2. točke drugega odstavka tega člena, morajo obravnavati neposredni uporabniki. V primerih negativnega revizijskega mnenja se o tem obvesti vlado.

10. 3. Proračunsko inšpiciranje

102. člen

(Inšpekcijske pristojnosti ministrstva, pristojnega za finance)

(1) Nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, ki urejajo finančno, materialno in računovodsko poslovanje neposrednih in posrednih uporabnikov državnega proračuna, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, ter nad zakonitostjo in namen-skostjo uporabe sredstev iz javnih financ in upravljanem z državnim premoženjem, opravlja ministrstvo, pristojno za finance.

(2) Če ni s tem zakonom drugače določeno, se za proračunske inšpektorje in za izvrševanje proračunskega nadzora uporabljajo določbe zakona o upravi in zakona o splošnem upravnem postopku.

(3) Proračunski inšpektor mora vsako tretje leto opravljati preizkus strokovne usposobljenosti.

103. člen

(Opravljanje nadzora)

(1) Neposredni in posredni uporabniki državnega proračuna, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba za obvezni del zavarovanja, morajo proračunskim inšpektorjem omogočiti opravljanje nadzora in dati vse zahtevane podatke, listine, poročila, ki se nanašajo na nadzor, in omogočiti računalniško obdelavo teh podatkov.

(2) Če je za opravljanje nadzora iz prejšnjega člena potrebno, vključuje nadzor tudi nadzor nad porabo nakazanih sredstev državnega proračuna občinam in drugim prejemnikom proračunskih sredstev.

(3) Proračunski inšpektorji so pri opravljanju nadzora dolžni čuvati državno, vojaško, uradno in poslovno skrivnost.

104. člen

(Posebna pooblastila)

(1) Če proračunski inšpektor pri opravljanju nadzora ugotovi, da je bil kršen zakon, drug predpis ali akt, z odločbo naloži dejanja za odpravo ugotovljenih nepravilnosti v določenem roku.

(2) Če se pri opravljanju proračunskega nadzora ugotovi, da se sredstva uporabljajo v nasprotju z zakonom ali proračunom, lahko proračunski inšpektor z odločbo ustavi tovrstna izplačila iz proračuna oziroma zahteva, da se sredstva vrnejo v proračun.

(3) Zoper odločbo proračunskega inšpektorja je možna pritožba v roku 10 dni od vročitve odločbe. Pritožba zoper odločbo, s katero se začasno ustavi izplačevanje sredstev, ne zadrži njene izvršitve.

(4) Proračunski inšpektorji lahko predlagajo neposrednim in posrednim uporabnikom, Zavodu za zdravstveno za-

varovanje Slovenije in Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije spremembe in dopolnitve njihovega poslovanja.

105. člen

(Organ, pristojen za odločanje o pritožbi)

O pritožbi zoper odločbo, ki jo izda na prvi stopnji ministrstvo, pristojno za finance, odloča na drugi stopnji vlada.

106. člen

(Poročanje)

O opravljenem nadzoru, ugotovitvah in odločitvah ministrstvo, pristojno za finance, obvešča vlado in računsko sodišče, vlada pa polletno Državni zbor.

11. KAZENSKÉ DOLOČBE

107. člen

(Hujše kršitve)

Z denarno kaznijo od 500.000 tolarjev do 1.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba:

1. neposrednega uporabnika, če prevzame obveznost ali izplača sredstva proračuna za namene, ki niso predvideni v proračunu (deseti odstavek 2. člena);

2. neposrednega uporabnika, če v nasprotju z določili tega zakona prevzame obveznost ali izplača sredstva proračuna v višini, ki presega v proračunu zagotovljena sredstva (deseti odstavek 2. člena), in

3. posrednega uporabnika proračuna, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, če se zadolži ali izda poroštvo brez upoštevanja pogojev, ki jih predpiše vlada oziroma občinski svet (prvi odstavek 84. člena in prvi odstavek 85. člena).

108. člen

(Lažje kršitve)

Z denarno kaznijo od 100.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba:

1. neposrednega uporabnika državnega oziroma občinskega proračuna, če ne pripravi investicijskega programa v skladu s predpisano metodologijo za pripravo investicijskih programov (druga točka drugega odstavka 22. člena);

2. neposrednega uporabnika državnega oziroma občinskega proračuna, če ne pobira prejemkov proračuna popolno in pravočasno v skladu s predpisi ali če jih ne izloča v proračun (drugi odstavek 34. člena);

3. neposrednega uporabnika državnega oziroma občinskega proračuna, če v pogodbi ne upošteva predpisanih rokov plačil (prvi odstavek 52. člena) ali dogovarja predplačila brez soglasja ministra, pristojnega za finance, oziroma župana (drugi odstavek 52. člena);

4. neposrednega uporabnika državnega oziroma občinskega proračuna, ki brez soglasja ministrstva, pristojnega za finance, odpira račune (prvi odstavek 61. člena);

5. neposrednega in posrednega uporabnika državnega oziroma občinskega proračuna, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba za obvezni del zavarovanja, če v predpisanem roku ne predloži premoženjske bilance (drugi, tretji, četrti in peti odstavek 93. člena);

6. neposrednega uporabnika državnega oziroma občinskega proračuna, če ne organizira finančnega nadzora (100. člen);

7. neposrednega uporabnika državnega oziroma občinskega proračuna, če v predpisanem roku ne predloži letnega poročila pristojnim organom (prvi odstavek 97. člena oziroma prvi odstavek 98. člena);

8. posrednega uporabnika državnega oziroma občinskega proračuna, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba za obvezni del zavarovanja, če v predpisanem roku ne predloži letnega poročila pristojnim organom (99. člen);

9. neposrednega in posrednega uporabnika državnega proračuna, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, če proračunskemu inšpektorju ne da zahtevanih podatkov, listin in poročil, ki se nanašajo na inšpekcijski pregled (prvi odstavek 103. člena), in

10. občine, ki v predpisanem roku ne odpre računa pri Banki Slovenije (109. člen).

12. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

109. člen

(Odpiranje računov občin pri Banki Slovenije)

V dveh letih po uveljavitvi tega zakona morajo občine odpreti račune pri Banki Slovenije.

110. člen

(Prehodno stanje do vzpostavitve sistema enotnega zakladniškega računa)

Do vzpostavitve sistema enotnega zakladniškega računa:

1. s prostimi denarnimi sredstvi na računih državnega proračuna upravlja minister, pristojen za finance;

2. lahko neposredni uporabniki državnega proračuna odpirajo in zapirajo račune le s soglasjem ministra, pristojnega za finance. Na predlog ministra, pristojnega za finance, se računi neposrednih uporabnikov zaprejo po uradni dolžnosti;

3. morata Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, oba v obveznem delu zavarovanja, pred deponiranjem svojih denarnih sredstev pri bankah ali pred nalaganjem prostih denarnih sredstev v vrednostne papirje ponuditi sredstva ministrstvu, pristojnemu za finance, na njegovo zahtevo kot kratkoročno zadolžitev države, če je to potrebno zaradi zagotavljanja likvidnostnih sredstev za izvrševanje državnega proračuna, in

4. je računovodstvo pristojno za opravljanje plačil prek obstoječih računov.

111. člen

(Roki za izdajo podzakonskih predpisov)

(1) Vlada izda predpise iz 21., 23., 78. in 87. člena tega zakona v 120 dneh po uveljavitvi tega zakona.

(2) Minister, pristojen za finance, izda predpise iz 3., 8., 10., 11., 12., 23., 36., 37., 43., 52., 53., 54., 62., 64., 68., 77., 79., 85., 88., 90., drugega odstavka 95., 97., 100. in 101. člena tega zakona v 120 dneh po uveljavitvi tega zakona.

(3) Minister, pristojen za finance, v sodelovanju z ministrom, pristojnim za razvoj, izda predpis iz 23. člena v 120 dneh po uveljavitvi tega zakona.

112. člen

(Prenehanje veljavnosti zakonov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. zakon o financiranju javne porabe (Uradni list RS, št.

48/90, 34/91-I, 30/92, 52/92 – odločba US, 7/93 in 43/93 – odločba US);

2. členi 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13 in 14 zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 45/97 – odločba US, 67/97 – odločba US, 56/98 in 61/99 – odločba US);

3. zakon o strukturi nekaterih naložb določenih javnih zavodov, skladov in zavarovalnih organizacij (Uradni list RS, št. 71/93);

4. zakon o začasni prepovedi privatizacije pravnih oseb in premoženja v lasti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 20/95 in 37/95);

5. zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 5/96, 76/97, 87/97, 34/98, 91/98 in 63/99) in podzakonski predpisi izdani na njegovi podlagi, razen:

– pravilnika o postopkih za izplačila iz proračuna (Uradni list RS, št. 91/98 in 9/99-popravek),

– pravilnika o določanju trimesečnih kvot in mesečnih likvidnostnih načrtov uporabnikov proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 55/99),

– odredbe o ekonomski klasifikaciji javnofinančnih prihodkov in odhodkov, danih in vrnjenih posojil ter zadolževanja in odplačil dolga (Uradni list RS, št. 75/98, 16/99 in 48/99),

– odredbe o evidentiranju in izkazovanju javnofinančnih prihodkov in drugih prejemkov in odhodkov in drugih izdatkov, sredstev in obveznosti do virov sredstev (Uradni list RS, št. 1/98, 16/99 in 48/99),

– navodila o donacijah, ki so prihodek proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 51/98),

– navodila o uporabi sredstev od prodaje in zamenjave nepremičnin in premičnin, ki so v lasti Republike Slovenije in odškodnin iz naslova zavarovanj (Uradni list RS, št. 51/98),

– navodila o uporabi sredstev proračuna Republike Slovenije za nakup opreme manjše vrednosti (Uradni list RS, št. 26/99),

– navodila o finančnem poslovanju upravnih enot ter uprav, uradov in inšpektoratov, ki so upravni organi in organizacije v sestavi ministrstev in imajo svoje enote na lokalnih ravneh (Uradni list RS, št. 65/97 in 20/98),

– navodila o finančnem poslovanju organov, ki vodijo postopek o prekršku (Uradni list RS, št. 65/97),

– navodila o izvedbi 35. člena zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 56/98),

– navodila o načinu vpisovanja podatkov, potrebnih za spremljanje izvrševanja proračuna v plačilne naloge Slovenije (Uradni list RS, št. 2/99),

– navodila o plačevanju skupnih obveznosti proračunskih uporabnikov (Uradni list RS, št. 55/99),

– odredbe o poročanju Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije in Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije o prihodkih in odhodkih, danih in vrnjenih posojilih, spremembah finančnih terjatev in naložb ter zadolževanju in odplačilih dolga (Uradni list RS, št. 16/99),

– uredbe o enotni metodologiji za izdelavo programov za javna naročila investicijskega značaja (Uradni list RS, št. 82/98, 86/98 in 43/99),

– odredbe o načinu oddajanja subvencij, dotacij in drugih transferov iz sredstev proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 5/98),

– navodila o vrsti in načinu pošiljanja podatkov o stanju in spremembah dolgov in izdanih jamstev oseb javnega prava v skladu s 48.a členom zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 52/98 in 65/98),

– uredbe o postopkih zadolževanja in prevzemanja obveznosti pravnih oseb v lasti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 52/98 in 67/98),

– uredbe o odprodaji, oddaji ali zamenjavi nepremičnin in premičnin v lasti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 52/98 in 61/99),

– uredbe o načinu prodaje terjatev Republike Slovenije v postopkih prisilnih poravnav ali stečajev (Uradni list RS, št. 60/99),

– odloka o enotnih izhodiščih za pridobitev soglasja k povečani delovni uspešnosti v javnih zavodih (Uradni list RS, št. 2/99) in

– uredbe o uporabi službenih avtomobilov v organih državne uprave (Uradni list RS, št. 60/99).

(2) Zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije se uporablja še do 31. decembra 1999, ko se prične uporabljati ta zakon, razen določb tretjega stavka prvega odstavka 85. člena zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 5/96, 78/97, 87/97, 34/98 in 91/98) in 43. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 91/98), katere se uporabljajo še do 31. januarja 2000.

113. člen

(Začetek veljavnosti zakona)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Določbe, ki se nanašajo na načrt razvojnih programov, se prvič uporabljajo za pripravo državnega in občinskih proračunov za leto 2001.

(3) Neposredni uporabniki državnega in občinskih proračunov morajo ustanoviti ustrezne oblike notranje kontrole in revizije do 1. januarja leta 2001.

Št. 411-01/99-56/4

Ljubljana, dne 16. septembra 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

3759. Sklep o določitvi kandidata, ki v skladu s 17. členom zakona o volitvah v Državni zbor postane poslanec za preostanek mandatne dobe namesto poslanca, ki mu je prenehal mandat

Na podlagi 7. člena zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 42/92 in 44/94 – odločba US) je Državni zbor Republike Slovenije na 16. seji dne 21. 9. 1999 sprejel naslednji

SKLEP

Potrdi se poslanski mandat Nikolaju Rožiču, rojenemu 21. 11. 1937, stanujočemu Dobrovlje 40, Občina Braslovče.

Št. 020-02/92-27/100

Ljubljana, dne 21. septembra 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

VLADA

3760. Uredba o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra na 1800 MHz za opravljanje storitev mobilne telefonije

Na podlagi 17. člena zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97 odl. US in 13/98 odl. US) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94, 23/96, 47/97 in 23/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra na 1800 MHz za opravljanje storitev mobilne telefonije

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina uredbe)

S to uredbo določa Vlada Republike Slovenije (v nadaljevanju: koncedent) pogoje in postopek za podelitev ene ali več koncesij za uporabo radiofrekvenčnega spektra na 1800 MHz za opravljanje storitev mobilne telefonije.

2. člen

(izrazi)

Poleg izrazov, določenih z zakonom o telekomunikacijah in uredbo o razporeditvi radiofrekvenčnih pasov v Sloveniji (Uradni list RS, št. 7/98), imajo v tej uredbi uporabljeni izrazi naslednji pomen:

1. Storitve mobilne telefonije so telekomunikacijske storitve GSM, ki delujejo v omrežju DCS (digital cellular system) 1800, kot so opredeljene v standardih Evropskega inštituta za telekomunikacijske standarde.

2. Omrežje PSTN/ISDN je javno komutirano telekomunikacijsko omrežje, ki ga za izvajanje javnih storitev govorne telefonije do 31. 12. 2000 upravlja izključno Telekom Slovenije.

3. Ponudnik je pravna oseba, ki vloži ponudbo na javni razpis za podelitev koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra za opravljanje storitev mobilne telefonije.

4. Koncesionar je ponudnik, ki ga na podlagi ponudbe na javnem razpisu izbere koncedent in mu podeli koncesijo za opravljanje storitev mobilne telefonije.

5. Izvajalec storitev je pravna ali fizična oseba, ki jo koncesionar ustanovi ali pooblasti za izvajanje storitev mobilne telefonije na ozemlju Republike Slovenije.

3. člen

(predmet in obseg koncesije)

Koncesija vsebuje pravico do uporabe ustreznega števila dupleksnih radijskih kanalov v za to namenjenih frekvenčnih pasovih 1710/1805 MHz do 1781,6/1876,6 MHz, s predvideno pasovno širino 15 MHz, na celotnem ozemlju Republike Slovenije na način in pod pogoji, določenimi s to uredbo in koncesijsko pogodbo. Koncesionarju bo v skladu z možnostmi dodeljeno, ustrezno število drugih frekvenc za vzpostavitev zvez za medsebojno povezavo baznih postaj in za povezavo na omrežje PSTN/ISDN.

4. člen

(čas trajanja koncesije)

Koncesijo se podeli za obdobje petnajstih let z možnostjo podaljšanja v skladu s 30. členom te uredbe.

5. člen

(prenosljivost koncesije)

Koncesija je neprenosljiva.

6. člen

(pravice koncesionarja)

(1) Koncesionar ima pravico zgraditi ustrezno telekomunikacijsko omrežje in opravljati storitve mobilne telefonije na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(2) Koncesionar na podlagi koncesije pridobi pravico do medomrežne povezave z omrežjem PSTN/ISDN v skladu z določbami uredbe o načinu opravljanja javnih telekomunikacijskih storitev govorne telefonije in teleksa ter o upravljanju javnega telekomunikacijskega omrežja (Uradni list RS, št. 11/98).

(3) Koncesionar, ki ni operater mobilne telefonije GSM, pridobi na podlagi koncesije pravico do sklenitve pogodbe o sledenju z enim operaterjem mobilne telefonije GSM, ki ima koncesijo za uporabo radiofrekvenčnega spektra za storitve mobilne telefonije GSM v skladu z uredbo o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra za storitve mobilne telefonije GSM (Uradni list RS, št. 49/97) za obdobje 24 mesecev od začetka njegovega delovanja.

(4) Za pogodbo o sledenju iz prejšnjega odstavka veljajo enaki tržni pogoji kot za pogodbo oziroma pogodbe, ki jih ima operater mobilne telefonije iz prejšnjega odstavka sklenjene z izvajalci storitev.

II. POGOJI IN POSTOPEK ZA PRIDOBITEV KONCESIJE

7. člen

(podelitev koncesije)

Koncesijo podeli koncedent na podlagi javnega razpisa z upravo odločbo.

8. člen

(javni razpis)

(1) Ministrstvo za promet in zveze izvede javni razpis v imenu koncedenta.

(2) Z javnim razpisom se določi predvsem:

- predmet koncesije,
- začetek in čas trajanja koncesije,
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar,
- obveznosti koncesionarja,
- obvezne sestavine ponudbe,
- rok za oddajo ponudb,
- rok za izdajo odločbe o izbiri koncesionarja,
- merila za izbiro koncesionarja,
- zavarovanje za resnost ponudbe in
- način obveščanja ponudnikov o poteku postopka.

(3) Z javnim razpisom se ne more izključiti operaterjev mobilne telefonije GSM, da sodelujejo na javnem razpisu.

(4) Javni razpis se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, lahko pa tudi v drugih sredstvih javnega obveščanja in traja devetdeset dni od dneva objave.

(5) Šteje se, da je javni razpis uspel, če sta na razpis prispeli najmanj dve veljavni ponudbi. V primeru, da javni razpis ne uspe, se ponovi v tridesetih dneh. Šteje se, da je ponovljeni javni razpis uspel, če je na razpis prispela ena veljavna ponudba.

(6) Razpisno dokumentacijo se dostavi ali izroči na podlagi pisne zahteve interesenta.

(7) Ponudba, ki ne vsebuje vseh v javnem razpisu navedenih obveznih sestavin, je neveljavna.

9. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

Koncesionar mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da je gospodarska družba, registrirana v Republiki Sloveniji,
- da ima v sodni register vpisano ustrezno dejavnost in izpolnjuje pogoje za opravljanje te dejavnosti v Republiki Sloveniji,
- da lastniki koncesionarja nimajo skupaj v drugem koncesionarju več kot 20% kapitala ali upravljavskih pravic.

10. člen

(izbira koncesionarjev)

(1) Koncedent izbere koncesionarja na podlagi poročila Ministrstva za promet in zveze.

(2) Pri izbiri najugodnejše ponudbe bodo upoštevana naslednja merila:

- ponujena tehnološka in kadrovska opremljenost ter kapitalna sposobnost ponudnika,
- kakovost in obseg storitev,
- hitrost in obseg pokrivanja območja in prebivalcev,
- višina cen za storitve,
- višina enkratnega plačila za koncesijo.

III. OBVEZNOSTI KONCESIONARJA

11. člen

(delovanje omrežja in kakovost storitev)

(1) Koncesionar mora opravljati storitve mobilne telefonije v skladu s to uredbo, z drugimi predpisi in s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesionar mora vsako leto pripraviti načrt kakovosti storitev, ki obsega zastavljene cilje glede pokritosti ozemlja, jakosti signala, kazalcev kakovosti storitev, odpravljanja napak, števila naročnikov, delovanja stalnih služb in sledenja med omrežji.

12. člen

(zagotavljanje storitev mobilne telefonije)

Storitve mobilne telefonije morajo biti na voljo neprekinjeno 24 ur na dan in 7 dni v tednu.

13. člen

(odprava napak)

Koncesionar mora zagotoviti odpravo napak v delovanju svojega sistema tako, da poskrbi za neprekinjeno sprejemanje telefonskih klicev o prijavi napake (24 ur na dan in 7 dni v tednu), da odgovori na telefonski klic o prijavi napake v 30 sekundah in začne nemudoma oziroma v najkrajšem možnem času odpravljati napako.

14. člen

(pokrivanje ozemlja)

Obveznosti glede pokrivanja ozemlja s storitvami mobilne telefonije se določi v koncesijski pogodbi v skladu s ponudbo, ki jo koncesionar predloži na javnem razpisu.

15. člen

(povezava z drugimi omrežji)

(1) Koncesionar mora svoje omrežje povezati z omrežjem PSNT/ISDN ter z vsemi omrežji mobilnih storitev.

(2) Koncesionar in operater omrežja PSTN/ISDN skleneta pisno pogodbo o medomrežni povezavi, s katero uredita medsebojna razmerja, zlasti glede priključitve omrežja na omrežje PSTN/ISDN, izmenjave telekomunikacijskih sporo-

čil med omrežjema, tehničnih pogojev, cen, obračunavanja storitev, vodenja in izmenjave tarifnih ter drugih podatkov, ki so potrebni za medsebojno delovanje omrežij.

16. člen
(oštevilčenje)

(1) Naročniške številke oziroma skupine števil, ki mu jih dodeli Uprava Republike Slovenije za telekomunikacije, mora koncesionar dodeljevati v skladu s predpisi in tako, da je njihova izraba učinkovita in ekonomična.

(2) Koncesionar mora pri dodeljevanju naročniških števil oziroma skupin števil svojim uporabnikom nediskriminacijsko uporabljati enaka in objektivna merila.

17. člen
(splošni pogoji)

(1) Koncesionar mora pred začetkom opravljanja storitev izdati splošne pogoje poslovanja z naročniki in jih objaviti tako, da bodo dostopni vsem uporabnikom in drugim zainteresiranim osebam.

(2) Splošni pogoji morajo biti v skladu s to uredbo, z drugimi predpisi in s koncesijsko pogodbo.

(3) Splošni pogoji morajo zagotavljati vsem enakovrstnim naročnikom enak položaj in ne smejo vsebovati določb, ki bi pomenile zlorabo prevladujočega položaja na trgu.

(4) K splošnim pogojem mora koncesionar pridobiti soglasje ministra, pristojnega za zveze. Minister lahko odredi soglasje le, če splošni pogoji ne ustrezajo zahtevam iz prejšnjih odstavkov. Če glede izdaje soglasja minister ne odloči v tridesetih dneh po vložitvi zahteve, se šteje, da je soglasje dano.

18. člen
(naročniško razmerje)

(1) Koncesionar mora skleniti naročniško razmerje z vsako fizično ali pravno osebo s stalnim prebivališčem ali sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pri njem vložila pisno zahtevo za sklenitev naročniškega razmerja. Naročniško razmerje mora skleniti najkasneje v treh delovnih dneh po vložitvi pisne zahteve in v skladu s splošnimi pogoji. Pogodba o naročniškem razmerju mora biti sklenjena v pisni obliki.

(2) Koncesionar lahko sklene naročniško razmerje najdlje za čas, za katerega mu je bila podeljena koncesija.

(3) Koncesionar mora v treh delovnih dneh po sklenitvi pogodbe iz prvega odstavka tega člena na svoje omrežje priključiti naročnikovo radijsko terminalsko opremo, ki ustreza tehničnim zahtevam, določenim v predpisu iz 27. člena zakona o telekomunikacijah, in je opremljena z ustreznimi listinami in oznakami.

19. člen
(podatki o naročnikih)

(1) Koncesionar mora vsako leto poskrbeti za izdajo imenika naročnikov, v katerem so naslednji podatki:

- firma oziroma ime in priimek naročnika,
- naročnikov naslov,
- klicna številka, dodeljena naročniku.

(2) Koncesionar mora zagotoviti delovanje stalne službe za informacije o naročnikih in njihovih klicnih številkah, ki deluje 24 ur na dan in 7 dni v tednu ter se na klic odzove v največ 30 sekundah.

(3) Podatke o naročniku se lahko objavi oziroma sporoči drugim le na podlagi njegovega pisnega soglasja.

20. člen
(cene storitev)

(1) V prvem letu po začetku opravljanja storitev morajo biti cene v skladu s ponudbo, dano na javni razpis za pridobitev koncesije. V tem času jih lahko koncesionar po lastni presoji zniža, zviša pa le s soglasjem ministra, pristojnega za zveze.

(2) Koncesionar mora objaviti cenik storitev iz prejšnjega odstavka tako, da je dostopen uporabnikom.

21. člen
(storitve za invalide in nujne storitve)

(1) Koncesionar mora poskrbeti za uporabo primernih tehničnih rešitev, da se zagotovi dostopnost storitev invalidnim osebam.

(2) Koncesionar mora zagotoviti brezplačne klice na številki 112 in 113.

22. člen
(izvajalci storitev)

(1) Koncesionar in izvajalec storitev skleneta pisno pogodbo, v kateri opredelita medsebojne pravice in obveznosti.

(2) En izvod pogodbe iz prejšnjega odstavka mora koncesionar predložiti ministru, pristojnemu za zveze.

(3) Koncesionar mora vsem izvajalcem storitev zagotoviti enako obravnavanje. Ne sme jim nalagati omejitev v zvezi s poslovanjem, ki ne izhajajo iz predpisov in koncesijske pogodbe, zlasti pa ne sme določiti najnižje cene.

(4) Koncesionar izvajalcem storitev ne sme podeljevati izključnih pravic za prodajo oziroma zagotavljanje storitev na območju celotne Republike Slovenije ali na posameznih ožjih območjih.

(5) Izvajalci storitev vstopajo v razmerja z naročniki v svojem imenu in za svoj račun. Za razmerja med izvajalci storitev in naročniki smiselno veljajo določbe te uredbe, ki se nanašajo na razmerje med koncesionarjem in naročniki, kakor tudi splošni pogoji iz 17. člena te uredbe.

(6) Koncesionar subsidiarno odgovarja za škodo, ki jo povzroči izvajalec storitev v zvezi s prodajo storitev oziroma zagotavljanjem dodatnih storitev.

23. člen
(tajnost podatkov)

(1) Koncesionar mora zagotoviti varstvo osebnih podatkov, podatkov, ki se obdelujejo, pošiljajo in shranjujejo, ter varstvo zasebnosti v skladu s predpisi.

(2) Koncesionar mora v primerih, določenih s predpisi, ki urejajo obrambo, varnost, zaščito in reševanje, zagotoviti primerno opremo, ki omogoča pooblaščenim osebam nadzor nad komunikacijami.

(3) Pogoje za izvajanje določb iz prvega in drugega odstavka tega člena mora koncesionar zagotoviti od začetka in ves čas opravljanja storitev.

24. člen

(obveznosti koncesionarja v vojnem ali izrednem stanju ter ob naravnih in drugih nesrečah)

V primeru vojnega stanja ali izrednega stanja ter ob naravnih ali drugih nesrečah mora koncesionar zagotoviti prednostni vrstni red telekomunikacijskih storitev oziroma spoštovanje prepovedi v skladu s predpisi, ki urejajo obrambo, varnost, zaščito in reševanje.

25. člen
(dostava podatkov)

(1) Koncesionar mora vsako leto predložiti Upravi Republike Slovenije za telekomunikacije poročilo o kakovosti in obsegu storitev, ki jih zagotavlja. Poročilo mora obsegati zlasti podatke o realizaciji ciljev, določenih z načrtom iz tretjega odstavka 11. člena te uredbe.

(2) Na njeno zahtevo mora koncesionar Upravi Republike Slovenije za telekomunikacije v razumnem roku zagotoviti tudi druge podatke, s katerimi razpolaga, v zvezi z delovanjem omrežja in opravljanjem storitev.

26. člen

(plačilo za koncesijo in uporabo frekvenc)

(1) Koncesionar bo plačal oziroma plačeval naslednje dajatve:

- enkratno plačilo za koncesijo v znesku, ki bo določen na podlagi ponudbe koncesionarja, izbranega na javnem razpisu letno koncesijsko dajatev v višini enega odstotka od celotnega prihodka od storitev, ki jih zajema koncesija, v štirih četrtletnih obdobjih. Obrok za tekoče četrtletje se izračuna na podlagi prihodka v preteklem četrtletju ter poravnava v tridesetih dneh po preteku tekočega četrtletja,
- letno dajatev v višini 25.000 EUR v tolarski protivrednosti za pokritje stroškov nadzorovanja omrežja DCS 1800.

(2) Višina, način obračunavanja in plačevanja zneskov iz prejšnjega odstavka bodo določeni v razpisni dokumentaciji in koncesijski pogodbi.

(3) Koncesijska dajatev iz druge alineje prvega odstavka tega člena vsebuje tudi pristojbino za uporabo dodeljenega radiofrekvenčnega kanala iz 3. člena te uredbe.

27. člen

(stroški koncesije)

Koncesionar nosi vse stroške v zvezi s koncesijo, podeljeno na podlagi te uredbe.

IV. KONCESIJSKO RAZMERJE

28. člen

(koncesijska pogodba)

(1) Koncedent in koncesionar skleneta koncesijsko pogodbo, v kateri podrobneje uredita medsebojna razmerja, zlasti glede dodeljenih frekvenc, obveznosti koncesionarja, medomrežnega povezovanja, terminalske opreme, nadzora nad izvajanjem koncesije in načina plačevanja pristojbin.

(2) Koncesijska pogodba začne veljati z dnem podpisa in preneha veljati po izteku časa, za katerega je bila sklenjena, ali s sporazumnim razdrtjem ali z odvzemu koncesije.

29. člen

(sprememba koncesijske pogodbe)

Koncedent lahko zahteva spremembo koncesijske pogodbe v primerih:

- spremembe zakonov in predpisov, ki vplivajo na vsebino koncesijske pogodbe,
- spremenjenih okoliščin, ki jih ni bilo mogoče predvideti ob podpisu koncesijske pogodbe.

30. člen

(podaljšanje koncesije)

(1) Koncesijo se lahko podaljša dvakrat, vsakič za pet let, brez plačila koncesijske dajatve iz prve alineje prvega odstavka 26. člena te uredbe, če koncesionar vsaj osem mesecev pred prenehanjem veljavnosti koncesijske pogodbe pisno predlaga koncedentu njeno podaljšanje.

(2) Koncedent mora v devetdesetih dneh po prejemu vloge pisno sporočiti, če namerava sprožiti postopek za podaljšanje koncesijske pogodbe.

(3) Če koncedent koncesijske pogodbe ne podaljša ali pa ni pravočasno dosežen sporazum o podaljšanju, je koncesionar na pisno zahtevo koncedenta dolžan opravljati sto-

ritve mobilne telefonije še toliko časa, dokler poslov ne prevzame novi koncesionar oziroma še največ osemnajst mesecev.

31. člen

(odvzem koncesije)

(1) Koncedent lahko z odločbo odvzame koncesijo, če:

- koncesionar ni upošteval določb zakonov, predpisov, pogodbe ali dovoljenj, izdanih na podlagi zakona,
- je koncesionar v popolni vlogi podal neresnične informacije,
- koncesionar ni dal vseh s koncesijsko pogodbo predpisanih informacij ministru ali drugim pooblaščenim državnim organom, pristojnim za zveze, oziroma je podal neresnične informacije,
- koncesionar ne izpolnjuje več pogojev iz 9. člena te uredbe, ki so bili pogoj za pridobitev koncesije,
- so bile s pravnomočno odločbo pristojnega organa ugotovljene koncesionarjeve dejavnosti ali opustitve, ki so negativno vplivale na konkurenčnost ali omejevale konkurenčnost na področju, ki je predmet koncesije,
- pride do stečaja koncesionarja,
- koncesionar ne pristane na spremembo koncesijske pogodbe, ki jo v skladu z 29. členom zahteva koncedent.

(2) Po odvzemu koncesije je koncesionar v skladu s splošnimi predpisi o odškodninski odgovornosti odškodninsko odgovoren koncedentu in uporabnikom storitev, s katerimi je sklenil pogodbo.

V. NADZOR

32. člen

(nadzor nad izvajanjem koncesije)

(1) Nadzor nad zakonitostjo dejavnosti koncesionarja izvajajo pristojni inšpekcijski organi.

(2) Nadzor nad izkoriščanjem koncesije izvaja Uprava Republike Slovenije za telekomunikacije.

(3) Koncesionar mora na njihovo zahtevo pooblaščenim uslužbencem Uprave Republike Slovenije za telekomunikacije omogočiti vstop v svoje poslovne prostore, dostop do objektov in naprav, ki so sestavni del omrežja, ter vpogled v poslovno in tehnično dokumentacijo ali pa Upravi Republike Slovenije za telekomunikacije poslati izpis iz te dokumentacije.

VI. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

33. člen

(objava javnega razpisa)

Vlada Republike Slovenije bo objavila javni razpis iz 8. člena te uredbe v 120 dneh po uveljavitvi te uredbe.

34. člen

(veljavnost uredbe)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 347-16/99-1

Ljubljana, dne 16. septembra 1999.

Vlada Republike Slovenije

Marjan Podobnik l. r.
Podpredsednik

MINISTRSTVA

3761. Odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja

Na podlagi 121. člena stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91-I, 19/91-I, 21/94 in 23/96) izdaja minister za okolje in prostor

ODREDBO o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja

1. člen

Vrednost točke za ugotovitev vrednosti stanovanja je določena skladno z rastjo vrednosti nemške marke po srednjem tečaju Banke Slovenije in je 172,33 SIT.

2. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja (Uradni list RS, št. 69/99).

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 361-00-80/91

Ljubljana, dne 15. septembra 1999.

Minister
za okolje in prostor
dr. Pavel Gantar l. r.

3762. Pravilnik o varovanju podatkov policije

Na podlagi 57. člena zakona o policiji (Uradni list RS, št. 49/98) izdaja minister za notranje zadeve

PRAVILNIK o varovanju podatkov policije

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določajo organizacijski in logično-tehnični postopki ter ukrepi za varovanje osebnih in zaupnih podatkov, katerih upravljalca je policija.

Z ukrepi in postopki, določenimi v tem pravilniku, se v policiji:

- zagotavlja varno obravnavanje osebnih in zaupnih podatkov;
- omogoča naknadno ugotavljanje, kdaj so bili posamezni osebni in zaupni podatki obravnavani in kdo jih je obravnaval, in sicer za obdobje, za katero se posamezni podatki hranijo.

2. člen

V tem pravilniku uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. varovan podatek: osebni ali zaupen podatek, katerega obravnavanje mora spremljati izvajanje določenih varnostnih ukrepov in postopkov;

2. evidenca: zbirka (register, razvid, kartoteka) podatkov, ki vsebuje sistematično urejene podatke in se vodi z informacijsko ali klasično tehnologijo ter je namenjena izva-
janju nalog policije;

3. dokument: vsi napisani, narisani, natisnjeni, razmno-
ženi, fotografirani, fotokopirani, fonografirani ali magnetno,
optično oziroma kako drugače zapisani varovani podatki;

4. medij: vse vrste sredstev, na katerih so zapisani podatki;

5. obravnavanje podatkov: postopki in procesi zbira-
nja, obdelave, hrambe, posredovanja, uporabe in uničenja
podatkov;

6. računalniško obravnavanje podatkov: obravnavanje
podatkov s pomočjo računalnika in z napravami, ki rabijo
pomnilnik za shranjevanje celega ali dela računalniškega
programa, in vseh ali dela podatkov, ki so potrebni za izvaja-
nje tega programa;

7. informacijski sistem policije: urejena celota podat-
kov in informacij, metod in sredstev za neposredno opravlja-
nje informacijske dejavnosti, vezane na izvrševanje nalog
policije;

8. lokalni informacijski sistem (v nadaljnjem besedilu:
LIS): urejena celota podatkov in informacij, metod in sred-
stev za neposredno opravljanje informacijske dejavnosti, s
pomočjo katere organizacijske enote policije na eni ali več
delovnih postajah ali strežnikih obravnavajo podatke;

9. vodja LIS: delavec policije, ki je odgovoren za obrav-
navanje podatkov v okviru LIS;

10. telekomunikacijski sistem policije: telekomunika-
cijska infrastruktura, ki se kot zaprt uporabniški sistem upo-
rablja za opravljanje nalog policije;

11. predstojnik: generalni direktor, namestnik general-
nega direktorja, vodja sektorja, službe ali centra, direktor
uprave, pomočnik direktorja uprave ter komandir policijske
postaje;

12. telekomunikacijska zveza: vzpostavljena povezava
za prenos elektromagnetnih signalov po žičnih ali optičnih
nosilcih ali z radijskimi signali;

13. Internet: svetovno komunikacijsko omrežje, ki te-
melji na omrežnem protokolu TCP/IP in ni v lasti nobene
države, podjetja ali posameznika.

II. OSEBJE, KI OBRAVNAVA VAROVANE PODATKE

3. člen

Varovane podatke lahko obravnava le delavec policije,
ki je bil pred sklenitvijo delovnega razmerja ali premestitvijo
na delovno mesto, na katerem bo obravnaval varovane po-
datke, varnostno preverjen.

Delavec policije ob sklenitvi delovnega razmerja ali pre-
mestitvi na delovno mesto, na katerem bo obravnaval varo-
vane podatke, s pisno izjavo potrdi, da je seznanjen s pred-
pisi, ki v policiji urejajo varstvo zaupnih in osebnih podatkov
ter varovanje teh podatkov.

Pisno izjavo hrani kadrovska služba generalne policij-
ske uprave v delavčevi personalni mapi.

Določbe prvih dveh odstavkov tega člena se smiselno
uporabljajo tudi za delavce ministrstva, pristojne za izvajanje
nalog iz 2. člena zakona o policiji. Pisne izjave teh delavcev
hrani kadrovska služba ministrstva za notranje zadeve v de-
lavčevi personalni mapi.

4. člen

Delavec policije lahko varovane podatke uporablja le
za opravljanje z zakonom določenih nalog in skladno z navo-
dili, ki urejajo način obravnavanja posameznih podatkov.

5. člen

Z vsebino varovanih podatkov delavec policije, ki te podatke obravnava, ne sme seznaniti drugih oseb.

Kadar opravljanje nalog policije zahteva, da se z določenimi varovanimi podatki seznanijo tudi druge osebe, mora delavec policije pred posredovanjem teh podatkov dobiti predstojnikovo dovoljenje, razen kadar gre za delavce policije ali ministrstva, pristojne za izvajanje nadzora nad opravljanjem nalog policije.

Kadar je v obravnavanje podatkov ali v izgradnjo oziroma vzdrževanje infrastrukture informacijskega in telekomunikacijskega sistema policije (v nadaljnjem besedilu: ITSP) vključen zunanji izvajalec, mora biti dolžnost varovanja osebnih ali tajnih podatkov, katere upravlja policija, vključena v pogodbo, s katero se uredijo razmerja in odnosi med policijo in izvajalcem pogodbenih del. Izvajalčev delavec mora s pisno izjavo potrditi, da je seznanjen z dolžnostjo varovanja tajnih ali osebnih podatkov policije, ki jih bo obravnaval pri izvajanju pogodbenih del. Pisna izjava je sestavni del pogodbene dokumentacije.

Kadar tako zahteva zakon ali mednarodna pogodba, mora biti delavec izvajalca pred začetkom izvajanja pogodbenih del varnostno preverjen.

Predstavniki javnosti in sindikata, ki so vključeni v obravnavanje pritožbe zoper ravnanje policista ali v delo disciplinske komisije, v okviru katere se bodo obravnavali osebni ali tajni podatki policije, morajo s pisno izjavo potrditi, da so seznanjeni z dolžnostjo varovanja zaupnosti teh podatkov.

6. člen

Vodje sektorjev, samostojnih služb ali centrov ter direktorji policijskih uprav določijo število LIS, katere notranje organizacijske enote jih sestavljajo ter vodje LIS.

7. člen

Tujcem je dovoljen vpogled v varovane podatke policije, če tako določa zakon oziroma mednarodna pogodba.

III. SPLOŠNI VARNOSTNI UKREPI

8. člen

Zaradi varovanja podatkov so delavci policije dolžni izvajati sledeče splošne varnostne ukrepe:

1. kadar zapuščajo svoje delovne prostore, morajo zakleniti pisalne mize, omare, blagajne in pisarne, v katerih hranijo varovane podatke;

2. medijev z varovanimi podatki ne smejo puščati na pisalnih mizah v prisotnosti oseb, ki niso zaposlene v policiji;

3. navodila za uporabo računalniško vodenih evidenc morajo hraniti tako, da niso dostopna nepoklicanim osebam;

4. dosledno izvajati postopek prijave oziroma odjave s svojim osebnim geslom na začetku oziroma ob zaključku dostopa do varovanih podatkov, shranjenih v evidencah ITSP;

5. po končani izdelavi dokumentov z varovanimi podatki morajo poskrbeti za uničenje pomožnega gradiva (npr. poskusnih oziroma neuspešnih izpisov, matric, izračunov in grafikonov, skic ipd.), ki so ga uporabili oziroma ki je nastalo pri izdelavi dokumenta;

6. upoštevati druge predpise, ki jih zavezujejo, kako naj pri svojem delu ravnajo z varovanimi podatki.

IV. VAROVANJE PROSTOROV

9. člen

Prostori, v katerih se obravnavajo varovani podatki, morajo biti varovani z organizacijskimi, fizičnimi in tehničnimi ukrepi, ki nepooblaščenim onemogočajo dostop do medijev in naprav, s katerimi se varovani podatki obravnavajo.

Varnostni ukrepi morajo v prostorih, v katerih se obravnavajo podatki, ki so določeni za »državno tajnost« ali »uradno tajnost« stopnje »strogo zaupno«, omogočati popolno kontrolo in evidentiranje vstopov v te prostore.

10. člen

Delo in gibanje v objektih policije poteka v skladu s hišnim redom, za prostore, v katerih je nameščena informacijska in telekomunikacijska oprema za obravnavanje varovanih podatkov, pa veljajo še naslednja pravila:

1. zadrževanje delavcev policije v teh prostorih, razen tistih, ki so v njem zaposleni, ali je njihova prisotnost nujno potrebna za nemoteno opravljanje delovnih nalog, ni dovoljeno;

2. obiski zunanjih strank (demonstracije, ogledi ipd.) so dovoljeni samo z odobritvijo predstojnika in v spremstvu najmanj enega delavca policije;

3. obiski serviserjev informacijske ali telekomunikacijske opreme so dovoljeni samo na poziv vzdrževalne službe ITSP, serviserja pa mora med obiskom nadzorovati vodja LIS oziroma delavec vzdrževalne službe ITSP.

11. člen

Poleg požarnovarnostnih ukrepov, ki jih za objekte policije predpisuje akt o varstvu pred požarom, velja za prostore, v katerih je instalirana računalniška oprema, še naslednje:

1. prepoved kajenja;

2. prepoved uporabe odprtega ognja;

3. prepoved nameščanja začasne električne napeljave;

4. hramba gorljivih snovi samo v količinah, ki so nujno potrebne za nemoten potek dela;

5. ognjevarne omare, v katerih so shranjeni mediji, morajo biti vedno zaprte.

V. VAROVANJE STROJNE OPREME

12. člen

Strojno opremo, ki je v policiji sistemizirana za informacijsko in telekomunikacijsko obravnavanje varovanih podatkov (v nadaljnjem besedilu: strojna oprema ITSP), je dovoljeno uporabljati le za izvajanje nalog policije.

13. člen

Strojno opremo ITSP lahko uporablja le ustrezno usposobljen delavec policije. Poleg neposrednih uporabnikov imajo dostop do opreme tudi delavci policije, ki opremo vzdržujejo, in pogodbeno vezani zunanji vzdrževalci.

Sektor za informatiko in telekomunikacije (v nadaljnjem besedilu: sektor) mora vsem vodjem LIS zagotoviti pisna navodila o načinu uporabe strojne in programske opreme ter o ukrepih v primeru izpada ali okvare. Vsako okvaro oziroma izpad strojne ali programske opreme, ki zahteva poseg usposobljenega vzdrževalca, je potrebno takoj javiti sektorju, ki odloči, v skladu s predpisanim režimom vzdrževanja, kako se bo okvara odpravila.

VI. VAROVANJE PROGRAMSKE OPREME

14. člen

V policiji se za obravnavanje podatkov lahko uporablja le tista računalniška programska oprema (v nadaljnjem besedilu: program), ki je predpisana s sistemizacijo tehnične opreme in skladna s standardi ITSP.

Skladnost programov s standardi ITSP ugotovi sektor.

Kadar je program, ki je namenjen obravnavanju podatkov policije, samoiniciativno izdelal delavec policije, ki ni vključen v organiziran in načrtovan razvoj programov, mora program pred vključitvijo v uporabo atestirati sektor. Ko je program atestiran, sektor organizira njegovo namestitvev na strojno opremo ITSP.

Za vsak program iz prvega odstavka tega člena mora sektor določiti:

1. kdo ga sme brisati, kopirati ali spreminjati;
2. kje se hrani kopija programa in kdo je odgovoren za njeno ažurnost.

15. člen

Program, ki ga za potrebe ITSP policija kupi od proizvajalcev programske opreme, mora biti opremljen z licenco, ki policiji dovoljuje namestitev in uporabo programov na načrtovanem številu lokacij v organizacijskih enotah policije.

Vse izvorne zapise programov ITSP in licenčno dokumentacijo hrani sektor.

VII. KONTROLA IN EVIDENTIRANJE DOSTOPA DO VAROVANIH PODATKOV IN DRUGIH VIROV ITSP

16. člen

Dostop do podatkov in uporaba drugih virov ITSP mora biti varovana s sistemom, ki preveri identiteto uporabnika in njegovo upravičenost za dostop do podatkov in drugih virov ITSP.

Sistem mora biti zgrajen tako, da onemogoča lažno predstavitev identitete ali upravičenosti oziroma dostop do podatkov in drugih virov ITSP v imenu drugega uporabnika, ne da bi ta za to vedel.

17. člen

Zapis sistema kontrole in evidentiranja dostopa do podatkov in drugih virov ITSP (v nadaljnjem besedilu: dnevnik dela) mora omogočati naknadno ugotavljanje, kateri uporabnik je v določenem času z določenega terminala, delovne postaje ali drugega sredstva ITSP obravnaval varovane podatke in sicer za obdobje, za katero se posamezni podatki hranijo. Uporabniki morajo biti seznanjeni z vrsto zapisov v dnevnik dela in časovno hrambo teh zapisov.

Z dnevnikom dela upravlja organizacijska enota generalne policijske uprave, pristojna za zaščito podatkov, ki določi vsebino zapisov v dnevnik dela in čas hrambe posameznih zapisov. Rok hrambe zapisov dostopov je enak roku hrambe podatkov v varovanih evidencah. Po preteku tega roka se podatki iz dnevnika dela arhivirajo.

Organizacijska enota iz prejšnjega odstavka na podlagi pisnega zahtevka predstojnika ali organizacijske enote generalne policijske uprave, pristojne za notranje preiskave, iz dnevnika dela izpiše podatke, potrebne za preverjanje upravičenosti obravnavanja varovanih podatkov.

18. člen

Kadar kontrola in evidentiranje dostopa do podatkov in drugih virov ITSP temelji na osebnih geslih, mora uporabnik

geslo zamenjati najkasneje po dveh mesecih uporabe, pri tem pa ne sme uporabiti iste kombinacije znakov.

Izjemoma sme geslo veljati daljše časovno obdobje na posebni opremi, določeni v tehnični sistemizaciji.

S sistemom kontrole in evidentiranja dostopa do podatkov in drugih virov ITSP upravlja organizacijska enota generalne policijske uprave, pristojna za zaščito podatkov.

Razvid gesel oziroma osebnih šifer, ki niso sestavni del osrednjega sistema kontrole in evidentiranja dostopa do podatkov in drugih virov ITSP, vodi za svojo organizacijsko enoto vodja LIS, hrani pa ga v železni omari, ki je tehnično varovana, ali v zaklenjeni ter zapečateni železni blagajni s šifro.

VIII. VAROVANJE DOKUMENTOV IN MEDIJEV

19. člen

Zaupni dokumenti in mediji, na katerih so shranjeni zaupni podatki, morajo biti označeni z vrsto tajnosti in stopnjo zaupnosti.

Označevanje vrste tajnosti in stopnje zaupnosti dokumentov se izvaja skladno s predpisi, ki urejajo pisarniško poslovanje državnih organov.

20. člen

Pri izdelavi dokumenta, ki vsebuje podatke, ki so "državna tajnost" ali "uradna tajnost" stopnje "strogo zaupno", se na originalu označi, v koliko izvodih je bil izdelan (napisan, natiskan, narisano, razmnožen) in komu je bil posredovan. Vsak izvod takega dokumenta mora imeti svojo evidenčno številko.

Če je gradivo iz prvega odstavka tega člena sestavljeno iz več listov ali če ima priloge, mora biti vsaka stran označena s stopnjo zaupnosti ali zvezana tako, da listov ali prilog ni mogoče neopazno odstraniti ali iztrgati.

Pri predstavitvi varovanih podatkov na zaslonu ali na kakšen drug multimedijški način mora biti s stopnjo zaupnosti označen vsak del (podobe, slike, projekcije, predvajanja) te predstavitve.

21. člen

Dokumenti s podatki "državna tajnost" ali "uradna tajnost" stopnje "strogo zaupno" morajo biti vedno zaklenjeni v železnih omarah, ki so tehnično varovane, ali v zaklenjenih ter zapečatenih železnih blagajnah s šifro, razen če niso pod neposredno kontrolo delavca, ki take dokumente rabi pri delu.

Ključke teh omar oziroma blagajn morajo imeti delavci pri sebi na svojem delovnem mestu ali v zapečatenih ovojnica pri vodjah pisarn. Rezervni ključki se morajo hraniti pri vodji pisarne predstojnika organizacijske enote. Če se en ključ izgubi, je potrebno ključavnico zamenjati.

V prostore, v katerih se dokumenti iz prvega odstavka tega člena obravnavajo, je dovoljen vstop le delavcem, ki te dokumente izdelujejo, uporabljajo ali varujejo.

22. člen

Terminali in delovne postaje, ki se v prostorih, namenjenih stikom z zunanjimi obiskovalci, uporabljajo za obravnavanje varovanih podatkov, morajo imeti zaslone nameščene tako, da je nepoklicanim onemogočen pogled na prikaz podatkov in drugih informacij.

23. člen

Po izdelavi zaupnega dokumenta s podatki "državna tajnost" ali "uradna tajnost" stopnje "strogo zaupno" je po-

trebno komisijsko uničiti pomožno gradivo (npr. matrice, izračune in grafikone, skice, poskusne oziroma neuspešne izpise ipd.), ki je nastalo pri izdelavi dokumenta. Način uničenja gradiva mora zagotoviti popolno neberljivost in onemogočiti rekonstrukcijo vsebine.

O komisijskem uničenju gradiva iz prvega odstavka tega člena sestavi komisija zapisnik, ki ga podpišejo vsi člani komisije.

Komisijo, ki jo sestavljajo trije člani, določi predstojnik.

Postopek uničevanja dokumentov s podatki, ki so "uradna tajnost" stopnje "zaupno" in "uradna tajnost" stopnje "interno", ter dokumentov z osebnimi podatki določi predstojnik.

Enak postopek se uporablja za podatke, dokumente oziroma medije, ki jim je potekel rok hrambe, in jih je potrebno uničiti.

24. člen

Za vse podatke, ki se obdelujejo in hranijo na glavnem računalniku policije, in za vso programsko opremo glavnega računalnika mora imeti sektor kopijo in dvojniki kopije. Dvojniki kopije mora biti shranjeni na varovani lokaciji izven objekta, v katerem je nameščen glavni računalnik policije.

Kopijo podatkov, ki se lokalno računalniško obdelujejo, ter kopijo sistemskih nastavitev lokalnih strežnikov, vodi vodja LIS. Dvojniki kopije mora biti shranjeni na varovani lokaciji izven objekta, v katerem je nameščen LIS.

Roke in način dopolnjevanja kopij ter medije, na katerih se hranijo, določi sektor za vsako evidenco posebej.

25. člen

Delavec policije, ki ugotovi, da se je nepoklicana oseba seznanila z varovanimi podatki, je to dolžan nemudoma sporočiti predstojniku, ta pa organizacijski enoti generalne policijske uprave, pristojni za zaščito podatkov.

Če se dokument z varovanimi podatki izgubi ali pogreši, je delavec policije o tem dolžan nemudoma obvestiti predstojnika, sam pa ukreniti vse potrebno, da se ugotovijo okoliščine, v katerih je dokument izginil, ter da se odstranijo škodljive posledice in zavarujejo sledi.

26. člen

Za podatke in programe, ki se bodo uporabljali tudi v primeru naravnih nesreč, izrednih razmer in vojne, je potrebno hraniti dvojnike kopij na lokaciji izven sedeža organizacijske enote, v sklopu katere se obravnavajo. Način izdelave, dopolnjevanja in hrambe dvojnikov se določi za vsako evidenco posebej v varnostnem in obrambnem načrtu organizacijske enote oziroma v načrtu delovanja v primeru naravnih nesreč.

IX. VAROVANJE POVEZAV ITSP Z DRUGIMI INFORMACIJSKIMI SISTEMI IN INTERNETOM

27. člen

Dostop do drugih informacijskih sistemov in Interneta ima lahko le tisti delavec policije, ki potrebuje podatke ali druge storitve teh sistemov za opravljanje delovnih nalog in ima tak priključek določen v tehnični sistemizaciji.

ITSP je z drugimi informacijskimi sistemi in Internetom lahko povezan le na način, ki nepooblaščenim uporabnikom preprečuje dostop do varovanih podatkov in naprav, s katerimi se varovani podatki obravnavajo.

28. člen

Dostop uporabnikov ITSP do podatkov in drugih virov Interneta ter drugih informacijskih sistemov je dovoljen le preko skupnih, ustrezno varovanih priključnih točk ITSP.

Na priključni točki iz prejšnjega odstavka tega člena mora biti nameščena varnostna pregrada, ki mora omogočati:

1. upravljanje dostopov delavcev policije do drugih informacijskih sistemov ali Interneta;
2. upravljanje dostopov uporabnikov drugih informacijskih sistemov do varovanih podatkov in naprav, s katerimi se ti podatki obravnavajo;
3. zaznavanje in preprečevanje poskusov dostopov zunanjih uporabnikov Interneta do varovanih podatkov policije;
4. zaznavanje in preprečevanje poskusov vdorov v ITSP;
5. preprečevanje in odkrivanje poskusov vnosov računalniških virusov;
6. kriptozoščito prenosov varovanih podatkov policije preko infrastrukture drugega informacijskega sistema ali interneta.

Generalni direktor policije lahko na pisni predlog predstojnika, katerega organizacijska enota zaradi nemotenega izvajanja nalog policije potrebuje delovno postajo, ki je na internet priključena mimo varnostne pregrade, odobri tak način priključitve. V tem primeru delovna postaja ne sme biti povezana z omrežjem ITSP, na njej ne smejo biti shranjeni varovani podatki policije, nameščena pa mora biti protivirusna zaščita.

Z varnostnimi pregradami ITSP upravlja organizacijska enota generalne policijske uprave, pristojna za zaščito podatkov.

29. člen

Kadar je na varnostni pregradi vključena oprema, ki omogoča spremljanje in evidentiranje aktivnosti posameznega uporabnika ITSP, mora biti vsak delavec policije, preden uporabi povezavo z drugim informacijskim sistemom ali Internetom, o tem na nedvoumen in jasen način opozorjen.

Varnostna pregrada mora, kadar je uporabljena oprema iz prejšnjega odstavka, na spremljanje in evidentiranje dostopov opozoriti tudi zunanje uporabnike Interneta in uporabnike drugih informacijskih sistemov, preden se povežejo z viri ITSP.

X. PRENOS VAROVANIH PODATKOV

30. člen

Prenos varovanih podatkov po telekomunikacijskih zvezah, ki povezuje lokacije organizacijskih enot policije ali lokacije drugih pooblaščenih uporabnikov varovanih podatkov policije, mora biti varovan s postopki in ukrepi, ki nepooblaščenim preprečujejo prilaščanje ali uničenje varovanih podatkov ter neupravičeno seznanjanje z njihovo vsebino.

Prenos podatkov, ki so "državna tajnost" ali "uradna tajnost" stopnje "strogo zaupno", po telekomunikacijskih zvezah, mora biti kriptološko varovan. Kriptološko varovanje izvaja organizacijska enota generalne policijske uprave, pristojna za zaščito podatkov. Sredstva, postopke in ukrepe kriptološkega varovanja prenosa podatkov določi generalni direktor policije.

31. člen

Policija medije z zaupnimi dokumenti dostavlja s kurirsko pošto.

Delavec, ki odpravlja pošto, mora kurirja seznaniti z vrsto in stopnjo zaupnosti dokumenta in z ukrepi za varovanje take pošte.

Dokumenti z zaupnimi in osebnimi podatki morajo biti v zapečatenih pisemskih ovojnica, te pa prenašane v kovčku ali torbi, opremljeni s primernimi varnostnimi mehanizmi.

Za prenos dokumentov, ki so "državna tajnost" ali "uradna tajnost" stopnje "strogo zaupno", mora biti kurir oborožen ali imeti oboroženo spremstvo.

XI. ODGOVORNOST ZA IZVAJANJE UKREPOV IN POSTOPKOV VAROVANJA

32. člen

Za neposredno izvajanje postopkov in ukrepov za varovanje osebnih in zaupnih podatkov so odgovorni predstojniki.

Predstojniki so dolžni:

1. poslovanje organizacijskih enot policije organizirati tako, da zagotovijo spoštovanje določb tega pravilnika in drugih predpisov o zavarovanju podatkov v policiji;

2. seznaniti delavce z dolžnostjo, varovati osebne in zaupne podatke;

3. v primeru dejavnosti, ki je usmerjena v ogrožanje integritete osebnih in zaupnih podatkov, takoj ukreniti vse, da se tako ogrožanje onemogoči oziroma prepreči.

33. člen

Delavec policije, ki krši dolžnost varovanja zaupnih in osebnih podatkov, je disciplinsko odgovoren za hujšo kršitev delovnih obveznosti in dolžnosti.

XII. NADZOR NAD IZVAJANJEM UKREPOV IN POSTOPKOV VAROVANJA

34. člen

Nadzor nad izvajanjem tega pravilnika opravljata organizacijski enoti generalne policijske uprave, pristojni za nadzor in zaščito podatkov.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

35. člen

Za delavca policije, ki je na dan uveljavitve tega pravilnika že v delovnem razmerju v Ministrstvu za notranje zadeve, se šteje, da izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 3. člena tega pravilnika.

Delavec policije iz prejšnjega odstavka mora v roku treh mesecev po uveljavitvi tega pravilnika s pisno izjavo potrditi, da je seznanjen s predpisi, ki v policiji urejajo varstvo osebnih in zaupnih podatkov ter varovanje teh podatkov. Pisno izjavo hrani kadrovska služba generalne policijske uprave v delavčevi personalni mapi.

36. člen

Vodje sektorjev, samostojnih služb ali centrov ter direktorji policijskih uprav v roku treh mesecev po uveljavitvi tega pravilnika določijo lokalne informacijske sisteme v organizacijskih enotah, katerih predstojniki so ter vodje lokalnih informacijskih sistemov. Z imenovanjem vodij LIS prenehajo veljati imenovanja dosedanjih vodij mikroročunalniških delovnih postaj (MRDP).

37. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0319-S-021-2/99

Ljubljana, dne 22. septembra 1999.

Borut Šuklje l. r.
Minister
za notranje zadeve

3763. Pravilnik o merilih in postopkih za določanje zaupnosti podatkov policije

Na podlagi 57. člena zakona o policiji (Uradni list RS, št. 49/98) izdaja minister za notranje zadeve

P R A V I L N I K **o merilih in postopkih za določanje zaupnosti podatkov policije**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določajo merila in postopki za določanje zaupnosti podatkov, katerih upravljavka je policija, čas veljavnosti določitve zaupnosti, spreminjanje ali preklic zaupnosti podatka policije, odgovornost za izvajanje pravilnika in nadzor nad izvajanjem pravilnika.

2. člen

V tem pravilniku uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. podatek: sporočilo o določenem dejstvu, ki se nanaša na izvajanje nalog policije, ter operativno-tehnično ali drugo materialno sredstvo ali objekt, ki ga uporablja policija;

2. zaupen podatek: podatek, ki ga je v tem pravilniku določen za tajnost, drug podatek, ki ga je za tajnega skladno z merili tega pravilnika določil predstojnik, ter podatek, ki ga je za tajnega določil drug pristojni organ, organizacija ali družba;

3. zaupen dokument: vsak napisan, narisani, natisnjen, razmnožen, fotografiran, fotokopiran, fonografiran, magnetno, optično ali kako drugače zapisan zapis, ki vsebuje zaupne podatke;

4. izpeljan zaupen dokument: dokument, v katerega so vključeni (citirani, pripeti, priloženi) deli ali celotni zapisi dokumentov, ki so že določeni za zaupne;

5. evidenca: zbirka (register, razvid, kartoteka) podatkov, ki se obravnava z informacijsko ali klasično tehnologijo ter je namenjena izvajanju nalog policije;

6. obravnavanje podatkov: postopki in procesi zbiranja, obdelave, hrambe, posredovanja, uporabe in uničevanja podatkov;

7. razkritje podatkov: sporočanje ali izročanje podatkov nepoklicani osebi ali omogočanje nepoklicani osebi, da pride do podatkov;

8. operativno-tehnično in drugo materialno sredstvo: vsa premična sredstva in stvari, ki so po tehnični sistemizaciji policije predvidene za delovanje policije;

9. objekt: vse vrste stanovanj, zgradb ali drugih objektov nad in pod zemljo, ki jih uporablja policija.

II. MERILA ZA DOLOČANJE ZAUPNOSTI PODATKOV

3. člen

Zaupni podatki policije so podatki, določeni v tem pravilniku, in podatki, ki so določeni za tajnost, ker bi njihovo razkritje nepoklicanim škodovalo varnosti države ali izvajanju nalog policije.

4. člen

Zaupni podatki policije so podatki, ki so določeni za:

- državno ali
- uradno tajnost.

Glede na varnostni pomen imajo podatki, ki so določeni za uradno tajnost, tri stopnje zaupnosti:

- strogo zaupno;
- zaupno;
- interno.

5. člen

Podatki, ki so določeni za "vojaško tajnost", se po tem pravilniku obravnavajo kot "uradna tajnost" enake stopnje zaupnosti.

Podatki, ki so določeni za "poslovno tajnost", se po tem pravilniku obravnavajo kot "uradna tajnost" - "zaupno", če predstojnik ne določi višje stopnje zaupnosti.

Zaupni podatki mednarodnih oziroma meddržavnih organizacij se obravnavajo na naslednji način:

- podatki z oznako »Top Secret« kot »državna tajnost«;
- podatki z oznako »Secret« kot »uradna tajnost« - »strogo zaupno«;
- podatki z oznako »Confidential« kot »uradna tajnost« - »zaupno«;
- podatki z oznako »Restricted« kot »uradna tajnost« - »interno«.

6. člen

Državna tajnost so:

- ocene varnostnih razmer, na katerih temelji varnostna in obrambna politika Republike Slovenije;
- načrti za organiziranje in delovanje služb policije v izrednih razmerah in vojni;
- načrti in organizacija varovanja določenih oseb, organov, objektov in okolišev;
- načrti, organizacija in algoritmi kriptološkega varovanja podatkov;
- načrti in organizacija sistema ugotavljanja identitete in pooblastil uporabnikov informacijskega in telekomunikacijskega sistema policije (v nadaljnjem besedilu: ITSP).

Državna tajnost so tudi drugi podatki o delu policije, ki so tako pomembni, da bi z njihovo izdajo nastale ali bi očitno lahko nastale škodljive posledice za varnost države ali njene politične ali gospodarske koristi in jih je za državno tajnost določil predstojnik ali drug pristojni organ, organizacija ali družba.

7. člen

Podatkom, ki so določeni za uradno tajnost, se glede na njihov pomen določi stopnja zaupnosti: strogo zaupno, zaupno ali interno.

Uradna tajnost - strogo zaupno so:

- dejavnosti policije, katerih razkritje nepoklicani osebi bi onemogočilo ali odložilo izvršitev uradne naloge ali pripomoglo k izvršitvi kaznivega dejanja;
- operativni ukrepi, dejanja in metode, ki jih izvaja policija, da se prepreči storitev kaznivega dejanja, odkrije ali prime storilca kaznivega dejanja;

- programi dela, analize, poročila in konkretne akcije s področja notranjih preiskav;

- načrti varovanja in varnostnih ukrepov za objekte, ki so varovani s signalno-tehničnimi napravami;
- zapisi sistema kontrole in evidentiranja dostopov do podatkov in drugih virov ITSP;

- načrti delovanja radijskih sistemov policije;
- načrt načina, časa in smeri dostavljanja zaupnih dokumentov policije;

- načrti nalog in ukrepov policije v izrednih razmerah in vojni;

- listine zaupnega poveljevanja (pogovorniki, kodirani zemljevidi);

- personalne mape in drugi osebni podatki delavcev policije, ki izvajajo tajno policijsko delovanje;

- identifikacijski in drugi osebni podatki tajnih policijskih sodelavcev;

- evidenca oseb, zoper katere se izvajajo pooblastila iz 49. člena ZPol in vhodni dokumenti za to evidenco;

- evidenca oseb, zoper katere se izvajajo posebni ukrepi zbiranja dokazov iz ZKP in vhodni dokumenti za to evidenco;

- dokumentacija finančnih sredstev za posebne namene;

- evidenca gesel uporabnikov ITSP;
- posamezno geslo uporabnika ITSP.

Uradna tajnost - strogo zaupno so tudi drugi podatki o delu policije, ki so tako pomembni, da bi z njihovo izdajo nastale ali bi lahko nastale hujše škodljive posledice za delovanje policije in jih je za uradno tajnost - strogo zaupno določil predstojnik ali drug pristojni organ, organizacija ali družba.

Uradna tajnost - zaupno so:

- zapisniki in magnetogrami kolegija generalnega direktorja policije;

- osnutek letnega programa dela in letnega poročila policije;

- poročila o nadzoru v enotah policije;
- dokumentacija o preizkusu strokovne usposobljenosti in psihofizičnih zmožnosti policistov;

- personalna mapa delavca policije;

- izvorni zapis programske opreme, ki je za potrebe ISP izdelana v policiji;

- fonetični indeks oseb in evidence, ki ga sestavljajo.

Uradna tajnost - zaupno so tudi drugi podatki o delu policije, ki so tako pomembni, da bi njihovo razkritje nepoklicanim škodovalo izvajanju nalog policije in jih je za uradno tajnost - zaupno določil predstojnik ali drug pristojni organ, organizacija ali družba.

Uradna tajnost - interno so podatki o delu policije, katerih obravnavanje mora biti zaradi izvajanja nalog policije omejeno na zaposlene v policiji in jih je za uradno tajnost - interno določil predstojnik ali drug pristojni organ, organizacija ali družba.

8. člen

Predstojnik ob podpisu dokumenta, ki vsebuje tajne podatke, določene v tem pravilniku, dokument označi, skladno s predpisi o pisarniškem poslovanju državnih organov, z vrsto tajnosti in stopnjo zaupnosti.

III. POSTOPKI ZA DOLOČANJE ZAUPNOSTI PODATKOV

9. člen

Vrsto tajnosti in stopnjo zaupnosti podatkov določajo naslednji predstojniki:

- generalni direktor policije,
- namestnik generalnega direktorja policije,

- vodja sektorja, centra ali službe,
- direktor policijske uprave,
- pomočnik direktorja policijske uprave in
- komandir policijske postaje.

10. člen

Predstojnik s podpisom dokumenta določi vrsto tajnosti in stopnjo zaupnosti ob nastanku posameznega dokumenta, ob vzpostavitvi evidence oziroma na začetku izvajanja ukrepov in postopkov s policijskega delovnega področja.

Kadar se zaupni podatki na sestankih ali drugih podobnih srečanjih obravnavajo ustno ali s pomočjo multimedij-skih pripomočkov, je predstojnik ali delavec, ki ga predstojnik pooblasti, prisotne dolžan obvestiti o vrsti tajnosti in stopnji zaupnosti obravnavanih podatkov. Obvestilo se evidentira v zapisniku ali posebnem uradnem zaznamku, ki mu mora biti priložen seznam prisotnih, potrjen z njihovimi lastnoročnimi podpisi.

11. člen

Vsak delavec policije je dolžan v okviru svojih pristojnosti in po določilih tega pravilnika presojati pomen dokumentov, operativno-tehničnih in drugih materialnih sredstev ter objektov in predstojniku predlagati določitev oziroma označitev njihove tajnosti in zaupnosti.

IV. DOLOČITEV ČASA ZAUPNOSTI PODATKA

12. člen

Čas veljavnosti zaupnosti podatka določi predstojnik ob določitvi oziroma označitvi vrste tajnosti in stopnje zaupnosti podatka.

Če predstojnik časa zaupnosti podatka ne določi, velja oznaka zaupnosti tri leta.

Podatki, ki so sestavni del evidenc, določenih v 7. členu, so zaupni, dokler se ne arhivirajo, nato pa se hranijo in varujejo skladno z določili zakona o arhivskem gradivu in arhivih.

V. SPREMEMBA ALI PREKLIC ZAUPNOSTI PODATKA

13. člen

Vrsto tajnosti in stopnjo zaupnosti podatka lahko spremeni ali prekliče le predstojnik, ki jo je določil, ali generalni direktor policije.

Spremembo ali preklic vrste tajnosti ali stopnje zaupnosti podatka določi predstojnik s podpisom priloge k dokumentu, ki je opremljena z novo oznako zaupnosti ali opombo, da se prejšnja oznaka zaupnosti prekliče. O spremembi ali preklicu zaupnosti morajo biti obveščeni vsi uporabniki tega dokumenta.

Policija ne sme spreminjati ali preklicati vrste tajnosti in stopnje zaupnosti podatkov, ki jih določijo drugi organi in organizacije.

VI. ODGOVORNOST ZA IZVAJANJE PRAVILNIKA

14. člen

Za spoštovanje meril in neposredno izvajanje postopkov za določanje vrste tajnosti in stopnje zaupnosti podatkov so odgovorni predstojniki.

Predstojniki so dolžni poslovanje svojih organizacijskih enot organizirati tako, da zagotovijo spoštovanje določb te-

ga pravilnika in drugih predpisov, ki določajo merila in postopke za določanje vrste tajnosti in stopnje zaupnosti podatkov v državni upravi.

VII. KOLIZIJA VARSTVA OSEBNIH IN ZAUPNIH PODATKOV

15. člen

Določitev osebnega podatka za zaupnega ne izključuje pravic posameznika, na katerega se podatki nanašajo, iz zakona o varstvu osebnih podatkov.

VIII. NADZOR NAD IZVAJANJEM PRAVILNIKA

16. člen

Nadzor nad izvajanjem določb tega pravilnika opravlja ta organizacijski enoti generalne policijske uprave, pristojni za nadzor in zaščito podatkov.

IX. KONČNI DOLOČBI

17. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se za policijo preneha uporabljati pravilnik o določanju zaupnih podatkov in o varovanju zaupnih in osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 8/93).

18. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0319-S-021-1/99

Ljubljana, dne 22. septembra 1999.

Borut Šuklje l. r.
Minister
za notranje zadeve

3764. Odločba o imenovanju organizacije za preskušanje oljčnega olja

Na podlagi 7. člena pravilnika o oljčnem olju (Uradni list RS, št. 30/99), 3. člena pravilnika o kriterijih za imenovanje organizacij za preskušanje (Uradni list RS, št. 63/99) ter 7. in 8. člena javnega natečaja za imenovanje organizacij za preskušanje oljčnega olja (Uradni list RS, št. 65-66/99) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

ODLOČBO
o imenovanju organizacije za preskušanje oljčnega olja

1

Za preskušanje oljčnega olja glede njegove kakovosti v primerih inšpekcijskega nadzora oziroma spora, se od 15. septembra 1999 dalje imenuje Kmetijsko veterinarski zavod Nova Gorica, Pri hrastu 18, 5000 Nova Gorica.

2

Imenovanje velja do 31. 12. 2000.

3

Ta odločba se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 324-16/99
Ljubljana, dne 15. septembra 1999.

Minister
za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Ciril Smrko l. r.

3765. Odločba o imenovanju organizacije za preskušanje medu

Na podlagi 13. člena pravilnika o medu (Uradni list RS, št. 30/99), 3. člena pravilnika o kriterijih za imenovanje organizacij za preskušanje (Uradni list RS, št. 63/99) ter 7. in 8. člena javnega natečaja za imenovanje organizacij za preskušanje medu (Uradni list RS, št. 65-66/99) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

ODLOČBO o imenovanju organizacije za preskušanje medu

1

Za preskušanje medu glede njegove kakovosti v primerih inšpekcijskega nadzora oziroma spora, se od 15. septembra 1999 dalje imenuje Kmetijski inštitut Slovenije, Hacquetova 17, 1000 Ljubljana.

2

Imenovanje velja do 31. 12. 2000.

3

Ta odločba se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 324-14/99
Ljubljana, dne 15. septembra 1999.

Minister
za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Ciril Smrko l. r.

3766. Odločba o imenovanju organizacije za preskušanje piva

Na podlagi 20. člena pravilnika o pivu (Uradni list RS, št. 48/99), 3. člena pravilnika o kriterijih za imenovanje organizacij za preskušanje (Uradni list RS, št. 63/99) ter 7. in 8. člena javnega natečaja za imenovanje organizacij za preskušanje piva (Uradni list RS, št. 65-66/99) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

ODLOČBO o imenovanju organizacije za preskušanje piva

1

Za preskušanje piva glede njegove kakovosti v primerih inšpekcijskega nadzora oziroma spora, se od 15. septem-

bra 1999 dalje imenuje Inštitut za hmelnjarstvo in pivovarstvo Žalec, Cesta Žalskega tabora 2, 3310 Žalec.

2

Imenovanje velja do 31. 12. 2000.

3

Ta odločba se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 324-15/99
Ljubljana, dne 15. septembra 1999.

Minister
za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Ciril Smrko l. r.

3767. Odločba o pooblastitvi inštituta za opravljanje nalog

Na podlagi 40. in 74. člena zakona o kemikalijah (Uradni list RS, št. 36/99) izdaja minister za zdravstvo naslednjo

ODLOČBO

1

Za opravljanje nalog v zvezi izvajanjem zakona o kemikalijah se pooblasti Univerza v Ljubljani, Medicinska fakulteta, Inštitut za sodno medicino, 1000 Ljubljana, Korytkova 2 (v nadaljnjem besedilu: Inštitut za sodno medicino).

2

Inštitut za sodno medicino opravlja naslednje naloge:

- sodna toksikologija pri zastupitvi s kemikalijami, vključno s pesticidi in drugimi strupenimi snovmi,
- klinična toksikologija pri zastupitvah s kemikalijami, vključno s pesticidi in drugimi strupenimi snovmi, kot podpora Centru za zastupitve,
- identifikacija najpogostejših psihoaktivnih snovi v prometu v Republiki Sloveniji,
- terapevtsko spremljanje manj pogostih in analizo zahtevnejših zdravil,
- občasne meritve s področja profesionalne toksikologije,
- druge naloge v skladu s programom iz 3. točke te odločbe.

3

Inštitut za sodno medicino vsako leto pripravi program dela. Program sprejme v soglasju z ministrom za zdravstvo, najkasneje do 30. novembra za naslednje leto.

4

Stroški za izvajanje nalog iz 2. točke te odločbe se krijejo iz državnega proračuna na podlagi programa iz prejšnje točke.

5

Ta odločba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 5813-1/98-223

Ljubljana, dne 17. septembra 1999.

dr. Marjan Jereb, dr. med. l. r.
Minister
za zdravstvo

– informativno-dokumentacijsko dejavnost za akutne zastrupitve s kemikalijami,
– stalno informacijsko-konzultacijsko dejavnost za akutne zastrupitve s kemikalijami,
– vodi register zastrupitev,
– sodeluje pri oblikovanju in nadzoru centralnih zalog antidotov v Republiki Sloveniji,
– druge naloge v skladu s programom iz 3. točke te odločbe.

3

Center za zastrupitve vsako leto pripravi program dela. Program sprejme v soglasju z ministrom za zdravstvo, najkasneje do 30. novembra za naslednje leto.

4

Stroški za izvajanje nalog iz 2. točke te odločbe se krijejo iz državnega proračuna na podlagi programa iz prejšnje točke.

5

Ta odločba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 5813-1/98-222

Ljubljana, dne 17. septembra 1999.

dr. Marjan Jereb, dr. med. l. r.
Minister
za zdravstvo

3768. Odločba o pooblastitvi inštituta za opravljanje nalog

Na podlagi 40. in 74. člena zakona o kemikalijah (Uradni list RS, št. 36/99) izdaja minister za zdravstvo naslednjo

ODLOČBO

1

Za zbiranje, urejanje in stalno posredovanje podatkov o akutnih zastrupitvah in drugih učinkih kemikalij se pooblasti Klinični center, Strokovna poslovna skupnost (SPS) Interna klinika, Zaloška 7, 1525 Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: Center za zastrupitve).

2

Center za zastrupitve opravlja naslednje naloge:

3769. Seznam zdravil skupine C, za katere je bilo od 16. 7. 1999 do 15. 9. 1999 izdano dovoljenje za promet

Na podlagi 56. člena zakona o zdravilih (Uradni list RS, št. 9/96) objavlja Urad Republike Slovenije za zdravila

SEZNAM zdravil skupine C, za katere je bilo od 16. 7. 1999 do 15. 9. 1999 izdano dovoljenje za promet

Zap. št.	Registrirano ime Zdravilne učinkovine	Farmacevtska oblika Pakiranje	Način izdaje	Proizvajalec Predlagatelj	Št.odločbe Datum veljavnosti Črtna koda Delovna šifra
000231	HOVA suhi ekstrakt korenine zdravilne špajke (5:1) suhi ekstrakt cveta navadnega hmelja (5,5:1)	filmsko obložena tableta škatlica s 30 filmsko obloženimi tabletami (3x10 tablet v pretisnem omotu)	brez recepta v lekarnah in specializiranih trgovinah	Gebro Broschek GmbH, Fieberbrunn Avstrija Alpe Adria Pharma d.o.o., Farmacevtsko podjetje Dolenjska cesta 99, Ljubljana, Slovenija	512/C-0058/99 25.08.2004 3837010002598 371025
000232	POMIRJEVALNI ČAJ korenina zdravilne špajke cvet navadnega hmelja list navadne melise list poprove mete	zdravilni čaj škatla z vrečko po 100 g zdravilnega čaja	brez recepta v lekarnah in specializiranih trgovinah	Galex d.d. Murska Sobota Slovenija Galex d.d. Murska Sobota Gregorčičeva 27a, Murska Sobota, Slovenija	512/C-0047/99 25.08.2004 3837010002543 336033

Št. 512-41/99-85

Ljubljana, dne 17. septembra 1999.

Direktorica
Urada Republike Slovenije za zdravila
Nada Irgolič, mag. farm., spec. l. r.

REPUBLIŠKA VOLILNA KOMISIJA

3770. Ugotovitev, da je mandat poslanca Državnega zbora prešel na naslednjega kandidata

Glede na sklep Državnega zbora Republike Slovenije, s katerim je ugotovil, da je Petru Petroviču prenehal mandat poslanca Državnega zbora na podlagi 9. člena zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 48/92 in 44/94) je Republiška volilna komisija na 30. seji dne 21. septembra 1999, na podlagi 17. in 37. člena zakona o volitvah v Državni zbor (Uradni list RS, št. 44/92 in 60/95)

u g o t o v i l a,

da je mandat poslanca Državnega zbora prešel na naslednjega kandidata z liste kandidatov LDS – Liberalna demokracija Slovenije v V. volilni enoti za volitve poslancev v Državni zbor. To je Nikolaj Rožič, roj. 21. novembra 1937, stanujoč Dobrovlje 40, Občina Braslovče.

Kandidat je dne 17. septembra 1999 podal izjavo, da sprejema mandat.

Št. 18-4/96-4/99

Ljubljana, dne 21. septembra 1999.

Republiška volilna komisija

Namestnik predsednika
Janez Srebot l. r.

Člani:

dr. Bojan Bugarič l. r.

mag. Slobodan Rakočević l. r.

dr. Igor Kaučič l. r.

Marija Bukovec Marolt l. r.

Mira Palhartinger l. r.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

3771. Statut Detektivske zbornice Republike Slovenije

Na podlagi pogodbe o ustanovitvi Detektivske zbornice Republike Slovenije in drugega odstavka 7. člena zakona o detektivski dejavnosti (Uradni list RS, št. 32/94) je ustanovna skupščina Detektivske zbornice Republike Slovenije na seji, dne 21. 10. 1994, sprejela, skupščina zbornice pa na seji, dne 27. 2. 1998, spremenila in dopolnila ter v prečiščenem besedilu sprejela

STATUT

Detektivske zbornice Republike Slovenije

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Detektivska zbornica Republike Slovenije (v nadaljevanju: zbornica) je pravna oseba in obvezna oblika strokovnega in poslovnega združevanja detektivov, ki na območju

Republike Slovenije opravljajo detektivsko dejavnost kot samostojni poklic ali v okviru detektivske družbe.

2. člen

Zbornico upravljajo detektivi neposredno prek skupščine zbornice in prek svojih predstavnikov v drugih organih zbornice.

3. člen

Ime zbornice je: Detektivska zbornica Republike Slovenije.

Sedež zbornice je v Ljubljani, Tržaška c. 2.

Zbornica ima svoj znak, ki je ovalne položne oblike, v katerem je naslednje besedilo: Detektivska zbornica Republike Slovenije, ki obkroža obris Slovenije, v katerega je umeščena pajkova mreža z izhodiščem v položaju Ljubljane.

4. člen

Zbornica ima pečat.

V pečatu je besedilo z enako vsebino in grafično izvedbo kot je določeno za znak zbornice.

II. ORGANI ZBORNICE IN ARBITRAŽA

5. člen

Organi zbornice so:

- skupščina,
- upravni odbor,
- nadzorni odbor,
- predsednik zbornice in podpredsednik zbornice,
- častno razsodišče.

a) Skupščina

6. člen

Skupščino zbornice tvorijo vsi detektivi, včlanjeni v zbornico.

7. člen

Skupščino zbornice vodi na skupščini izvoljeno delovno predsedstvo.

Predsednik zbornice, v njegovi odsotnosti pa podpredsednik zbornice, sklicuje in vodi seje skupščine do izvolitve delovnega predsedstva.

Po izvolitvi delovnega predsedstva predsedujoči skupščine vodi sejo skupščine v skladu s tem statutom in poslovnikom o delu skupščine.

8. člen

Skupščina ima naslednje pristojnosti:

- odloča o spremembah in dopolnitvah ustanovitvene pogodbe;
- sprejema statut zbornice in poslovnik o delu skupščine;
- določa program dela zbornice;
- določa finančni načrt in zaključni račun zbornice;
- voli in razrešuje predsednika, podpredsednika zbornice, upravni in nadzorni odbor;
- sprejema kodeks detektivske poklicne etike;
- sprejema poslovnik o delu častnega razsodišča;
- voli in razrešuje člane častnega razsodišča in
- druge, ki jih v skladu z zakonom določa ta statut.

9. člen

Volilno programska skupščina zbornice se skliče najmanj vsaka štiri leta. Redna skupščina se skliče najmanj

enkrat letno, z namenom sprejemanja zaključnega računa, določitve programa dela in določitve finančnega načrta. Po potrebi se lahko skliče tudi izredna skupščina.

Pooblaščen sklicatelj je dolžan sklicati skupščino zbornice tudi na zahtevo najmanj tretjine članov skupščine.

Sklic, vodenje, odločanje in druga vprašanja v zvezi z delom skupščine se rešujejo na podlagi poslovnika o delu skupščine, ki ga sprejema skupščina z večino glasov, prisotnih na skupščini.

b) Upravni odbor

10. člen

Skupščina zbornice z večino glasov vseh članov skupščine izvoli v upravni odbor devet članov. Mandat članov upravnega odbora traja štiri leta.

Predsednik zbornice in podpredsednik zbornice sta člana upravnega odbora po svoji funkciji.

Upravnemu odboru predseduje predsednik zbornice, v njegovi odsotnosti pa podpredsednik zbornice.

Ne glede na trajanje mandata, določenega v prvem odstavku tega člena, lahko skupščina predčasno razreši člana upravnega odbora in izvoli nadomestnega člana:

- če članu upravnega odbora preneha članstvo v detektivski zbornici;
- če član upravnega odbora v odboru ni dejaven ali ne deluje v skladu s splošnimi akti zbornice;
- na zahtevo člana upravnega odbora.

11. člen

Sklic, vodenje seje in odločanje na seji upravnega odbora upravni odbor uredi s posebnim poslovníkom o delu upravnega odbora.

12. člen

Pristojnosti upravnega odbora so:

- izvajanje sklepov skupščine;
- pripravljane predlogov splošnih aktov zbornice, ki jih sprejema skupščina zbornice;
- pripravljane predlogov programa dela, finančnega načrta in zaključnega računa;
- odločanje o podelitvi licence;
- odločanje o odvzemu licence zaradi neizpolnjevanja pogojev, odpovedi članstva ali sklepa častnega razsodišča;
- soglašanje k ustanovitvi detektivske družbe;
- odločanje kot pritožbeni organ na prvi stopnji o zadevah izvajanja javnih pooblastil;
- v soglasju z Ministrstvom za notranje zadeve sprejema pravilnik o pogojih za pridobitev licence za opravljanje detektivske dejavnosti, postopku pridobitve licence in načinu vodenja evidenc o izdanih in odvzetih licencah;
- v soglasju z Ministrstvom za notranje zadeve določa vsebino zahtevanih znanj in preizkusa znanja v postopku za pridobitev licence;
- po predhodni pridobitvi mnenja Ministrstva za notranje zadeve predpiše obrazec službene izkaznice detektiva in obrazec evidence detektivov;
- določanje članov programskega sveta in članov komisije za preizkus znanja v skladu z zakonom;
- pripravljane strokovnih podlag s področja izvajanja detektivske dejavnosti;
- določanje višine članskega prispevka;
- določanje načina vodenja evidence detektivov;
- določanje organizacijskih predpisov in aktov s področja delovnih razmerij, vezanih na delovanje strokovne službe zbornice;

- zagotavljanje izvajanja nadzora nad delom članov zbornice v skladu z zakonom in splošnimi akti zbornice;
- določanje pogojev pod katerimi zbornica oziroma njena strokovna služba opravlja dobičkonosne dejavnosti;
- odločanje o vseh drugih zadevah po tem statutu, in o tistih zadevah, ki po tem statutu niso izključne pristojnosti skupščine ali drugih organov zbornice.

c) Nadzorni odbor

13. člen

Nadzorni odbor nadzira finančno poslovanje zbornice.

14. člen

Nadzorni odbor ima predsednika in dva člana, ki jih za mandatno dobo štiri leta izvoli in razrešuje skupščina, z večino glasov vseh članov skupščine.

15. člen

Nadzorni odbor se sestane najmanj dvakrat letno, in sicer pred sprejetjem zaključnega računa za preteklo leto in pred sprejetjem finančnega načrta za naslednje leto.

Nadzorni odbor mora poročati skupščini o svojih ugotovitvah o materialno-finančnem poslovanju zbornice in o svojem delu. V zvezi s svojimi ugotovitvami predlaga skupščini ustrezne ukrepe.

č) Predsednik zbornice

16. člen

Predsednik zbornice zastopa in predstavlja zbornico, predseduje upravnemu odboru zbornice in zagotavlja operativno delovanje zbornice v skladu z zakonom, splošnimi akti zbornice in sklepi skupščine ter upravnega odbora zbornice.

Podpredsednik zbornice v času predsednikove odsotnosti nadomešča predsednika zbornice z vsemi pooblastili in odgovornostmi predsednika.

d) Častno razsodišče

17. člen

Za obravnavanje kršitev, ki se članom zbornice očitajo v zvezi z njihovim članstvom in opravljanjem detektivske dejavnosti ter za razreševanje sporov med člani zbornice in člani zbornice in tretjimi osebami, ki nimajo narave gospodarskih sporov, skupščina zbornice imenuje častno razsodišče, ki ga sestavlja predsednik in štiri člani, ki jih izvoli skupščina zbornice z večino glasov vseh članov skupščine. Mandat članov častnega razsodišča traja štiri leta.

Častno razsodišče odloča v senatu, ki ga sestavljajo predsednik in dva člana, ki ju za vsak posamezen primer določi predsednik častnega razsodišča.

Postopek pred častnim razsodiščem, kršitve in disciplinske ukrepe, ki jih izreka častno razsodišče, določa poslovnik o delu častnega razsodišča Detektivske zbornice Republike Slovenije.

e) Arbitraž

18. člen

V zbornici se ustanovi arbitraž za reševanje gospodarskih sporov, če se stranke v skladu z zakonom dogovorijo za njeno pristojnost.

Arbitražo sestavljajo člani, ki jih predlaga vsaka stran-ka, ki je v sporu, ter predsednik arbitraže in dodatni člani, ki jih imenuje predsednik zbornice. Število članov arbitraže mora biti liho. Če stranke v roku 15 dni po pozivu ne predlagajo svojih članov v arbitražo, se šteje, da arbitraže ni mogoče sestaviti.

Arbitraža uporablja v svojem postopku določila ZPP, ki se nanašajo na gospodarske spore.

Odločitev arbitraže je dokončna.

III. DEJAVNOST ZBORNICE

19. člen

Zbornica v soglasju z Ministrstvom za notranje zadeve, na podlagi javnega pooblastila, ob uporabi določil zakona o splošnem upravnem postopku:

- daje in odvzema licence za opravljanje detektivske dejavnosti in vodi evidenco o izdanih in odvzetih licencah;
- določa program preizkusa znanja in postopek ter način preverjanja znanja kot pogoje za pridobitev licence, in zagotavlja preverjanje znanja.

Pogoje za pridobitev licence detektiva, postopek in način izdajanja in odvzemanja licenc in vodenja evidenc o izdanih in odvzetih licencah, način in postopek preverjanja znanja kandidatov za pridobitev licence in vsebine znanj zbornica podrobneje določi s pravilniki, ki jih v soglasju z Ministrstvom za notranje zadeve sprejme upravni odbor zbornice.

Zbornica samostojno v skladu z zakonom in podzakonskimi akti ter tem statutom:

- določa program svojega dela in delovanja;
- sprejema z zakonom in s tem statutom določene splošne akte;
- zagotavlja vodenje evidence detektivov;
- zagotavlja izvajanje nadzora nad delom njenih članov.

Opravljanje pooblastil oziroma nalog iz prvega odstavka tega člena se financira s sredstvi republiškega proračuna.

20. člen

Neprofitne dejavnosti:

- pospeševanje razvoja detektivske dejavnosti;
- nudenje ustrezne pomoči v zvezi z opravljanjem detektivskega dela.

Profitne dejavnosti:

- marketinške in promocijske dejavnosti;
- organizacija seminarjev in tečajev;
- strokovna pomoč in poslovne storitve za člane ter tržno posredovanje informacij.

21. člen

Zbornica skrbi za navezovanje stikov in izmenjavo izkušenj s tujimi detektivskimi združenji.

22. člen

Zbornica lahko, glede na svoj interes, sodeluje z drugimi zbornicami v državi pri različnih skupnih projektih, izvajanju storitev, pretoku informacij in drugih dogovorjenih dejavnostih.

IV. PRAVICE IN OBVEZNOSTI ČLANOV

23. člen

Člani zbornice imajo naslednje pravice in obveznosti:

- pravico do upravljanja zbornice, samostojno in prek svojih predstavnikov v organih;

- brezplačno uporabljati neprofitne storitve zbornice;
- redno plačevati članarino;
- oblikovati stališča in dajati pobude za uresničevanje nalog;
- druge pravice in obveznosti, ki jih določajo splošni akti;
- pravico do obveščeniosti prek možnosti vpogleda v akte in dokumente zbornice, prek objav na oglasni deski v prostorih zbornice in prek posebnih pisnih obvestil (cirkularjev).

24. člen

Posamezen član lahko odpove članstvo v zbornici. Odpoved je potrebno podati zbornici v pisni obliki. Na podlagi odpovedi upravni odbor odvzame licenco.

V. STROKOVNA SLUŽBA

25. člen

Zbornica lahko zagotavlja opravljanje strokovnih, administrativno-tehničnih, knjigovodsko-računovodskih in finančnih opravil prek lastne strokovne službe.

Strokovno službo vodi sekretar zbornice.

Sekretarja zbornice imenuje upravni odbor zbornice, za mandatno dobo štiri leta.

26. člen

Operativno organizacijsko, kadrovsko strukturo in področje delovnih razmerij v strokovni službi z aktom o organizaciji in sistemizaciji določi upravni odbor zbornice.

Do vzpostavitve lastne strokovne službe lahko upravni odbor zaupa izvajanje del delokroga strokovne službe za to področje strokovno usposobljenim fizičnim ali pravnim osebam.

VI. SREDSTVA ZA DELO ZBORNICE

27. člen

Zbornica pridobiva sredstva za svoje delo iz naslednjih virov:

- iz članarine, ki jo plačujejo člani zbornice neposredno;
- iz pristopnih deležev za vpis v evidenco kandidatov za detektiva in v evidenco detektivov;
- iz sredstev republiškega proračuna;
- iz plačil za opravljanje profitnih storitev;
- iz drugih virov, ki so v skladu s statutom in drugimi splošnimi akti zbornice.

Višino pristopnih deležev in višino članarine ter pogoje plačevanja določa upravni odbor zbornice s sklepom.

28. člen

Zbornica preneha obstajati:

- na podlagi sklepa skupščine;
- če prenehajo zakonski pogoji za njen obstoj.

VII. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

29. člen

Z dnem uveljavitve tega statuta preneha veljati statut Detektivske zbornice Republike Slovenije, ki ga je dne 21. 10. 1994 sprejela ustanovna skupščina Detektivske zbornice Slovenije.

Do izdaje soglasja Vlade Republike Slovenije k členom tega statuta, ki se nanašajo na izvajanje javnih pooblastil zbornice, se na podlagi soglasja Vlade Republike Slovenije št. 023-06/94-6/28 z dne 6. 6. 1995 pri izvajanju javnih pooblastil zbornice uporabljajo členi od 23 do 34 statuta, ki ga je dne 21. 10. 1994 sprejela ustanovna skupščina Detektivske zbornice Slovenije.

30. člen

Ta statut začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 002/98

Ljubljana, dne 27. februarja 1998.

Predsednik
skupščine
Danilo Zorn l. r.

Na podlagi 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 23/96 in 47/97) in 7. člena zakona o detektivski dejavnosti (Uradni list RS, št. 32/94) je Vlada Republike Slovenije dala soglasje k 19. členu statuta Detektivske zbornice Slovenije pod št. 228-02/99-1 z dnem 29. junija 1999.

3772. Pravilnik o pogojih za pridobitev in odvzem licence za opravljanje detektivske dejavnosti, o postopku pridobitve in odvzema licence in o načinu vodenja evidence o izdanih in odvzetih licencah

Na podlagi 8. člena zakona o detektivski dejavnosti (Uradni list RS, št. 32/94), v skladu z 19. členom statuta Detektivske zbornice Republike Slovenije, je upravni odbor Detektivske zbornice Republike Slovenije po predhodnem soglasju Ministrstva za notranje zadeve dne 27. 8. 1999 sprejel

P R A V I L N I K **o pogojih za pridobitev in odvzem licence za opravljanje detektivske dejavnosti, o postopku pridobitve in odvzema licence in o načinu vodenja evidence o izdanih in odvzetih licencah**

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta pravilnik določa pogoje, način in postopek za pridobitev in odvzem licence za opravljanje detektivske dejavnosti in način vodenja evidence o izdanih in odvzetih licencah.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV LICENCE

2. člen

Licenco za opravljanje detektivske dejavnosti lahko pridobi fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- je državljan Republike Slovenije;
- je dokončal visoko ali višjo šolo;
- je uspešno opravil preizkus znanja o vsebinah in postopkih, kot je določeno v pravilniku o programu in postopku preizkusa znanja kandidatov za pridobitev licence za opravljanje detektivske dejavnosti;
- ni bil pravnomočno obsojen zaradi storitve naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti;
- najmanj zadnji dve leti pred vložitvijo vloge za pridobitev licence ni opravljal nalog pooblaščenih uradnih oseb Ministrstva za notranje zadeve ali obveščevalno-varnostnih služb.

III. NAČIN IN POSTOPEK PRIDOBITVE IN ODVZEMA LICENCE

1. Vloga za pridobitev licence

3. člen

Kandidat, ki želi pridobiti licenco za opravljanje detektivske dejavnosti, vloži pisno vlogo pri Detektivski zbornici Republike Slovenije, v kateri obvezno navede:

- priimek in ime,
- datum in kraj rojstva ter enotno matično številko občana,
- naslov stalnega in morebitnega začasnega prebivališča (ulica, hišna številka, kraj in poštna številka),
- stopnjo in smer strokovne izobrazbe ter podatke o zaposlitvenem statusu.

Vlogi iz prvega odstavka mora kandidat priložiti:

- pri notarju overjeno kopijo potrdila o državljanstvu Republike Slovenije;
- pri notarju overjeno kopijo diplome ali potrdila ustanove, ki je diplomu izdala;
- potrdilo, da ni bil pravnomočno obsojen zaradi storitve naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, ki ga izda organ, ki vodi evidenco o pravnomočno obsojenih osebah;
- za osebe, ki v zadnjih dve letih pred vložitvijo vloge niso bile zaposlene kot pooblaščenice uradne osebe Ministrstva za notranje zadeve ali v varnostno-obveščevalnih službah, pri notarju overjeno kopijo strani delovske knjižice;
- potrdilo o uspešno opravljenem preizkusu znanja, pridobljeno v skladu s pravilnikom o programu in postopku preizkusa znanja kandidatov za pridobitev licence za opravljanje detektivske dejavnosti.

Potrdila oziroma dokazila tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka so lahko izdana z datumom največ 30 dni pred datumom predaje vloge.

Ne glede na določilo prejšnjega odstavka je veljavnost potrdila o uspešno opravljenem preizkusu znanja časovno neomejena razen v primeru, če upravni odbor zbornice na podlagi četrtega odstavka 4. člena pravilnika o programu in postopku preizkusa znanja kandidatov za pridobitev licence za opravljanje detektivske dejavnosti odloči, da morajo kandidati, ki so že opravili preizkus znanja, licence pa še niso pridobili, ponovno opravljati preizkus znanja delno ali v celoti.

2. Postopek vloge za pridobitev licence

4. člen

O popolnosti vloge iz prejšnjega člena odloči pooblaščenca oseba Detektivske zbornice Republike Slovenije s sklepom.

Oseba iz prvega odstavka tega člena odloča v upravnem postopku in mora imeti najmanj višjo strokovno izobrazbo upravne, pravne ali druge ustrezne smeri.

Osebo iz prvega odstavka s sklepom imenuje upravni odbor Detektivske zbornice Republike Slovenije.

Popolno vlogo iz prvega odstavka pooblaščen oseba Detektivske zbornice nemudoma predloži Ministrstvu za notranje zadeve z namenom presoje, ali vložnik izpolnjuje vse z zakonom in tem pravilnikom predpisane pogoje za pridobitev licence.

5. člen

Če pooblaščen oseba iz prejšnjega člena ugotovi, da so podani formalni zadržki za izdajo licence, o tem sprejme sklep.

Sklep iz prvega odstavka tega člena mora biti odpravljen vložniku v roku 15 dni od dne, ko je zbornica prejela vlogo.

Sklep mora biti obrazložen in opremljen s pravnim podukom o možnosti pritožbe upravnemu odboru zbornice.

6. člen

Če pooblaščen oseba zbornice ugotovi, da je vloga nepopolna, vložnika pokliče, da vlogo v 15 dneh od prejema poziva dopolni.

Če vložnik vloge v pozivnem roku ne dopolni, pooblaščen oseba vlogo s sklepom zavrže.

Za odpremo in vsebino sklepa se smiselno uporabljajo določila 5. člena tega pravilnika.

3. Podelitev licence

7. člen

O podelitvi licence s sklepom odloča upravni odbor detektivske zbornice na podlagi popolne vloge, ugotovitve izpolnjevanju pogojev za podelitev licence in soglasja Ministrstva za notranje zadeve.

Upravni odbor zbornice mora o podelitvi odločiti v roku 30 dni od dne, ko so bili izpolnjeni vsi pogoji za podelitev licence.

Sklep o podelitvi licence, listino o izdani licenci, izkaznici in značko detektiva kandidatu izda predsednik zbornice, ko se izkaže, da je vplačal pristopni delež za vpis v evidenco detektivov.

Višino pristopnega deleža za vpis v evidenco detektivov s sklepom določi upravni odbor zbornice.

Kandidat sklep o podelitvi licence, listino o izdani licenci, izkaznico in značko prevzame osebno.

4. Odvzem licence

8. člen

O odvzemu licence odloča upravni odbor zbornice s sklepom:

- če ugotovi, da je nosilec licence prenehal izpolnjevati katerega od pogojev, ki jih na podlagi 8. člena zakona o detektivski dejavnosti določa 2. člen tega pravilnika oziroma, če je Ministrstvo za notranje zadeve preklicalo soglasje k licenci;

- če ugotovi, da je detektiv postal trajno nezmožen za opravljanje detektivske dejavnosti ali je izgubil poslovno sposobnost;

- če nosilec licence poda pisno izjavo, da izstopa iz članstva v zbornici, ali pisno izjavo, da ne želi več opravljati detektivske dejavnosti;

- če je detektivu opravljanje detektivske dejavnosti prepovedano s pravnomočnim sodnim sklepom;

- če je bilo o odvzemu licence dokončno odločeno v postopku pred častnim razsodiščem zbornice;

- če nosilec licence umre.

Sklep upravnega odbora zbornice je po predhodni pridobitvi soglasja Ministrstva za notranje zadeve o odvzemu licence dokončen.

9. člen

Sklep iz prejšnjega člena tega pravilnika mora biti obrazložen in opremljen s pravnim podukom o možnosti uveljavljanja sodnega varstva.

10. člen

Z dnem dokončnosti sklepa o odvzemu licence se nosilec licence izbriše iz evidence izdanih licenc in vpiše v evidenco odvzetih licenc, odvzem licence pa objavi v Uradnem listu RS. Detektiva, ki mu je bila licenca odvzeta, pooblaščen organ zbornice pozove, da v roku 8 dni vrne izkaznico in značko detektiva.

V primeru, da se detektiv, ki mu je bila licenca odvzeta, ne odzove pozivu k vračilu izkaznice in značke, pristojni organ zbornice prične s postopkom pred pristojnim državnim organom, v katerem zagotovi preprečitev zlorabe detektivske izkaznice in značke.

IV. EVIDENCA IZDANIH IN ODVZETIH LICENC

11. člen

Evidenco izdanih in odvzetih licenc in potrdil o izdanih licencah, izkaznicah in značkah detektiva vodi Detektivska zbornica Republike Slovenije.

Zbornica mora podatke iz evidence redno posredovati Ministrstvu za notranje zadeve.

12. člen

V evidenco o izdanih licencah izdajatelj vpiše:

- evidenčno številko, zaporedno številko licence;

- evidenčno številko izkaznice detektiva;

- evidenčno številko značke detektiva;

- osebo, kateri je bila licenca izdana z vsemi identifikacijskimi podatki: priimek, ime, EMŠO, naslov prebivališča;

- številko spisa (zbirke listin), v katerem zbornica hrani vse vloge, dokazila in korespondenco, vezano na izdajo licence po tem pravilniku in vse naknadne spremembe podatkov.

13. člen

Nosilec licence je dolžan v roku 15 dni od dne, ko je prišlo do spremembe podatkov, ki se hranijo v evidenci, spremembo podatkov pisno sporočiti izdajatelju licence.

Opustitev javljanja sprememb podatkov je disciplinska kršitev.

14. člen

Detektivska zbornica je dolžna zagotoviti vpogled v evidenco izdanih licenc za opravljanje detektivske dejavnosti pod pogoji in na način, ki je skladen z zakonom o varstvu osebnih podatkov.

15. člen

Za vodenje evidence o odvzetih licencah se smiselno uporabljajo določila tega pravilnika o vodenju evidence izdanih licenc.

V. STROŠKI POSTOPKA ZA IZDAJO LICENCE

16. člen

Upravni odbor detektivske zbornice na podlagi predhodnega izračuna, s sklepom določa zneske pristopnega deleža za vpis v evidenco kandidatov za detektive, pristopnega deleža za vpis v evidenco detektivov in znesek, ki ga mora vplačati kandidat ob ponovnem opravljanju preizkusa znanja delno ali v celoti.

VI. KONČNA DOLOČBA

17. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 2

Ljubljana, dne 27. avgusta 1999.

Predsednik
Detektivske zbornice RS
Danilo Zorn l. r.

3773. Pravilnik o programu in postopku preizkusa znanja kandidatov za pridobitev licence za opravljanje detektivske dejavnosti

Na podlagi prvega odstavka 5. člena in drugega odstavka 8. člena zakona o detektivski dejavnosti (Uradni list RS, št. 32/94), v skladu z 19. členom statuta Detektivske zbornice Republike Slovenije, je upravni odbor Detektivske zbornice Republike Slovenije po predhodnem soglasju Ministrstva za notranje zadeve dne 27. 8. 1999 sprejel

P R A V I L N I K
o programu in postopku preizkusa znanja
kandidatov za pridobitev licence za opravljanje
detektivske dejavnosti

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta pravilnik določa:

- način določanja programa preizkusa znanja;
- okvirne programske vsebine;
- postopek opravljanja preizkusa znanja;
- stroške in nosilce stroškov postopka preizkusa znanja kandidatov za pridobitev licence za opravljanje detektivske dejavnosti.

II. NAČIN DOLOČANJA PROGRAMA PREIZKUSA ZNANJA

2. člen

Strokovne podlage programa preizkusa znanja in predlog o načinu preverjanja znanja kandidatov pripravi programski svet Detektivske zbornice Republike Slovenije, ki ga imenuje upravni odbor detektivske zbornice, v sestavi šestih članov, od katerih tri člane predlaga Ministrstvo za notranje zadeve, tri člane pa upravni odbor detektivske zbornice.

Člani programskega sveta so strokovnjaki za posamezna področja, ki jih morajo glede na vsebino in način izvajanja

obvladovati kandidati za pridobitev licence za opravljanje detektivske dejavnosti.

Članstvo v programskem svetu ni vezano na članstvo v zbornici ali na delovno razmerje pri Ministrstvu za notranje zadeve.

3. člen

Člani, imenovani v programski svet, iz svojih vrst izvolijo predsednika in namestnika predsednika.

Upravni odbor detektivske zbornice je dolžan na poziv predsednika programskega sveta programskemu svetu zagotoviti administrativno-tehnično pomoč.

4. člen

Programski svet podrobneje predpiše vsebine znanj, ki jih mora ob preizkusu znanja izkazati kandidat, in literaturo za naslednje programske teme:

1. Področje in način dela detektiva ter statusne oblike organiziranja delovanja.
2. Kodeks detektivske poklicne etike.
3. Človekove pravice in svoboščine.
4. Varnostni sistem Republike Slovenije.
5. Osnove kriminalistike.
6. Osnove kazenskega procesnega in materialnega prava in izvrševanje kazenskih sankcij.
7. Osnove upravnega postopka,
8. Osnove izvršilnega in pravnega postopka.
9. Varovanje osebnih podatkov in varovanje poslovne tajnosti.

10. Detektivska dejavnost in obilicijaska razmerja.
 11. Osnove pravosodnega sistema.
 12. Osnove družinskega in dednega prava.
 13. Osnove javne uprave.
- Predpisani program potrdi upravni odbor zbornice s sklepom.

Če iz sprememb veljavnih predpisov, na katerih temeljijo vsebine znanj iz prvega odstavka tega člena ali iz drugih vsebinskih razlogov, izhaja potreba po spremembi oziroma dopolnitvi predpisanih vsebin znanj, ki jih mora ob preizkusu znanja izkazati kandidat, programski svet spremeni oziroma dopolni predpisane vsebine znanj in spremenjeni program predloži v potrditev upravnemu odboru zbornice. Pred odločanjem o potrditvi spremenjenega programa mora upravni odbor zbornice pridobiti soglasje Ministrstva za notranje zadeve.

Upravni odbor zbornice s sklepom odloči, ali so spremembe in dopolnitve programa takšnega obsega, da je potrebno izvesti dodatno obvezno seminarsko usposabljanje detektivov, ki so že pridobili licenco, in ali je potrebno, da kandidati, ki so že opravili preizkus znanja, licence pa še niso pridobili, ponovno opravljajo preizkus znanja delno ali v celoti.

5. člen

Upravni odbor zbornice je dolžan zagotoviti, da se navedbe o predpisanih vsebinah znanj in navedba predpisane literature objavijo v brošuri, ki je kandidatom za pridobitev licence za opravljanje detektivske dejavnosti na razpolago na sedežu zbornice.

III. NAČIN PREIZKUŠANJA ZNANJA

6. člen

Način preizkušanja znanja določijo programski svet. Programski svet pripravi tudi spisek vprašanj in merila ocenjevanja uspešnosti kandidatov.

IV. PRIJAVA NA PREIZKUS ZNANJA

7. člen

Kandidat, ki želi opravljati preizkus znanja za pridobitev licence detektiva, na Detektivsko zbornico Republike Slovenije naslovi pisno vlogo, v kateri navede svoje podatke (ime in priimek, rojstne podatke, naslov bivališča, stopnjo in smer strokovne izobrazbe).

8. člen

Prijave evidentira sekretar zbornice in o evidentiranju vloge obvesti kandidata. Obvestilo vsebuje tudi rok predviden za izvedbo preizkusa znanja.

9. člen

K preizkusu znanja se pokliče vse prijavljene kandidata, ki so vlogo podali najkasneje 30 dni pred datumom, ki je določen za preizkus znanja.

Kandidate je o datumu in uri ter kraju preizkusa znanja potrebno obvestiti najkasneje 15 dni pred dnem, ki je določen za preizkus znanja.

Obvestili iz prejšnjega odstavka obvezno vsebujeta tudi poziv kandidatom, da pred pristopom k preizkusu znanja plačajo pristopni delež za vpis v evidenco kandidatov za detektive, z navedbo zneska in žiro računa.

Kandidata, ki izpolnjuje pogoje iz tega člena, se vpiše v evidenco kandidatov za detektive.

V. DOLOČANJE ROKOV PREIZKUŠANJA ZNANJA

10. člen

Roke preizkušanja znanja glede na razvidne potrebe po preizkusu znanja določa upravni odbor Detektivske zbornice Republike Slovenije.

Ne glede na število prijavljenih kandidatov mora upravni odbor Detektivske zbornice Republike Slovenije določiti za preizkus znanja najmanj dva roka v koledarskem letu.

VI. KOMISIJA ZA PREIZKUS ZNANJA

11. člen

Preizkus znanja s področij, ki jih določi programski svet po vnaprej pripravljenih vprašanih in ob upoštevanju meril ocenjevanja iz 6. člena tega pravilnika, izvaja komisija za preizkus znanja, v katero imenujeta Ministrstvo za notranje zadeve in upravni odbor zbornice vsak po dva člana.

Člani komisije izvolijo predsednika in namestnika predsednika.

Članstvo v komisiji in programskem svetu se ne izključuje.

VII. ODSTOP OD PREIZKUSA ZNANJA

12. člen

Če kandidat ne pristopi k preizkusu znanja v roku, ki je določen s pozivom, izostanka pa ne opraviči, ali če od preizkusa odstopi potem, ko je že pristopil, se šteje kot da preizkusa ni uspešno opravil.

Kandidat, ki ni pristopil k preizkusu znanja iz opravičljivih razlogov, lahko preizkus opravlja v enem od naslednjih

rokov kot prvi preizkus, če je z obrazloženo pisno vlogo odstop od preizkusa opravičil najmanj 8 dni pred dnem, ki je določen za preizkus.

Opravičljivi razlogi iz prejšnjega odstavka so:

– bolezen ali poškodba kandidata s takšnimi indikacijami, ki kandidatu onemogočajo pripravo na preizkus in pristop k preizkusu;

– bolezen ožjega družinskega člana, ki kandidatu onemogoča pripravo na preizkus ali pristop k preizkusu;

– smrt v ožji družini;

– drugi objektivni razlogi, zaradi katerih se kandidat ni mogel pripraviti na preizkus oziroma mu je bil onemogočen pristop k preizkusu.

O utemeljenosti razlogov iz prejšnjega odstavka odloča upravni odbor Detektivske zbornice Republike Slovenije s sklepom. Pred odločitvijo o utemeljenosti razlogov za odstop od preizkusa znanja lahko upravni odbor od kandidata zahteva dodatne pojasnila in dokazila.

Upravni odbor lahko izjemoma opraviči odstop od preizkusa znanja tudi v primeru, če je kandidat pisno vlogo iz drugega odstavka tega člena podal prepozno, če je njegova zamuda pri podajanju vloge posledica višje sile ali drugih tehničnih razlogov, če je kandidat vlogo iz drugega odstavka tega člena podal najkasneje do dne in ure, ki sta predvidena za preizkus znanja, in če je iz vloge razvidno, da so razlogi za odstop nastopili po izteku roka iz drugega odstavka tega člena.

VIII. EVIDENTIRANJE POSTOPKA PREIZKUŠANJA ZNANJA, OCENJEVANJE IN IZDAJANJE POTRDIL

13. člen

Komisija za preizkus znanja kandidatov o vsakem preizkusu sestavi pisno poročilo, v katerem navede:

– vprašanja, ki so bila kandidatom postavljena;

– ocene znanja kandidatov, sprejete na podlagi meril ocenjevanja.

14. člen

Na podlagi poročila iz prejšnjega člena predsednik komisije za preizkus znanja vsakemu kandidatu izda potrdilo, v katerem je navedeno, ali je kandidat preizkus znanja opravil uspešno, delno uspešno ali neuspešno.

Kopijo potrdila predsednik komisije vroči na naslov upravnega odbora zbornice.

IX. PRITOŽBENI POSTOPEK KANDIDATA

15. člen

Kandidat, ki ni uspešno opravil preizkusa znanja ali je preizkus znanja opravil delno uspešno, ima pravico do pritožbe upravnemu odboru Detektivske zbornice Republike Slovenije.

Za pregled dokumentacije o postopku preverjanja znanja kandidata, ki se je pritožil, upravni odbor zbornice imenuje poročevalca. Poročevalec pred izročitvijo predmeta upravnemu odboru v odločanje:

– pregleda vso dokumentacijo o preizkusu znanja in jo primerja z navedbami kandidata v pritožbi;

– pridobi mnenje predsednika komisije za preizkus znanja.

Upravni odbor v pritožbenem postopku s sklepom:

- zavrne kandidatovo pritožbo kot neutemeljeno;
- odloči, da kandidat lahko preizkus znanja ponovi v istem izpitnem roku, vendar ne prej kot v 15 dneh in ne kasneje kot v 30 dneh po izpitnem roku.

X. STROŠKI PREIZKUSA ZNANJA

16. člen

Stroški prvega pristopa k preizkusu znanja so zajeti v pristopnem deležu za vpis v evidenco kandidatov za detektive.

V primeru, da kandidat ne pristopi k preizkusu znanja iz razlogov, ki niso opravičljivi po 12. členu tega pravilnika, preizkusa znanja ne opravi ali pa ga opravi delno uspešno, mora pred ponovnim pristopom k preizkusu znanja vplačati stroške ponovnega preizkusa, v višini, ki jo s sklepom določi upravni odbor zbornice.

XI. KONČNA DOLOČBA

17. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 2

Ljubljana, dne 27. avgusta 1999.

Predsednik
Detektivske zbornice RS
Danilo Zorn l. r.

3774. Dopolnitev pravilnika o stopnjah običajnega odpisa, primanjkljaja blaga in remitende (kalo, razbitje in okvara nosilcev besede, slike, zvoka)

Na podlagi 7. in 8. točke 4. člena in drugega odstavka 5. člena zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 89/98), 3. točke 14. člena pravilnika o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 4/99 in 45/99), 31. člena statuta Gospodarske zbornice Slovenije in 3. člena poslovnika o organizaciji in delu Združenja za tisk in medije je Upravni odbor Združenja za tisk in medije sprejel

DOPOLNITEV PRAVILNIKA o stopnjah običajnega odpisa, primanjkljaja blaga in remitende (kalo, razbitje in okvara nosilcev besede, slike, zvoka)

1. člen

V pravilniku o stopnjah običajnega odpisa, primanjkljaja blaga in remitende (kalo, razbitje in okvara nosilcev besede, slike, zvoka), (Uradni list RS, št. 53/99) se v prvem odstavku 2. člena za dejavnostjo D 22.15 drugo založništvo doda še dejavnost D 22.2 tiskarstvo.

2. člen

Ta dopolnitev pravilnika začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Predsednica
Upravnega odbora
Združenja za tisk in medije
mag. Rina Klinar l. r.

OBČINE

LJUBLJANA

3775. Odlok o spremembah in dopolnitvah dolgoročnega plana občin in mesta Ljubljane za obdobje 1986–2000 za območje Mestne občine Ljubljana

Na podlagi 1. in 2. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90), določil zakona o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 18/84 in 15/89), 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Uradni list RS, št. 26/90, 3/91, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97) in 26. člena statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 32/95, 33/95, 71/97, 13/98) je Mestni svet mestne občine Ljubljana na 7. seji dne 15. 7. 1999 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah dolgoročnega plana občin in mesta Ljubljane za obdobje 1986–2000 za območje Mestne občine Ljubljana

1. člen

S tem odlokom se sprejmejo spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega plana občin in mesta Ljubljane za obdobje 1986–2000 (Uradni list SRS, št. 11/86 in Uradni list RS, št. 23/91, 71/93, 33/97, 72/98, 13/99, 26/99, 28/99 in 41/99) – za območje Mestne občine Ljubljana (v nadaljevanju: prostorski

plan Mestne občine Ljubljana), ki se nanašajo na predvideno rekonstrukcijo Litijske ceste med Pesarsko cesto v Štepanjskem naselju in Cesto II. grupe odredov ter za podaljšek Chengdujske ceste med Litijsko cesto in Trpinčevo ulico.

2. člen

V poglavju 9.6. "Načini urejanja s prostorskimi izvedbenimi akti" se dopolni tabela, in sicer z naslednjimi območji urejanja:

Prostorska celota	Oznaka območja urejanja z izvedbenimi akti	Ime območja urejanja	Način urejanja
M 6 Štepanjsko naselje	MT 6/2	Litijska cesta I – zahodni del	lokacijski načrt
M 9 Zadvor – Sostro	MT 9/1	Litijska cesta I – vzhodni del	lokacijski načrt
M 6 Štepanjsko naselje	MT 6/3	podaljšek Chengdujske ceste	lokacijski načrt

3. člen

V kartografskem delu prostorskega plana Mestne občine Ljubljana se spremenita in dopolnita:

- karta rabe površin po namenu za ureditveno območje Ljubljane v merilu 1:10.000.
- kartografska dokumentacija k planu v merilu 1:5000, in sicer listi: Ljubljana S 45, S 46 in J 6.

4. člen

Te spremembe in dopolnitve prostorskega plana Mestne občine Ljubljana so na vpogled pri:

- Mestni upravi mestne občine Ljubljana, oddelku za urbanizem in okolje in
- Upravnim enotam Ljubljana, izpostava Moste Polje.

5. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka prenehajo veljati določbe družbenega plana Občine Ljubljana Moste Polje za obdobje 1986–1990 (Uradni list SRS, št. 39/86, 51/92, 56/92) – v delih, ki so v nasprotju s tem odlokom in se nanašajo na območje Mestne občine Ljubljana.

6. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3511-3/99-3

Ljubljana, dne 15. julija 1999.

Županja
Mestne občine Ljubljana
Viktorija Potočnik l. r.

3776. Odlok o lokacijskem načrtu za Litijsko cesto med Pesarsko cesto v Štepanjskem naselju in Cesto II. grupe odredov v Dobrunjah – MT 6/2 in MT 9/1 ter za podaljšek Chengdujske ceste med Litijsko cesto in Trpinčevo ulico – MT 6/3

Na podlagi drugega odstavka 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) in 26. člena statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 32/95, 33/95, 71/97 in 13/98) je Mestni svet mestne občine Ljubljana na 7. seji dne 15. 7. 1999 sprejel

O D L O K

o lokacijskem načrtu za Litijsko cesto med Pesarsko cesto v Štepanjskem naselju in Cesto II. grupe odredov v Dobrunjah – MT 6/2 in MT 9/1 ter za podaljšek Chengdujske ceste med Litijsko cesto in Trpinčevo ulico – MT 6/3

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se sprejme lokacijski načrt za Litijsko cesto med Pesarsko cesto v Štepanjskem naselju in Cesto II. grupe odredov v Dobrunjah – MT 6/2 in MT 9/1 ter za Chengdujsko cesto med Litijsko cesto in Trpinčevo ulico – MT 6/3. Lokacijski načrt je izdelal LUZ, d.d., Ljubljana pod št. projekta 5020 v maju 1999.

2. člen

Strokovne osnove za izdelavo lokacijskega načrta sestojijo iz: idejnega projekta rekonstrukcije Litijske ceste, ki ga je izdelal PNZ Ljubljana pod št. 12-755 v marcu 1999, idejnega projekta Chengdujske ceste, ki ga je izdelal LUZ Ljubljana pod št. 4651 v juniju 1997, idejnih rešitev komunalnih vodov in naprav, ki so jih izdelali: Vodovod-Kanalizacija, Javna razsvetjava, Energetika, Telekom in Elektro Ljubljana ter študij presoje vplivov na okolje, ki jih je izdelal LUZ d.d. Ljubljana z zunanjimi sodelavci.

V primeru nejasnosti, ki bi izvirale iz lokacijskega načrta, je treba pri pripravi projektov za gradbeno dovoljenje smiselno upoštevati strokovne osnove iz prejšnjega odstavka tega člena.

Strokovne osnove iz prvega odstavka tega člena so na vpogled na MOL-MU, oddelku za urbanizem in okolje.

3. člen

Sestavni deli odloka so:

- Soglasja pristojnih organov in organizacij
- Grafične priloge:

A) Litijska cesta

- Izsek iz dolgoročnega plana M 1:5000
- Katastrski načrti M 1:1000, M 1:2880
- Topografski načrt M 1:1000
- Parcelacijski načrti območja urejanja M 1:1000, 1:2880
- Zakoličbeni načrt cestnega sveta M 1:1000
- Ureditvena situacija M 1:1000
- Prometno tehnična situacija M 1:1000
- Vzdolžni profili M 1:1000/100
- Normalni profili M 1:50
- Zbirni načrt komunalnih vodov M 1:1000

B) Chengdujska cesta

- Izsek iz dolgoročnega plana M 1:5000
- Katastrski načrti M 1:1000, M 1:2880
- Topografski načrt M 1:1000
- Parcelacijski načrt območja urejanja M 1:1000
- Zakoličbeni načrt cestnega sveta M 1:1000
- Ureditvena situacija M 1:1000
- Prometno tehnična situacija M 1:1000
- Vzdolžni profil M 1:1000/100
- Normalni profil M 1:50
- Zbirni načrt komunalnih vodov M 1:1000

II. OPIS MEJE UREDITVENEGA OBMOČJA

4. člen

Ureditveno območje zajema:

- odsek Litijske ceste od križišča s Pesarsko cesto v Štepanjskem naselju do križišča z Bizoviško cesto
- odsek Litijske ceste med gostiščem Pri Micki in Cesto II. grupe odredov v Dobrunjah
- odsek Chengdujske ceste med Litijsko cesto v Spodnji Hrušici in Trpinčevo ulico.

Predvideni poseg vključuje naslednje parcele oziroma dele parcel:

A) Litijska cesta

k.o. Štepanja vas

Parcele št.: 255/0, 256/0, 257/4, 258/0, 259/1, 259/2, 259/3, 259/4, 259/5, 261/0, 265/1, 265/3, 265/5, 433/0, 435/1, 435/2, 436/0, 437/0, 444/1, 660/1, 667/1

k.o. Bizovik

Parcele št.: 138/2, 138/5, 138/6, 139/2, 139/4, 139/6, 140/2, 140/5, 140/6, 152/4, 152/8, 152/11, 159/2, 159/5, 159/6, 160/2, 160/4, 160/6, 161/3, 161/4, 161/11, 161/12, 176/2, 176/6, 178/2, 178/6, 180/2, 181/1, 181/2, 204/1, 204/2, 205/2, 205/6, 207/2, 207/3, 207/6, 207/7, 208/1, 208/2, 209/3, 209/4, 211/1, 211/3, 212/2, 212/3, 222/4, 223/3, 224/3, 225/1, 225/3, 234/1, 234/2, 234/3, 234/4, 237/2, 239/1, 243/5, 244/0, 245/6, 246/1, 257/1, 260/7, 262/3, 269/5, 270/0, 271/5, 272/1, 277/2, 280/1, 281/0, 282/1, 291/5, 292/0, 293/4, 294/1, 295/1, 300/1, 303/1, 304/0, 305/1, 314/3, 315/0, 317/1, 324/1, 324/2, 325/1, 326/0, 327/1, 337/3, 338/0, 339/0, 341/1, 341/3, 349/3, 352/2, 353/0, 354/0, 364/0, 365/0, 367/3, 378/2, 381/2, 381/3, 383/2, 391/3, 398/3, 399/5, 867/3, 873/0, 876/1, 883/0, 886/0, 887/0, 890/1, 893/1, 893/2, 904/1, 907/1, 907/2, 909/2, 909/7, 910/1, 910/2, 910/3, 910/5, 910/6, 910/7, 910/9, 913/1, 913/2, 913/4, 913/7, 913/8, 913/9, 914/1, 914/2, 914/3, 916/1, 919/1, 922/3, 925/1, 930/1, 930/2, 933/2, 933/3, 939/3, 939/6, 942/1, 942/2, 948/2, 948/3, 948/6, 948/11, 951/2, 951/5, 951/6, 956/2, 959/1, 963/2, 964/1, 964/3, 967/1, 969/0, 970/1, 971/1, 973/2, 976/6, 979/1, 979/2, 979/3, 979/4, 979/6, 979/7, 982/1, 983/0, 993/1, 997/2, 999/0, 1000/1, 1039/0, 1040/3, 1040/4, 1042/2, 1042/3, 1042/4, 1042/6, 1042/7, 1059/2, 1061/1, 1062/4, 1070/1, 1070/2, 1163/2, 1163/5, 1163/6, 1163/9, 1163/10, 1164/0, 1171/0, 1180/2, 1181/0, 1184/0, 1194/0, 1196/0, 1206/0, 1208/1, 1209/2, 1210/1, 1213/2, 1214/3, 1215/2, 1215/6, 1216/2, 1222/0, 1227/2, 1228/2, 1229/2, 1239/3, 1239/5, 1252/2, 1253/2, 1253/5, 1267/3, 1274/1, 1274/4, 1320/3, 1320/4, 1321/1, 1329/3, 1347/0, 1348/1, 1348/2, 1361/1, 1361/2, 1361/6, 1362/0, 1363/1

k.o. Dobrunje

Parcele št.: 745/2, 748/0, 756/2, 762/0, 763/0, 771/0, 773/0, 776/0, 778/0, 785/0, 789/0, 791/0, 808/1, 808/4, 840/0, 841/2, 850/0, 851/4, 853/9, 862/4, 865/5, 865/11, 870/0, 874/0, 876/0, 879/0, 896/0, 901/0, 1129/0, 1132/0, 1133/0, 1137/1, 1138/0, 1139/1, 1141/0, 1142/0, 1143/1, 1146/1, 1147/0, 1148/0, 1149/2, 1152/0, 1153/0, 1154/0, 1155/0, 1156/0, 1157/0, 1158/0, 1159/0, 1160/0, 1161/0, 1162/0, 1163/0, 1164/0, 1165/2, 1166/0, 1169/0, 1170/0, 1171/2, 1172/2, 1173/2, 1176/1, 1176/2, 1176/3, 1177/3, 1179/2, 1197/0, 1198/0, 1199/0, 1200/2, 1810/1, 1838/2, 1840/1, 1840/2, 1840/3, 1840/4, 1842/1, 1945/0

B) Chengdujska cesta

k.o. Bizovik

Parcele št.: 901/2, 901/8, 901/13, 901/14, 902/16, 902/18, 902/20, 908/5, 909/3, 914/1, 914/2, 915/3, 1033/7, 1033/16, 1034/2, 1034/3, 1034/4, 1034/5, 1034/6, 1034/7, 1034/8, 1034/9, 1038/1, 1038/2, 1038/3, 1038/4, 1038/5, 1038/6, 1038/7, 1042/2.

III. FUNKCIJE OBMOČJA, POGOJI ZA IZRABO PROSTORA IN OBLIKOVANJE POSEGOV V PROSTOR

5. člen

Območje znotraj opisanih meja je namenjeno rekonstrukciji Litijske ceste med Pesarsko cesto v Štepanjskem naselju in Cesto II. grupe odredov v Dobrunjah, vključno s spremenjenimi trasami delov Ceste v Kostanj, Fužinske ceste, stare Litijske ceste in Poti do šole. Območje je namenjeno tudi rekonstrukciji križišč z Litijsko cesto, ureditvi priključkov dovoznih poti za skupine ali posamezne objekte, zgraditvi kolesarskih stez, pločnikov za pešce, ureditvi drevoreda, avtobusnih postajališč in izgradnji omrežja komunalnih vodov.

Območje je namenjeno tudi podaljšku Chengdujske ceste med Litijsko cesto v Spodnji Hrušici in Trpinčevo ulico s hodnikom za pešce in kolesarsko stezo, ureditvi priključkov dovoznih poti in izgradnji omrežja komunalnih vodov in zadrževalnika ob Ljubljani.

6. člen

Oba odseka Litijske ceste in podaljšek Chengdujske ceste se lahko gradijo fazno.

7. člen

Normalni profil rekonstruirane Litijske ceste ima naslednje elemente:

1. med Pesarsko cesto in Bizoviško cesto
 - vozišče 2 x 3,5 m
 - zelenica /drevored 4,0 m
 - kolesarska steza in hodnik za pešce 3,6 m
 - bankina 0,5 m
 - skupaj 15,1 m
2. med gostiščem Pri Micki in Cesto II. grupe odredov
 - vozišče 2 x 3,5 m
 - zelenica 2 x 1,0 m
 - kolesarska steza 2 x 1,6 m
 - hodnik za pešce 2 x 2,3 m
 - skupaj 16,8 m

Normalni profil Chengdujske ceste ima naslednje elemente:

- vozišče 2 x 3,5 m
- enostranski hodnik za pešce 2 m
- Pot 12 m
- (peščena pot z obojestransko zelenico)
- skupaj 21 m

8. člen

Rekonstrukcija Litijske ceste zajema območja križišč s:

- Cesto v Kostanj,
- Potjo do šole,
- podaljškom Chengdujske ceste,
- Potjo na Breje,
- uvozom v drevsnico Rast,
- Bizoviško cesto in
- Trpinčevo ulico.

Podaljšek Chengdujske ceste in Bizoviške ceste imata z Litijsko cesto obliko polnega "T" križišča z dodatnimi pasovi za leve zavijalce. Te križišči se opremita s semaforji.

Pot na Breje, uvoz v drevsnico Rast in Trpinčeva ulica imajo z Litijsko cesto obliko polnega "T" križišča, vendar brez levih zavijalnih pasov na Litijski cesti.

Cesta v Kostanj, Fužinska cesta in Pot do šole tvorijo z Litijsko cesto semaforizirano križišče.

9. člen

V obravnavanem območju se zgradijo avtobusna postajališča za mestni in primestni potniški promet pri križiščih:

- Litijska – Pot na Breje, uvoz v drevsnico,
- Litijska – Cesta v Kostanj,
- Litijska – Bizoviška cesta,
- Litijska – gostišče Pri Micki.

Izvedejo se postajališča z izogibalščem širine 3 metrov in peronom širine 2,5m.

10. člen

Uvozi na gradbene parcele oziroma na dovozne poti se izvedejo preko poglobljenih robnikov. Robnik mora biti poglobljen v dolžini najmanj 4 m.

Uvozi se izvedejo na istih mestih, kot so dosedanji uvozi, s tem, da se po potrebi višinsko korigirajo, kjer je možno, oziroma kjer to narekujejo prostorske ali prometne zahteve, se uvozi k posameznim hišam oziroma na gradbene parcele združujejo.

11. člen

Za varno odvijanje kolesarskega prometa se vzdolž Litijske ceste zgradi kolesarsko stezo in hodnik za pešce. Med Pesarsko in Bizoviško cesto sta kolesarska steza in hodnik za pešce na enotni površini na severni strani ceste s štirimetrimskim odmikom od vozišča za motorni promet. Odmik je namenjen zelenici in drevoredu ter v križiščih izogibalščem za avtobuse. Širina dvosmerne kolesarske steze in hodnika za pešce znaša 3,6 m.

Med Bizoviško cesto in Cesto II. grupe odredov se zgradi obojestransko pločnika za pešce, obojestransko kolesarska steza in obojestransko zelenico. Širini kolesarskih stez znašata 1,6 m, hodnikov za pešce 2,3 in zelenic 1 m.

Vzdolž Chengdujske ceste je na zahodni stranici predviden hodnik za pešce širine 2 m.

Prehodi za pešce in kolesarje so označeni v vseh obravnavanih polnih križiščih.

12. člen

Prepuste Dolgega potoka, Grabna (Hruševskega potoka) in Bizoviškega potoka je treba oblikovati glede na dejansko prevodnost potokov, ugotovljeno na podlagi celovite hidravlične presoje.

13. člen

Protihrupni ukrepi niso potrebni.

IV. POGOJI ZA URBANISTIČNO, ARHITEKTURNO IN KRAJINSKO OBLIKOVANJE OBMOČJA IN DRUGIH POSEGOV V PROSTOR

14. člen

Razširitev profila Litijske ceste bo vplivala na funkcionalna zemljišča objektov ob cesti in zahtevala rušitev štirih objektov.

Ograje, ki bodo porušene pri razširitvi Litijske ceste, se ustrezno nadomesti oziroma prestavi.

Vse ograje se morajo izvesti v enotnem oblikovanju, ki ga predpiše projekt za gradbeno dovoljenje.

15. člen

Zaradi razširitve trase na severnem delu odseka med gostiščem Pri Micki in Cesto II. grupe odredov bo spremenjena brežina terase in odstranjen del obstoječe vegetacije. Brežino je treba preoblikovati tako, da bo vzpostavljen nov rob terase in da bo možna zadostna ozelenitev z avtohtono vegetacijo.

Med gradnjo se višjo vegetacijo odstrani samo tam, kjer je to nujno potrebno: drevesa in žive meje ob individualnih objektih, del hrastov ob Rasti, dve lipi ob Poti, dva bora ob spomeniku vzhodno od Poti ter del grmiščne vegetacije ob robu rečne terase na skrajnem vzhodnem delu odseka. Vegetacijo ki ostaja, se v času gradnje ustrezno zaščiti, odstranjeno pa smiselno nadomesti.

16. člen

Med Pesarsko in Bizoviško cesto se zasaadi drevored večjih dimenzij vzdolž severne stranice Litijske ceste v pasu zelenice širine treh metrov na razdalji en meter od robnika kolesarske steze. Med Bizoviško cesto in vzhodno AC obvoznico se zasaadi drevored večjih dimenzij vzdolž severne stranice Litijske ceste severno od hodnika za pešce na razdalji 1 m od robnika. Drevesa se zasaadijo na medsebojni razdalji od 8 do 10 metrov.

Pri izpeljavi komunalnih vodov je treba zagotoviti ustrezne odmike, ki bodo omogočali sajenje drevoreda, to je najmanj dvometrski obojestranski odmik od osi predvidenega drevoreda.

Drevored se prekinja v območju križišč, avtobusnih postajališč in objektov, ki segajo v prostor rekonstruirane Litijske ceste.

Z visoko vegetacijo (drevesa in grmovnice) se zasaadi območje med Bizoviškim potokom, staro opuščeno in novo traso Litijske ceste ter vzhodno avtoceste.

Z obvodno vegetacijo se zasaadi tudi brežine in pas enega metra stran od brežin Bizoviškega potoka v območju prestavitve njegove struge zaradi izgradnje vzhodne avtoceste.

Zaradi ločitve Poti od prometnih površin se z grmovno vegetacijo zasaadi pas med podaljškom Chengdujske ceste in Potjo.

Za vse zasaaditve se v okviru projekta za gradbeno dovoljenje izdela zasaaditveni načrt.

17. člen

Območja ob kulturnih spomenikih (Pot, spominski kamen vzhodno od Poti, spomenik Ob petnajstletnici osvoboditve Ljubljana) je treba oblikovati tako, da se zagotovi njihovo celovitost in vključitev v obcestno ureditev. Pri tem je treba upoštevati priporočila poročila o vplivih na okolje in avtorske predloge oblikovalcev "Poti".

18. člen

Vse odseke obstoječe Litijske ceste in njenih priključkov, ki bodo po izvedbi rekonstrukcije ostali brez funkcije oziroma bodo spremenili funkcijo, je treba rekultivirati v skladu z rabo sosednjih zemljišč (v kmetijska zemljišča, vegetacijske sestoje, dostopne ceste z ustreznimi profili).

V. KOMUNALNO UREJANJE

19. člen

Kanalizacija

Po Litijski cesti od Pesarske in od Bizoviške ceste do podaljška Chengdujske ceste je treba zgraditi kanala mešanega sistema in ju navezati na predvideni zbiralnik v podaljšku Chengdujske ceste. Pri dimenzioniranju kanalizacijskega omrežja je treba upoštevati, da bodo na kanal po Litijski cesti priključeni objekti iz območja Hrušice ter objekti ob Litijski cesti.

Vzhodno od avtoceste je treba po Litijski cesti zgraditi kanala za odpadno in padavinsko vodo. Kanal za odpadno vodo je treba navezati preko črpališča v Zadvoru na zbiralnik A0. Kanal za padavinsko vodo je treba speljati v območju naselja Pod ježo do Ljubljaniče. Pred izpustom v Ljubljaničo je treba zgraditi zadrževalni bazen prvega padavinskega vala in lovilec olj in maščob.

Od Bizoviške ceste do avtoceste in od gostišča Pri Micki do avtoceste je treba zgraditi kanala za meteorno vodo, ki se ju naveže na avtocestni sistem za odvajanje meteorne vode.

Po Chengdujski se izvede zbiralnik, ki se priključi na obstoječi desnobrežni zbiralnik B 2 (DN 2400). Obstoječi zbiralnik je preko razbremenilnika ob Ljubljaniči navezan na temeljni zbiralnik A0. Del obstoječega zbiralnika B 2 od razbremenilnika do mesta priključitve predvidenega zbiralnika po Chengdujski je treba obnoviti. Desno od razbremenilnika ob Ljubljaniči se predvidi prostor za zadrževalni bazen za kritični odtok, ki mora zadržati odpadno vodo tako, da jo bo možno odvajati po kanalu (700 mm preko Fužinskega mostu).

20. člen

Vodovod

Obstoječi vodovod Ø500/Ø600 je treba na mestih križanja z Litijsko cesto in poteka po Litijski cesti zaščititi po navodilih upravljalca vodovoda.

Ob južni strani ceste ob obstoječem primarnem vodovodu Ø500 med Fužinsko in Bizoviško cesto ter od obstoječega vodovoda Ø500 proti avtocesti ter naprej proti predvidenemu vodohranu na Urhu je treba rezervirati prostor za traso primarnega vodovoda Ø500.

Obstoječe sekundarno vodovodno omrežje, ki ga tangira predvidena rekonstrukcija, je treba prestaviti izven vozišča. Vsa križanja vodovodov s cesto je treba zaščititi po navodilih upravljalca vodovoda.

Za napajanje širšega območja je treba izgraditi naslednje sekundarne vodovode: DN 150 od Pesarske ulice do Fužinske ceste, DN 100 od podaljška Chengdujske ceste do tovarne Totra, DN 150 od ulice Novo naselje do Ceste II. grupe odredov ter DN 100 po Cesti II. grupe odredov. Vse obstoječe priključke je treba prevezati na nove vodovode.

Od obstoječega vodovoda DN 100, ki prečka Litijsko cesto vzhodno od avtoceste do ulice Novo naselje, se obstoječi vodovod

DN 150 prestavi v pločnik ter na tem delu zagotovi prostor za merilni jašek za potrebe upravljalca vodovoda.

Obstoječi vodovod (800, ki poteka v podaljšku Chengdujske ceste, je treba na mestu križanja s predvideno cesto ustrezno zaščititi. Tangirano obstoječe vodovodno omrežje v območju križišča Chengdujske, Fužinske in Trpičeve ceste je treba ustrezno urediti.

Po izvedbi končne faze območja križišča Chengdujske in Litijske ceste je treba na obstoječi lokalni dovozni poti, ki poteka od Fužinske ceste proti vzhodu in se prekine pred omenjenim križiščem, zagotoviti stalen in nemoten dostop za vzdrževanje in obnovo obstoječega vodovoda po tej cesti.

21. člen

Elektrika

Na celotni trasi obravnavanega odseka Litijske ceste je treba rezervirati prostor za predvideno električno kanalizacijo, v kateri bo možno voditi nizko in visokonapetostno omrežje.

Vsa niskonapetostna prostozračna prečkanja Litijske ceste je treba preurediti. Niskonapetostno omrežje se na mestih prečkanja cest izvede s kabliranjem.

Vsa prečkanja sredjenapetostnega prostozračnega omrežja je treba višinsko in statično preveriti ter v primeru neustreznosti na mestu prečkanja cestišča rekonstruirati prostozračno omrežje.

Vzhodno od avtoceste je treba upoštevati elektroenergetski koridor za daljnovoda 2 x 110 kv Beričevo – Lavrica in 2 x 110 kv Vevče – Lavrica.

Za ustrezno napajanje širšega območja je treba zgraditi nadomestni TP Rast in TP Dobrunje AC 96.

22. člen

Plin

Na območju Litijske ceste je treba rezervirati prostor za plinovodno omrežje, ki bo potekalo delno po Litijski cesti ter po Poti na Breje, Fužinski cesti, Cesti v Kostanj, Poti do šole in Cesti II. grupe odredov. Na območju med Gramozno cesto in avtocesto bo po južni strani Litijske ceste potekal 10. barski visokotlačni plinovod.

Na mestih, kjer plinovodi prečkajo cesto, je treba položiti ustrezne zaščitne cevi.

23. člen

Telekomunikacijski vodi

V severni strani Litijske ceste je treba zgraditi kabelsko kanalizacijo, v katero se prestavi prostozračno telekomunikacijsko omrežje. V območju prečkanja avtoceste se kabelsko kanalizacijo zgradi na južni strani.

Vse prostozračne vode v območju rekonstrukcije Litijske ceste se kablira.

24. člen

Javna razsvetljava

Vozišče, pločnik in kolesarsko stezo Litijske ceste ter Chengdujsko cesto je treba razsvetliti s svetili na drogovih višine 12 m.

Napajanje omrežja javne razsvetljave je treba izvesti iz novih prižgališč, ki bodo vezana na najbližje transformatorske postaje. Vse kabelske povezave bodo izvedene v kabelski kanalizaciji, ki bo potekala po severni oziroma južni strani Litijske ceste.

VI. DRUGI POGOJI ZA IZVEDBO POSEGOV V PROSTOR

25. člen

Z rekonstrukcijo Litijske ceste je treba namestiti tudi vso potrebno prometno in ostalo opremo. Hitrost bo določena s prometnimi znaki in ne bo preseгла 50 km/h.

Med rekonstrukcijo in po njej morajo biti zagotovljeni vsi pogoji za nemoten odvoz komunalnih odpadkov. Sistem zbiranja komunalnih odpadkov mora biti v skladu s predpisi. Lokacije zabojnikov bodo ostale na že določenih mestih tudi po rekonstrukciji ceste, razen v primeru, ko je treba lokacijo zabojnika prilagoditi spremenjenim prometno-tehničnim razmeram rekonstruirane Litijske ceste.

VII. OBVEZNOSTI INVESTITORJEV IN IZVAJALCEV PRI IZVAJANJU LOKACIJSKEGA NAČRTA

26. člen

Investitorji in izvajalci tega lokacijskega načrta morajo poleg zahtev in drugih določb tega odloka:

- odpraviti v najkrajšem možnem času vse morebitne negativne posledice, ki bi nastale z rekonstrukcijo ceste,
- organizirati promet v času rekonstrukcije tako, da bo možno varno izvajanje del in da bodo zastoji v prometu zaradi rekonstrukcije čim manjši,
- zagotoviti zavarovanje gradbišča tako, da bosta zagotovljeni varnost in nemotena raba sosednjih objektov in zemljišč,
- zagotoviti skrbno ravnanje s plodno zemljo,
- med gradnjo zagotoviti varstvo površinskih in podzemnih voda pred onesnaževanji,
- pri zemljiških delih zagotoviti arheološki nadzor, zato je investitor dolžan pravočasno obvestiti Ljubljanski regionalni zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine o datumu pričetka del,
- v času gradnje zagotoviti varstvo pred onesnaženjem zraka, zemeljskih del se ne sme izvajati v izrazito vetrovnem in slabem vremenu, priporočljivo je vlaženje tipskih materialov in nezaščitene površine ter preprečevanje raznosa materialov iz gradbišča.

VIII. TOLERANCE

27. člen

Tolerance gabaritov in namembnosti objektov, ki jih z lokacijskim dovoljenjem lahko dopusti upravni organ, so urejene z obodno parcelacijo, ki je sestavni del lokacijskega načrta.

Kolikor spremembe posegajo po zemljiščih izven obodne parcelacije, določene z lokacijskim načrtom, je treba izdelati strokovno gradivo in ga upoštevati v postopku pridobivanja lokacijskega dovoljenja.

Z odstopanji morajo soglašati organi oziroma organizacije, katerih delovno področje bi sprememba kakorkoli prizadela.

IX. NADZOR

28. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja Inšpektorat RS za okolje in prostor pri Ministrstvu za okolje in prostor.

X. KONČNE DOLOČBE

29. člen

S sprejetjem tega odloka se v grafičnih prilogah prostorskih ureditvenih pogojev za območja urejanja Štepanjsko naselje – Hrušica – Bizovik – M6 in Zadvor – Sostro – M9 ukinjajo varovalni pasovi Litijske in Chengdujske ceste v območjih, ki jih zajema ta lokacijski načrt.

30. člen

- Lokacijski načrt je stalno na vpogled pri:
- Mestni upravi mestne občine Ljubljana, Oddelku za urbanizem in okolje,
 - Upravni enoti Ljubljana, izpostavi Moste-Polje.

31. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3511-3/99-4

Ljubljana, dne 15. julija 1999.

Županja
Mestne občine Ljubljana
Viktorija Potočnik l. r.

Popravek

V seznamih zdravil skupine A in B, za katera je bilo od 30. 9. 1995 do 11. 6. 1999 izdano dovoljenje za promet objavljenih v Uradnih listih RS, št. 20/96, 37/97, 43/97, 6/98, 18/98, 53/98, 57/99 in 60/99, se pri naslednjih zdravilih posamezni podatki o zdravilu spremenijo in pravilni podatki glasijo:

Zap. Štev.	Ime Registrirano: Mednarodno nelastniško ime	Farmacevtska Oblika: Pakiranje	Način Izdaje: Vrsta odločbe	Proizvajalec: Predlagatelj:	Št. odločbe Datum veljavnosti ATC Črna koda Delovna šifra
004139	SPERSALLERG antazolin (antazolinum) tetrizolin (tetryzolinum)	kapljice za oko, raztopina zloženka s plastenko po 10 ml raztopine	Izdaja samo na zdravniški recept nova registracija	Ciba Vision Dispersa Ltd., Hettlingen Švica IRMAN, Trgovina, razvoj, optika, d.o.o. Braslovče 15, Braslovče, Slovenija	512/B-561/97 30.05.2002 S01GA52 3837000018271 097373
004407	OTOMYCIN 10 kloramfenikol (chloramphenicolium)	kapljice za uho, raztopina steklenička po 10 ml (100 mg/ml)	Izdaja samo na zdravniški recept obnova registracije	Pliva d.d., Zagreb Hrvaška Pliva Ljubljana, d.o.o. Dunajska 51, Ljubljana, Slovenija	512/B-896/97 12.01.2003 S02AA01 3837000014310 061271
004425	TORECAN tietilperazin (thiethylperazinum)	svetka 6 x 6,5 mg	Izdaja samo na zdravniški recept obnova registracije	KRKA, tovarna zdravil, d.d., Novo mesto, v sodelovanju z Novartis Pharma Ltd., Švica KRKA, tovarna zdravil, d.d., Novo mesto, Šmarješka cesta 6, Novo mesto, Slovenija	512/B-880/97 12.01.2003 R06AD03 3837000007312 086223
004426	TORECAN tietilperazin (thiethylperazinum)	raztopina za injiciranje 50 ampul po 1 ml (6,5 mg/ ml)	Izdaja samo na zdravniški recept obnova registracije	KRKA, tovarna zdravil, d.d., Novo mesto, v sodelovanju z Novartis Pharma Ltd., Švica KRKA, tovarna zdravil, d.d., Novo mesto, Šmarješka cesta 6, Novo mesto, Slovenija	512/B-881/97 12.01.2003 R06AD03 3837000007305 086134
004466	OSPEN 1000 fenoksimetilpenicilin (phenoxymethylpenicillinum)	peroralna suspenzija steklenička po 150 ml (1 000 000 I.E./6 ml)	Izdaja samo na zdravniški recept obnova registracije	KRKA, tovarna zdravil, d.d., Novo mesto, v sodelovanju z Biochemie, Avstrija KRKA, tovarna zdravil, d.d., Novo mesto, Šmarješka cesta 6, Novo mesto, Slovenija	512/B-938/97 11.02.2003 J01CE02 3837000006766 061069
004653	EFFERALGAN raztopina za otroke paracetamol (paracetamolium)	peroralna raztopina steklenička po 90 ml (60 mg/2 ml)	Izdaja tudi brez zdravniškega recepta nova registracija	Laboratoires UPSA Francija BRISTOL-MYERS SQUIBB d.o.o. Župančičeva 7, Ljubljana, Slovenija	512/B-232/98 09.07.2003 N02BE01 3837000074512 021873
004784	ZOFRAN injekcije 4 mg ondansetron (ondansetronum)	raztopina za injiciranje 5 ampul po 2 ml (4 mg/2 ml)	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost obnova registracije	Glaxo Wellcome S.p.A., Italija, za Glaxo Wellcome Export Ltd., Velika Britanija Glaxo Wellcome Export Ltd., Podružnica Ljubljana Cesta v Mestni log 55, Ljubljana, Slovenija	512/B-168/98 09.07.2003 A04AA01 3837000015461 065110
005232	BRONCHO-MUNAL P kapsule 3,5 mg (drugi pripravki za zdravljenje bolezni dihal-lizat bakterij)	kapsula, trda zloženka z 10 kapsulami (1 x 10 kapsul v pretisnem omotu)	Izdaja samo na zdravniški recept obnova registracije	LEK, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov, d.d., Ljubljana, Slovenija LEK, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov, d.d., Ljubljana, Verovškova 57, Ljubljana, Slovenija	512/B-272/99 24.06.2004 R07AX 3837000009859 013757

Zap. Štev.	Ime Registrirano: Mednarodno nelastniško ime	Farmaceutska Oblika: Pakiranje	Način izdaje Vrsta odločbe	Proizvajalec Predlagatelj:	Št. odločbe Datum veljavnosti ATC Črtna koda Delovna šifra
005233	BRONCHO-MUNAL P kapsule 3,5 mg (drugi pripravki za zdravljenje boleznih dihal-lizat bakterij)	kapsula, trda zloženka s 30 kapsulami (3 x 10 kapsul v pretisnem omotu)	Izdaja samo na zdravniški recept obnova registracije	LEK, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov, d.d., Ljubljana, Slovenija LEK, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov, d.d., Ljubljana, Verovškova 57, Ljubljana, Slovenija	512/B-273/99 24.06.2004 R07AX 383700009866 021660
005288	NEURONTIN 100 mg gabapentin (gabapentinum)	kapsula, trda zloženka s 100 kapsulami (10 x 10 kapsul v pretisnem omotu)	Izdaja samo na zdravniški recept nova registracija	Gödecke AG, Freiburg, Nemčija za Parke-Davis GmbH Berlin, Freiburg, Nemčija Konim, podjetje za zastopanje, zunanjo in notranjo trgovino, d.d., Slovenska c. 56, Ljubljana, Slovenija	512/B-196/99 24.06.2004 N03AX12 3837000082227 093491
005289	NEURONTIN 100 mg gabapentin (gabapentinum)	kapsula, trda zloženka s 20 kapsulami (2 x 10 kapsul v pretisnem omotu)	Izdaja samo na zdravniški recept nova registracija	Gödecke AG, Freiburg, Nemčija za Parke-Davis GmbH Berlin, Freiburg, Nemčija Konim, podjetje za zastopanje, zunanjo in notranjo trgovino, d.d., Slovenska c. 56, Ljubljana, Slovenija	512/B-195/99 24.06.2004 N03AX12 3837000082210 093483
005290	NEURONTIN 300 mg gabapentin (gabapentinum)	kapsula, trda zloženka s 100 kapsulami (10 x 10 kapsul v pretisnem omotu)	Izdaja samo na zdravniški recept nova registracija	Gödecke AG, Freiburg, Nemčija za Parke-Davis GmbH Berlin, Freiburg, Nemčija Konim, podjetje za zastopanje, zunanjo in notranjo trgovino, d.d., Slovenska c. 56, Ljubljana, Slovenija	512/B-198/99 24.06.2004 N03AX12 3837000082241 093513
005291	NEURONTIN 300 mg gabapentin (gabapentinum)	kapsula, trda zloženka s 50 kapsulami (5 x 10 kapsul v pretisnem omotu)	Izdaja samo na zdravniški recept nova registracija	Gödecke AG, Freiburg, Nemčija za Parke-Davis GmbH Berlin, Freiburg, Nemčija Konim, podjetje za zastopanje, zunanjo in notranjo trgovino, d.d., Slovenska c. 56, Ljubljana, Slovenija	512/B-197/99 24.06.2004 N03AX12 3837000082234 093505
005292	NEURONTIN 400 mg gabapentin (gabapentinum)	kapsula, trda zloženka s 100 kapsulami (10 x 10 kapsul v pretisnem omotu)	Izdaja samo na zdravniški recept nova registracija	Gödecke AG, Freiburg, Nemčija za Parke-Davis GmbH Berlin, Freiburg, Nemčija Konim, podjetje za zastopanje, zunanjo in notranjo trgovino, d.d., Slovenska c. 56, Ljubljana, Slovenija	512/B-200/99 24.06.2004 N03AX12 3837000082258 093548
005293	NEURONTIN 400 mg gabapentin (gabapentinum)	kapsula, trda zloženka s 50 kapsulami (5 x 10 kapsul v pretisnem omotu)	Izdaja samo na zdravniški recept nova registracija	Gödecke AG, Freiburg, Nemčija za Parke-Davis GmbH Berlin, Freiburg, Nemčija Konim, podjetje za zastopanje, zunanjo in notranjo trgovino, d.d., Slovenska c. 56, Ljubljana, Slovenija	512/B-199/99 24.06.2004 N03AX12 3837000082265 093521
005358	CUTIVATE mazilo flutikazon (fluticasonum)	mazilo zloženka s tubo po 30 g mazila (50 µg/g)	Izdaja samo na zdravniški recept obnova registracije	Glaxo Wellcome Operations, Velika Britanija, za Glaxo Wellcome Export Ltd., Velika Britanija Glaxo Wellcome Export Ltd., Podružnica Ljubljana Cesta v Mestni log 55, Ljubljana, Slovenija	512/B-363/99 12.07.2004 D07AC17 3837000015157 081612
004203	KALICOR kapsule 400 mg piracetam (piracetamum)	kapsula, trda 30 x 400 mg	Izdaja samo na zdravniški recept nova registracija	LEK, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov, d.d., Ljubljana, Slovenija LEK, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov, d.d., Ljubljana, Verovškova 57, Ljubljana, Slovenija	512/B-631/97 07.07.2002 N06BX03 3837000018806 006882
003534	OKSAZEPAM oksazepam (oxazepamum)	tableta 30 x 10 mg	Izdaja samo na zdravniški recept nove jakosti, nove oblike, nova pakiranja	Belupo, zdravila in kozmetika, d.o.o., Koprivnica, Hrvaška Belupo d.o.o. Dvorčakova 6, Ljubljana, Slovenija	512/B-3972/95 19.12.2000 3837000076769 059676

Zap. št.	Ime Registrirano: Mednarodno nelastniško ime	Farmacevtska Oblika: Pakiranje	Način izdaje Vrsta odločbe	Proizvajalec Predlagatelj:	Št. odločbe Datum veljavnosti ATC Črna koda Delovna šifra
005359	CUTIVATE mazilo flutikazon (fluticasonum)	mazilo zloženska s tubo po 15 g mazila (50 µg/g)	Izdaja samo na zdravniški recept nove jakosti, nove oblike, nova pakiranja	Glaxo Wellcome Operations, Velika Britanija, za Glaxo Wellcome Export Ltd., Velika Britanija Glaxo Wellcome Export Ltd., Podružnica Ljubljana Cesta v Mestni log 55, Ljubljana, Slovenija	512/B-365/99 12.07.2004 D07AC17 3837000082739 004405

Št. 512-40/99-84
Ljubljana, dne 14. septembra 1999.

Urad Republike Slovenije za zdravila
Nada Irgolič, mag. farm., spec. l. r.
Direktorica

Popravek

V sklepu o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka (Gorenja vas-Poljane) objavljenem v Uradnem listu RS, št. 76-3676/99 z dne 17. 9. 1999, se v 6. členu pod zap. št. 18. besedilo pravilno glasi:
18. Šubic Andrej, Delnice 19, 225.000, 6.250...

Uredništvo

Popravek

V odloku o prostorsko ureditvenih pogojih za Občino Dobropolje, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 39-1761/98 z dne 22. 5. 1998, se v 87. členu doda tretja alineja, ki glasi:

– prostorsko ureditveni pogoji za vodilna naselja Občine Grosuplje, odlok 350-11/96 (Uradni list SRS, št. 24/87).

Župan
Občine Dobropolje
Anton Jakopič l. r.

Popravek

V odloku o občinskih cestah (Jesenice), objavljenem v Uradnem listu RS, št. 54-2578/99 z dne 8. 7. 1999, se v 31. členu, v petem odstavku, prva in druga alineja pravilno glasita:

- pri lokalni cesti 8 m
- pri javni poti 6 m...

Uredništvo

Popravek

V odloku o turistični taksi v Občini Kostel, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 71-3554/99 z dne 3. 9. 1999, se 12. člen pravilno glasi:

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, se za območje Občine Kostel ne uporablja več odlok o turistični taksi v Občini Kočevje (Uradni list RS, št. 86/98).

Župan
Občine Kostel
Valentin Južnič l. r.

Popravek

V odloku o občinskih cestah, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 69-3456/99 z dne 26. 8. 1999, se:
– v 55. členu črta besedilo: "inšpektor za državne ceste na področju Občine Kuzma ali pooblaščen oseba, ki ga pooblasti župan Občine Kuzma".
– besedilo 62. člena se v celoti črta.

Župan
Občine Kuzma
Jožef Škalič l. r.

Popravek

V pravilniku o višini in načinu določanja plač oziroma dela plač funkcionarjem Občine Loška dolina, nagradah članom delovnih teles občinskega sveta in drugih organov Občine Loška dolina ter o povračilih stroškov, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 72-3564/99 z dne 7. 9. 1999, se prvi odstavek 13. člena pravilno glasi:

Pravice iz 12. člena tega pravilnika uveljavlja občinski funkcionar na podlagi naloga za službeno potovanje.

Župan
Občina Loška dolina
Jožef Gorše l. r.

Popravek

V sklepu o razpisu referenduma za uvedbo občinskega samoprispevka za območje Občine Sveti Andraž v Slovenskih goricah, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 74-3641/99 z dne 10. 9. 1999, se 14. člen pravilno glasi:

Sklep o uvedbi občinskega samoprispevka sprejme občinski svet občine, če je večina vseh volivcev v občini, ki so glasovali na referendumu, glasovalo za uvedbo samoprispevka.

Župan
Občine Sveti Andraž v Slovenskih goricah
Franc Krepša l. r.

Popravek

V odloku o taksi na onesnaževanje vode (Vojnik), objavljenem v Uradnem listu RS, št. 53-2412/98 z dne 30. 7. 1998, se v drugi vrsti preambule vpiše številka 16. člena namesto 19. člena.

Župan
Občine Vojnik
Benedikt Podergajs l. r.

VSEBINA

	Stran		Stran
DRŽAVNI ZBOR		ku pridobitve in odvzema licence in o načinu odjenja evidence o izdanih in odvzetih licencah	12427
3756. Zakon o prevozu nevarnega blaga (ZPNB)	12369	3773. Pravilnik o programu in postopku preizkusa znanja kandidatov za pridobitev licence za opravljanje detektivske dejavnosti	12429
3757. Energetski zakon (EZ)	12378	3774. Dopolnitev pravilnika o stopnjah običajnega odpisa, primanjkljaja blaga in remitende (kalo, razbitje in okvara nosilcev besede, slike, zvoka)	12431
3758. Zakon o javnih financah (ZJF)	12394		
3759. Sklep o določitvi kandidata, ki v skladu s 17. členom zakona o volitvah v Državni zbor postane poslanec za preostanek mandatne dobe namesto poslanca, ki mu je prenehal mandat	12411		
VLADA		OBČINE	
3760. Uredba o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra na 1800 MHz za opravljanje storitev mobilne telefonije	12411	LJUBLJANA	
MINISTRSTVA		3775. Odlok o spremembah in dopolnitvah dolgoročnega plana občin in mesta Ljubljane za obdobje 1986–2000 za območje Mestne občine Ljubljana	12431
3761. Odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja	12415	3776. Odlok o lokacijskem načrtu za Litijsko cesto med Pesarsko cesto v Štepanjskem naselju in Cesto II. grupe odredov v Dobrunjah – MT 6/2 in MT 9/1 ter za podaljšek Chengdujske ceste med Litijsko cesto in Trpinčevo ulico – MT 6/3	12432
3762. Pravilnik o varovanju podatkov policije	12415	POPRAVKI	
3763. Pravilnik o merilih in postopkih za določanje zaupnosti podatkov policije	12419	– Popravek seznama zdravil skupine A in B, za katera je bilo od 30. 9. 1995 do 11. 6. 1999 izdano dovoljenje za promet	12436
3764. Odločba o imenovanju organizacije za preskušanje oljčnega olja	12421	– Popravek sklepa o razpisu referendumu za uvedbo samoprispevka (Gorenja vas-Poljane)	12438
3765. Odločba o imenovanju organizacije za preskušanje medu	12422	– Popravek odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za Občino Dobropolje	12438
3766. Odločba o imenovanju organizacije za preskušanje piva	12422	– Popravek odloka o občinskih cestah (Jesenice)	12438
3767. Odločba o pooblastitvi inštituta za opravljanje nalog	12422	– Popravek odloka o turistični taksi v Občini Kostel	12438
3768. Odločba o pooblastitvi inštituta za opravljanje nalog	12423	– Popravek odloka o občinskih cestah (Kuzma)	12438
3769. Seznam zdravil skupine C, za katere je bilo od 16. 7. 1999 do 15. 9. 1999 izdano dovoljenje za promet	12423	– Popravek pravilnika o višini in načinu določanja plač oziroma dela plač funkcionarjem Občine Loška dolina, nagradah članom delovnih teles občinskega sveta in drugih organov Občine Loška dolina ter o povračilih stroškov	12438
REPUBLIŠKA VOLILNA KOMISIJA		– Popravek sklepa o razpisu referendumu za uvedbo občinskega samoprispevka za območje Občine Sveti Andraž v Slovenskih goricah	12438
3770. Ugotovitev, da je mandat poslanca Državnega zbora prešel na naslednjega kandidata	12424	– Popravek odloka o taksi na onesnaževanje vode (Vojnik)	12438
DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE			
3771. Statut Detektivske zbornice Republike Slovenije	12424		
3772. Pravilnik o pogojih za pridobitev in odvzem licence za opravljanje detektivske dejavnosti, o postop-			

Izide novembra

ZAKON O SPLOŠNEM UPRAVNEM POSTOPKU

z uvodnimi pojasnili prof. dr. Toneta Jerovška in prof. dr. Gorazda Trpina
in stvarnim kazalom

Zakon o splošnem upravnem postopku sodi med predpise, ki jih mora dobro poznati najširši krog ljudi. Po njem odločajo upravni in drugi državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil o naši usodi ali, kakor je zapisano v prvem členu zakona: o pravicah, obveznostih ali pravni koristi posameznikov, pravnih oseb in drugih strank.

Zakon bo začel veljati 2. aprila 2000, ko bo jugoslovanski zakon o upravnem postopku odvržen na smetišče zgodovine.

Soavtorja zakonskega besedila: Tone Jerovšek in Gorazd Trpin, oba profesorja ljubljanske pravne fakultete, bosta v uvodnih pojasnilih k temu zakonu predvsem primerjala sedanji način uporabe procesnih inštitutov pri konkretnem odločanju z novim. Pojasnila so namenjena tudi razlagi teoretičnih izhodišč novega zakona pri praktični uporabi posameznih načel upravnega postopka, tako da bo prebiranje uvoda dragocena popotnica pri spoznavanju novih zakonskih določb.

NAROČILNICA

Naročite po faksu: 061/125 14 18

S tem nepreklicno naročam

ZAKON O SPLOŠNEM UPRAVNEM POSTOPKU

Štev. izvodov

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Firma - ime naročnika

Davčna številka naročnika

Sektor - oddelek

Ulica in številka

Kraj

Datum

Podpis pooblaščenih oseb

Žig

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo - Direktor Tone Dolčič - Založnik Uradni list RS, d.o.o. - Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik - Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.o.o., Vevče - Akontacija naročnine za leto 1999 je 17.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8% DDV - Naročnina za tujino je 55.000 SIT - Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke - Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 - Poštni predal 379 - Telefon tajništvo 125 14 19, računovodstvo 200 18 62, prodaja 200 18 38, preklici 125 02 94, računovodstvo, naročnine 125 23 57, telefaks 125 14 18, uredništvo 125 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo - telefaks 125 01 99 - Internet <http://www.uradni-list.si> - e-mail: info@uradni-list.si - Žiro račun 50100-601-273770